

SZELLEM, ERŐ, ANYAG

MÉDIUMILAG ÍRTA :
VAY ÖDÖNNÉ

SZ. WURMBRAND ADELMA

NÉMETBŐL

**MÁSODIK KIADÁS
KIADJA
A SZELLEMI BÚVÁROK PESTI EGYLETE 1923**

TARTALOMJEGYZÉK

Előszó	1
Előszó a médium szellemi vezetőitől.....	3
I. KÖNYV	
Kezdetben volt az Ige.....	4
Az absztrakt gondolkodással párhuzamosan futó számtörvény.....	9
Az életprincipium.....	11
A „három”-ról szóló számtörvény.....	19
A bukás.....	20
A bukás számtörvénye.....	24
Az ellentét bekapcsolása a természeti törvénybe...	25
A kiengesztelődés számtörvénye.....	29
1. Világfokozat.....	30
Az új alakulás számtörvénye.....	33
2. Világfokozat.....	33
A második világfokozat számtörvénye.....	36
3. Világfokozat.....	37
A harmadik világfokozat számtörvénye.....	40
4. Világfokozat.....	40
A negyedik világfokozat számtörvénye.....	43
5. Világfokozat.....	43
Az ötödik világfokozat számtörvénye.....	46
6. Világfokozat.....	46
A hatodik világfokozat számtörvénye.....	49
7. Világfokozat/második bukás.....	53
A hetedik világfokozat számtörvénye.....	56
II. KÖNYV	
Továbbképződés.....	56
A fejlődés számtörvénye.....	62
Engesztelő továbbképződés.....	62
Az engesztelő továbbképződés számtörvénye.....	65
Embriószellemek.....	66
A továbbképződés engesztelő számtörvénye.....	69
A harmadik bukás.....	70

A harmadik bukás számtörvénye.....	76
Háromszoros kibontakozás a chaosból.....	77
A chaosból való háromszoros kibontakozás számtörvénye.....	80
Harmadik, negyedik, és ötödik naprendszerek.....	81
Hatodrendű napok.....	87
A hatodik napok számtörvénye.....	90
Az életprincípium.....	92
A Föld, mint mikrokozmosz.....	94
Az istenfogalom a földön.....	97
Érzéki testet öltés és halál.....	101
Az emberek szellemi képességei.....	109
A föld delejessége és villamossága.....	114

HARMADIK KÖNYV

Első hatványozódás.....	117
Számtörvény. Első hatványozás.....	120
Második hatványozódás.....	122
Harmadik hatványozódás.....	124
Negyedik hatványozódás.....	125
Ötödik hatványozódás.....	126
Hatodik hatványozódás.....	127
Hetedik és nyolcadik hatványozódás.....	127
Kilencedik és tizedik hatványozódás.....	128
Tizenegyedik és tizenkettedik hatványozódás.....	129
Tizenharmadik és tizennegyedik hatványozódás.....	130
Szellemi küldetések a földön.....	132
Még egy tekintés a földre.....	134
Záró szavunk.....	135
Adelma médiumi nyilatkozata.....	136
Nyilatkozat a mű keletkezési körülményeiről	137

Táblázatok:

1. táblázat: Az őshárom.....	138
2. táblázat: 1. bukás	139
3. táblázat: Engesztelés	140
4. táblázat: Újjáalkotás 1. világfokozat	141

5. táblázat: Újjáalkotás 2. világfokozat	142
6. táblázat: Újjáalkotás 3. világfokozat	143
7. táblázat: Újjáalkotás 4. világfokozat	144
8. táblázat: Újjáalkotás 5. világfokozat	145
9. táblázat: Újjáalkotás 6. világfokozat	146
10. táblázat: Újjáalkotás 7. világfokozat	147
11. táblázat: Az ellentét kettős befoglalása	148
12. táblázat: Engesztelő továbbképződés	149
13. táblázat: 3. bukás	150
14. táblázat: Háromszoros kibontakozás az ellentétből	151
15. táblázat: 6. naprendszer	152
1. hatványozási táblázat.....	153
2. hatványozási táblázat.....	154
3. hatványozási táblázat.....	155
4. hatványozási táblázat.....	156
5. hatványozási táblázat.....	157
6. hatványozási táblázat.....	158
7. hatványozási táblázat.....	159
8. hatványozási táblázat.....	160
9. hatványozási táblázat.....	161
10. hatványozási táblázat.....	162

ELŐSZÓ

Ez a könyv a harmadik kijelentés korszakos alapműve, mely tudományos igényességgel, és az emberi agy által eddig elképzelhetetlen módon mutatja be a kozmikus teremtéstörténetet, ezen belül a Föld teremtéstörténetének helyét, szerepét és jelentőségét. Megdöbbentő, hogy ilyen horderejű anyag sorsa is az elhallgattatás volt, pedig a darwinista elmélet által „felvirágzó” materializmusra adott hatalmas válasz volt kellő időben, melynek ismeretében nem kellett volna a keresztény vallások hagyományos teremtéstörténetének szégyenszemre megbuknia a gondolkodó és kritikus tudomány fényében.

Az isteni kinyilatkoztatás mindenkor igazodott az emberiség szellemi színvonalához és befogadóképességéhez. Isten minden időben úgy szólt gyermekeihez, ahogy azok Őt megérteni képesek voltak. Az egyistenhitet elfogadni képes zsidóság részére adatott a törvény, melynek istene haragvó, bosszúálló, szemetszemért, fogat-fogért kemény tanításának istene volt. Hosszú évszázadokon keresztül a törvény vezette, tanította a választott népet, hogy az arra legalkalmasabb időben elküldött Megváltó elhozhassa a legmagasabb rendű ismereteket Istenről és az emberi kapcsolatokról. Ő elhozta az örömhírt a szeretet és megbocsátás Istenéről. Személyes példájával a szeretet lényegét, és a lelki felemelkedés útját mutatta meg az emberiség számára. Dicsőséges küldetésének befejeztével figyelmeztette tanítványait: „*Még sok mondanivalóm volna, de nem vagytok hozzá elég erősek...*” vagyis nem mondhatott el többet, mint amit akkori tanítványai és világ megérteni képes lehetett. Számolt ugyanis az emberiség szellemi haladásával, és biztosította tanítványait, hogy a megfelelő ismeretek átadása a jövőben sem szünetel.

E könyv fényes bizonyítéka az isteni kinyilatkoztatás folyamatosságának. Megérthetjük általa a kozmoszt, benne földünk helyét és szerepét, megérthetjük az anyagot. Rádöbbenhetünk a paradicsomi kiűzetés tényleges szörnyűségére, továbbá azt

is megérthetjük belőle, hogy az Isten képére és hasonlatosságára teremtett ember miért is olyan gonosz. Megérthetjük, hogy miért nem teremtett Isten tökéletes embert, mért kellett az ősemberi primitív étellel kezdeni rögzös földi pályánkat.

Néhány tanács a könyv olvasásához:

- Az egyedülálló tanítás logikai alátámasztására matematikai műveletek és logikai ábrák is szolgálnak. Ezek megértése nem feltétele a hatalmas mondanivaló megértésének. Ugyanakkor érdemes figyelmesen végigkövetnünk ezen egyedülálló mindenség és teremtéskonceptiót, még ha az emberi fogalmak gyakorta igen nehezen képesek visszaadni a történeteket a maguk tragikumában és nagyszerűségében.

- Próbáljunk elvonatkoztatni a fogalmak fizikai jelentésétől, noha jelen anyagi síkon ezek pontosan azt jelentik, ahogy azt megszoktuk. A kezdeti történések során legfeljebb ezek szellemi megfelelőit, magasabb „*hatványait*” kell értenünk. Tehát pl. *rotáció alatt nem fizikai forgást, hanem ciklikus fejlődési periódusokat érthetünk, vagy a „delej” és villamosság alatt e fizikai fogalmakkal kifejezett szellemanyagi princípiumokat kell értenünk.*

Kívánjuk, hogy e magasztos szellemi táplálék állítsa értelmünket is a hitépítés szolgálatába, a megismerés öröme mélyítse el keresztény meggyőződésünket, melynek központi eleme a szeretet.

Ókeresztényi Hit Ujjáélesztéséért Alapítvány

ELŐSZÓ.

A médium szellemi vezetőitől.

Hogy az embereknek Isten akarata szerint ezt a kinyilatkoztatást tehessük, az ő kifejezéseiket, szavaikat, fogalmaikat kell használnunk; ezek azonban csak hiányosan és tökéletlenül fejezik ki mindazt, amit a dolgok öskezdetéről mondanunk kell. Nemzési erő (ösnemzés) helyett ezt a szót használjuk: **vibráció**; szülési és fogamzási erő helyett ezt a szót: **assimiláció**. **Ősvilágosság** jelenti minden anyag kezdetét és szellemisülését. Az őanyag szót ennek a megjelölésére túlságosan materiális kifejezésnek véltük.

Az ősvilágosságból eredő első teremtést **ódvilágosságnak** nevezzük, amely a második világosságot kívánja jelenteni.

A **molekula** szóval részecskéket jelzünk; **molekuláris** erő alatt az ezekben, levő erőt értjük.

Rotáció továbbfejlődést, forgást jelent.

Solarisnak nevezzük a saját fényt, saját erőt, saját fluidumot, **tellurisnak** pedig a máshonnan átvettét.

Centrifugális erőnek a központból eredő taszítást,

centripetális erőnek pedig a központból eredő vonzást nevezzük.

Attrakció és **repulzió** jelenti az általános vonzást és taszítást.

Reális annyit jelent, mint pozitív, valódi, igaz ; a **konkrét** pedig a létezőt jelenti, tehát a magyarázó, kiegészítő **reálist**.

Absztrakt teljes magyarázata és kiegészítője a reálisnak minden szempontból mérlegelve és tekintve ; a következtetés azonban mindig a **reálisból** történik, ahogy ezt a számtörvény mutatja.

Ennyit a kifejezésekről és azok használatáról, amelyeket ebben a műben alkalmaznunk kellett.

I. RÉSZ.

I. FEJEZET.

Kezdetben vala az **Ige**, az **Ige** Istennél vala és Isten vala az **Ige**. Minden általa teremtett, valami teremtett.

János apostol ezt mondja: „Kezdetben vala Isten”, és „Isten vala a kezdet” mondja az ótestamentum is.

Minő hatalmasan hangzanak e szavak: „Isten vala a kezdet”! Tehát Isten volt minden. Kezdetben volt az **Ige**, t.i. **valami**, **egy fogalom**, **egy eszme**, **egy élető princípium**: az **Ige**. Hol volt ez az **Ige**? Istennél! És ki volt ez az Ige? Isten volt ez az Ige. Így tehát **Isten** és az **Ige ugyanegy** volt.

Minden, ami létesült, ez által az **Ige** által létesült; nélküle nem létesült semmi.

A szellemileg megvilágosodott apostol azt mondja, hogy **Isten létezik** (van) és teremt kezdettől fogva, de hogy **milyen** ez az Isten, **milyen a lényisége**, **hogyan** és **milyen** erővel teremt, azt nem mondja.

Krisztus azonban „szelleminek mondja, amidőn így szól: „Az Isten szellem”. Isten tehát a **kezdet**, az Ige és a szellem, aki tevékeny és teremt. Ha Isten mindannak a teremtője, amit magunk körül észlelünk, akkor Ő a legnagyobb értelmiség, a legnagyobb szeretet, a legerősebb akarat, az elgondolható legkiválóbb létező, mert csak ezek a tulajdonságok képesek teremtésre, csak ezek tudnak logikus egészet létrehozni. Igen, Istennek önmagában abszolútnak és változhatatlannak kell lennie, mert csak így lehet a mindenség központja és mozgatója, a változhatatlan természeti törvények teremtője. Minden létező előtt önmagában kell bírnia mindent és pedig együttesen a **legmagasabb hatványban**, mert csak így teremthet mindent. Óh emberek! Isten! Isten! Ő **létezik**, Ő **él** és teremt változhatatlan törvényei által, amelyek Hozzá hasonlók és Vele viszonylatban lévén, kormányozzák és fenntartják a mindenséget. Mindezeket a törvényeket követitek: ti, a növények, az állatok és a homokszemek a tengerparton! Mindezek közepette Ő a

változhatatlan, az abszolút Isten, a Teremtő, aki mindent magában foglal, s önmagából sugároz ki **világosságot, életet, mozgást**

Minél többet tudunk nektek szegényes földi nyelveken az ő lényiségéről mondani, annál inkább meg kell titeket az ő végtelen magasztosságának indítania. Isten, aki oly nagy és oly felfoghatatlan, hogy a legtisztább és legmagasabb rendű szellemek is alig képesek Őt felfogni, mindent összpontosított szellemi mértékben foglal magában; következésképpen Isten **szellem, erő és világosság**, amely utóbbi **koncentrált szellemies anyag** lévén, ennek legmagasabb hatványát képezi.

Azt is mondhatjuk tehát: Isten **szellem, erő, anyag**, mert az ősvilágosság az anyagnak első szikrája és csirája. Helyesebb azonban, ha így mondjuk: Szellem, erő és ősvilágosság, mert anyag alatt ti valami foghatót, tapinthatót, tehát érzékeitek által észlelhetőt értetek, az ősvilágosság pedig éppen ennek a legmagasabb hatványa.

Isten anyagi kifejezése - **ősvilágosság**. Minden intelligencia megnyilatkozik valami útján, hogy hatást tudjon gyakorolni az őt környező világra; így nyilatkozik meg Isten is vibráció, **mint erő** által és ősvilágosság, **mint anyag** által. Ezek a tulajdonságai éppen olyan örökkévalók, mint **szelleme**, mert örökön-örökké elválaszthatatlanok Tőle.

Szellem - megnyilatkozási lehetőség vagy szerv nélkül - (habár itt a szerv kifejezés túlságosan emberies) olyan, mint **erő anyag nélkül**, vagyis semmi, mert hatása nincs. **Isten, mint szellemi princípium¹* mindennek a legmagasabb hatványát, a**

¹ *Princípium tulajdonképpen kezdetet jelent, átvitt értelemben okot, indokot, alapfeltételt, alapelvet. A szellemnyilatkozatokban állandóan találkozunk ezzel a szóval, amelynek szellemtani idevonatkozó jelentőségének kifejezésére még nem találunk a szakirodalomban megfelelő magyar szót vagy kifejezést. Leggyakrabban fordul elő az életprincípium szó, amelyet magyarázva életelv-jelzéssel fordítottak le s azt az elvet akarja kifejezni, amely példájú egy állatot éltet; elv alatt meg azoknak a tulajdonságoknak és fejlődési lehetőségeknek egy egységbe

legnagyobb gondolkodási képességet, a legmagasabb értelmiséget magában foglalja éppen úgy, mint a leghatalmasabb erőt, amely korlátlan akaratóban és teremtőerejében nyilatkozik, valamint az anyag legfelső hatványát, amelyet az ősvilágosság képvisel. **E háromból: szellemből, erőből, ősvilágosságból sűrűsödések és átváltozások útján keletkezett mindaz, amit teremtésnek nevezünk. A legkisebb porszemtől egészen a legfejlettebb szellemig minden: szellem, erő, anyag, amely három - hatásában: egy.** Erő és anyag magában szellem nélkül halott volna, mert éppen ez az utóbbi az éltető. De az erő és az anyag a szellemre nézve hatás és tevékenység szempontjából éppen olyan fontos, mint ezekre nézve a szellem az éltetés szempontjából.

A szellem az erő és az anyag nélkül tétlen és tehetetlen; az erő és az anyag szellem nélkül élettelen, halott volna, de mind a három **egybefoglalva** életet, teremtést jelent.

Tehát ez a **három** minden létezőben szétválaszthatatlan egységet képez és nemcsak Istenben hanem mindenhol, mindenben, mint háromság jelentkezik: a feregben éppen úgy, mint az emberben és a molekulában éppen úgy, mint a legszebb,

való összefoglalását értjük, amelyek akár a fluidikus, akár a durva földi anyagot akként alakítják, hogy az a faj, vagy individuum alakuljon ki, amelyről szó van és nem más! A szellemi princípium minden lénynek szellemi erők szférájába tartozó képességeit foglalja össze (értelem, érzelem, gondolkodás, képzelőerő stb.) Erőprincípium ugyanaz minden erőre és a velük összefüggő tulajdonságokra nézve; az anyag princípiuma pedig az anyagra vonatkozólag. Isten szellemi princípiuma azonban az erő és anyag princípiumát is magában foglalja, mert ezek innen erednek, innen indultak ki a mindenségbe. Ha pl. a levegő princípiumáról van szó, akkor ez alatt azoknak a tulajdonságoknak, törekvéseknek és lehetőségeknek összességét kell érteni, amelyek az ősfényből kiindulva a chaoson és a teremtésen át a földön levegőt, légáramlatokat s a levegővel összefüggő minden egyéb jelenségeket létrehozzák, egészen addig, amíg a föld fel nem oszlik és a levegő princípiuma át nem alakul valamilyen más princípiummá. A princípium szó ily értelemben jobban fejezi ki a hozzáfűződő fogalmat, mint az „elv” szó, amely félreértésekre adhat okot

tökéletesen egész alkotásban, mert a világon minden Isten hármasságához viszonyított hármasság, aki egyedül abszolút és pozitív.

Hogy éppen ez a három alkot ilyen logikusan változhatatlan törvények alapján minden létezőt, ez a **három** együttes legmagasabb hatványának, vagyis az abszolút hármassággal bíró Istennek a hatása. A természeti törvények változhatatlanok, mert alkotójuk, Isten maga a változhatatlanság. Csodát nem ismernek, mert ilyenekre nincs szükségük, csak a rövidlátó ember előtt látszik az ismeretlen csodának. A természeti törvények ismerete a kutató számára határtalan munkateret jelent, amit az igazi tudós el is ismer.

Ezek a törvények azonban nincsenek csupán önkényes erőre, vagy az anyagra korlátozva, ahogy egyesek; képtelenek lévén ezeket másként bebizonyítani, veletek elhítenni akarják. Éppen a tudománynak nem volna szabad korlátokat szabni maga elé, különösen Isten és a szellemi princípium létezésének bizonyítását illetően. A tanulás végtelen! A tagadás álláspontja nem logikus, mert éppen a tudomány tapasztalja napról napra, hogy az élet forrását, az igazságot és a végső okot nem ismeri; tapasztalja, hogy az idő és a kutatás halomra dönti a feltevéseket és korábban csodáknak tartott jelenségek természeti törvényeknek bizonyulnak.

Ami előttetek önkényesnek látszik, nem egyéb, mint ismeretlen törvények hatása. Engedjétek, hogy az erő és az anyag vezessen titeket ahelyett, hogy a rátok nézve fontos és előttetek még ismeretlen szellemi törvények után kutatnátok.

Munkánk feladata, hogy nektek a logika segítségével bebizonyítsuk, hogy Isten a legmagasabb intelligencia. Még elmondunk egyet-mást az ősvilágosságról, amelyet „ősnap”-nak, a mindenség központjának nevezünk, amely körül a világegyetem forog. Az ősvilágosságnak nincs forgása, hanem vibrációk által hat, éppen úgy, mint ahogy Isten változhatatlan és szellemének általunk felfoghatatlan ereje által hat és mindenhol jelen van. **Az**

ősvilágosság éppen úgy mindenhol jelen van, mint Isten. Amíg azonban Isten szellemileg változhatatlanul mindenütt jelen van, addig az ősvilágosság változataiban van jelen mindenütt.

Minthogy Isten végtelen, ősvilágosságát szintén a végtelenségig terjeszti ki. Isten tehát nemcsak szelleme, akarata és szeretete által van viszonylag jelen mindenben, hanem anyagilag is az ősvilágosság és ennek elváltozásai és sűrűsödései által. Isten örökkévaló, Előtte nincs idő, csupán törvényei, amelyekkel a mindenséget kormányozza. **Isten teremtő tevékenysége éppen olyan örök, mint Ő maga,** de ez örökkévaló teremtés következtében még sincs túlsúfoltság a mindenségben, mert ezt ismét az egyesülés törvénye szabályozza, amelyet később tárgyalunk.

A dolgok teremtése és keletkezése csak Isten megszűnésével szűnhetnék meg; de minthogy Isten örökkévaló, tehát a teremtés is örökkévaló. Minthogy az emberek ezt az örök teremtést és új keletkezést az összes teremtmények örökéletével nem tudják összeegyeztetni, ezért az örökéletet egyszerűen tagadják. Ez nagyon tudományellenes eljárás és innen keletkezett a sok hamis elmélet és bölcsélet. Most e fejezet végén ismételjük: kezdetben volt az Isten, az ő ereje és az ő ősvilágossága. Ezzel be akarjuk bizonyítani, hogy a mindenségnek értelmes (intelligens) kezdete volt és hogy ez a kezdet csak valami egészen tökéletes, szellemet, erőt és anyagot magában foglaló egység lehetett. Ősértelmiség nélkül nem lehet logikus törvényt, nem lehet a mindenséget elképzelni. Szellem, erő és ősvilágosság a teremtője a mindenségnek. Hogy mit hozott e három létre, s hová helyezte az élet csiráját? Ezzel a 2. fejezet foglalkozik. Minden Istenből árad ki és minden Feléje igyekszik. Most áttérünk az Isten és a kezdet összehasonlítására, az 1 számjegyre.

Az absztrakt gondolkodással párhuzamosan futó szám- törvény.

Ahogy egy ősforrás létezik, amelyből minden kiárad, úgy létezik egy összeg is, amelyből az összes többi szám rendszeres törvények szerint kialakul.

Ez az ősz vagy alapszám az 1. Ahogy sohasem fogsz helyesen gondolkozni, ha nem kezded Istennél, úgy sohasem fogsz helyesen számolni, ha nem kezded 1-nél, az alapszámnál. Isten nélkül és az alapszám, az 1 nélkül nincsen alapos tudomány — nincs kezdet, — nincs semmi! Az érzéki tárgyak az alapszám sokszorosításai és hozzá tartoznak.

Akik csak az érzékiből és az érzékileg megfoghatóból következtetnek, azoknak az érzéki világ határainál minden magyarázat nélkül meg kell állaniuk; sohasem jutnak változhatatlanul szilárd alaphoz, mert nem az egységből, hanem a sokaságból következtetnek; éppen úgy tesznek, mintha valaki a számadást a végénél kezdené.

Azt mondtuk: Istenben három van, úgymint: szellem, erő, ősvilágosság.

Az 1 számban is három van: a kezdet, az egy pont, amely mozgásában egy másik ponthoz ér. Ez az ősz 1, amely 3-at foglal magában; egy **kezdőpontot**, egy **vonalat** és egy **végpontot**, vagyis 1-et, (Isten) magában foglalva a kezdetet és a véget. Ha az 1 csupán pont maradna, akkor éppen mint pont nem jelentene számot; minthogy azonban az 1 hármat foglal magában, ennél fogva ez már összegezés, amely sokszorosításra alkalmas.

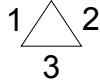
Az 1-es szám abszolút, a többi szám hozzá képest relatív.

A számtörvényt háromféleképpen magyarázzuk:

- 1. A reális 1, ez a vonás jelzi az abszolút 1-et (Istent):

/

- 2. A konkrét 1 jelzi az 1, 2, 3-at vagyis szellemet, erőt, ősvilágosságot; képletben:

- 3. Az absztrakt 1: itt 3 van l-ben, ami annyit jelent, hogy ha minden háromszög önmagában véve 1, — akkor egy háromszög maga is 3-at foglal magában; képletben:

Ez Istent kettős tulajdonságaiban foglalja magában, és pedig: szellem és szeretet, erő és vibráció, ösvilágosság és asszimiláció.

Az egy mindenütt abszolút szám, abszolút egész. Így:

Reális egy	1:	/
Konkrét egy	1:	
Absztrakt egy	1:	

Az l-es szám önmagában egész, amely önmagából alkot és mindent önmagába vonz vissza. Az alakoknak szemléltetniük és egyszersmind felfoghatóvá kell tenniük az elmondottak logikáját.

- **A reális Isten**, röviden és egyszerűen Isten, - egy /.
- **A konkrét Isten** 3 egy egészben, vagyis szellem, erő, ösvilágosság Istenben, - három fogalom egyben.

A konkrét 1 tulajdonképpen 1, 2, 3 az l-es számban, vagy egy a háromszögben, 3 egy képletben.:

- Az **absztrakt Isten**: Isten az ő reális és konkrét tulajdonságai szerint, absztrakt értelemben elgondolva. Az absztrakt 1 a reális és konkrét egynek a képe összes jelentőségeiben:

A reális az absztrakt l-ben az a pont,

amely a kezdetet jelenti 1 reális

a konkrét jelentősége képezi

a három belső háromszög..... 3 konkrét

az absztrakt mind a hat oldal 6 absztrakt

10

- A reális az absztrakt l-ben Isten, vagyis a pont.
- A konkrét: a szellem, erő, ősvilágosság, mint belső tartalom.
- Az absztrakt a szellem-szeretet, az erő-vibráció, az ősvilágosság-asszimiláció.

Így az absztrakt l a reális és a konkrét l-et magában foglalja. Vegyétek el a konkrét és az absztrakt l-et, úgy megmarad a **reális kezdőpont: Isten.**

II. FEJEZET

Az életprincípium.

Az Isten fogalmából egyszersmind valamely teremtésnek a fogalma is következik, mert az írás így szól: „Mindent ugyanaz (az Ige) teremtett." Ez a „minden" a mindenség, amely megteremtése előtt erőtlén „**semmi**" volt és **pedig az a semmi, amelyből Isten valamit teremtett.**

Mert meg van írva: „Semmiből teremtette Isten a világot." A semmi valami élettelen és erőtlent jelent, valami képtelent és tétlent. Amilyen erőtlén és jelentőség nélküli a 0 az l-es nélkül, de tökéletes számmá lesz és 10-et jelent, mihelyt az ősszám, az l-es erőre és életre hívja: éppen úgy a semmi, amely tétlen és erőtlén nulla Isten nélkül, teremtéssé, vagyis 10-es számmá alakul, ha az Isten, az egyes szám életre kelti.

Meggondolás nélkül ejtitek ki e szót: „semmi"! Mi a semmi? Megértettétek a semmi fogalmát? A számtanban üres nullának (0) nevezzük, amely az 1, az ősszám által életre keltve, számmá változtatva tökéletes számjeggyé, 10-zé válik.

A logikában a semmit valami élettelennek és erőtlennek, holt dolognak mondjuk. A nulla életerő nélküli anyag: semmi.

Az örökkévalóságok, amelyekből Isten kisugárzott, lejártak; s itt most János szavai szerint egy olyan teremtési korszak kezdetét vesszük fel, amelyben Isten a holt, élettelen semmit élő mindenséggé ébresztette.

Itt János szavaira támaszkodunk, aki azt mondja: „Minden általa teremtetett.”

Ez a szó: **minden** azt a fogalmat foglalja magában, hogy a semmiből lett a minden. Ezt a semmit élettelen és erőtlen anyagnak nevezzük, amely tétlen, merev, élettelen molekulákból állott.

Molekula szóval jelezzük a legkisebb anyagrészecskéket, „anyag” szóval pedig mindent, ami az erő és az élet megnyilatkozására alkalmas.

Isten életre keltette és képessé tette szelleme, ereje és ősvilágossága által ezt a holt anyagot, és **élettel telített mindenség lett belőle**. Isten minden élet teremtője, a mindenség életője. A holt semmi, az élettelen és erőtlen anyag volt elfogadója annak a szellemnek, erőnek és ősvilágosságnak, amely azt életre keltette. A semmiből valami lett, nevezetesen az életprincípium szülőanyja, és Isten tekintete és akarata alatt - az ő teremtőereje által - élettel bíró mindenség képződött.

Az Istenből kiáramló ősvilágosság vibrációval átömlött a semmibe, a holt anyagba, amely élettel bíró, mozgó fénymolekulák tengerévé változott át.

Az éltető **egy**: a szellem, erő, ősvilágosság áthatotta a nullát, a semmit és az életprincípium által áthatott mindenség: a 10-es erővel lett telítve. Isten szelleme létrehozta az életprincípiumot, vibrációjának ereje a holt anyagba való átömlés következtében attrakciós erővé és ősvilágossága ódvilágossággá változott át.

Valamely alkotás mindig 3 által jön létre, és egyet képez, amely ismét 3 tényezőt rejt magában. **Így alkotta a szellem, erő és ősvilágosság az egyet, vagyis az élő mindenséget, mely ismét 3-at tartalmaz, életprincípiumot, attrakciós erőt és ódvilágosságot**. Ezt a hármat ismét szellem, erő és anyagnak nevezhetjük, t. i. Istenhez viszonyítva, vagy jelezhetnénk lehatványozott számokkal; célszerűbbnek tartjuk azonban speciális elnevezéseket alkalmazni.

Bizonyos kettős lényegiség alakul ki most előttetek: Isten szellemi princípiuma és a mindenség életprincípiuma, életereje, a vibrációs és attrakciós erő, az ősvilágosság és az ódvilágosság. **Az első a teremtő Isten, a második a szülő vagy megtermékenyülő mindenség. Egy és kettő a hármat: a beteljesülést várva.**

Ez a kettős lényegiség átment a mindenségre is, amely most teremtő- és szülőerőt, szellemi és életprincípiumot, ősvilágosságot és ódvilágosságot foglalt magában. Fölötte pedig a változhatatlan, abszolút Isten, a **Teremtő**.

A mindenséget a fénymolekulák éltették, a mozgást pedig a teremtő vibrációs erő, az ódmolekulák, meg az elfogadó vagy asszimilációs, attrakciós erők hozták létre.

Miközben Isten szelleme, vibrációja és ősvilágossága a semmit áthatotta és valamivé tette, - átváltozott a szellem, erő és ősvilágosság, vagyis kétlényegűvé vált. Ekképp látjuk e fejezet végén, hogy az Ige semmiből valamit teremtett. Az Ige: Isten; a semmi: élettelen és erőtlen „anyag”, a valami: étellel telt mindenség. Isten teremtette azt. A semmi Isten erejét elfogadva, az ő ősvilágossága által áthévitve és áthatva **valamivé vált: életprincípiummá, mindenséggé.**

Térjünk át most a számtörvényre.

Az 1-nek következménye a 2 és ha azt mondjuk, hogy 2, akkor bizonyos kétféleséget értünk, amely kiegészítő szám után kívánkozik. A reális egynek a reális kettő a következménye, ábrázolva: \wedge

Ha a reális 1 Isten, akkor a reális 2 az életprincípium. Ha az 1 az egyik ponttól a másikig mozgott, akkor a 2-nek másik mozgása van. A reális kettőnek az ábrája ennek a számnak a kétféleséget világosan szemlélteti; kettő már nem lehet egy, mindig csak 1-2 marad.

A konkrét 1-nek a konkrét 2 a következménye.

A konkrét kettőnek a mozgása életprincípium, attrakciós erő, ódvilágosság és az összeadásban 4, 5, 6.

A 2 következmény, relatív szám, amely ábrájában nem kész, így:

A reális 2 röviden a reális 1-nek a következménye, vagyis életprincípium: Istennek a következménye.

A konkrét 2 nem egyéb, mint két egymásra következő 1-es szám, összegezve 1, 2, 3, 4, 5, 6 nem kész ábrát, le nem zárt számítást képez. A konkrét 2 szavakkal kifejezve: szellem, erő, ősvilágosság, életprincípium, attrakciós erő, ódvilágosság.

Az absztrakt 2 realitását a pontban vagy az élet-princípiumban kapja, a konkrét 2 pedig az ábra 6 belső háromszögében. Az absztrakt a 12 oldalvonal. Ha az absztraktot és a konkrétet elveszítik, akkor csak a két pont marad vissza, a reális kettő ekként véve : \ (fekvésében) vagy relatíve az / -hez. A számításban ez kétszer 10=20: befejezetlen számcsoport, vagy számadás, amely befejezését várja, amennyiben a 10-es szám a kezdet és a másik 10-es szám a következmény.

III. FEJEZET.

A számábráknál látjuk, hogy miként keletkezett az abszolút 1-ből a viszonylagos 2, amely ábrájában befejezetlennek látszott. A logikában látjuk, hogy az abszolút Isten éltető-princípiumot árasztott ki, és ezzel a semmiből valamit teremtett, vagyis **kettős mindenséget, amely bizonyos pregnáns 3-at, azaz egyéni teremtést kívánt.**

Íme tehát itt van Isten szelleme, ereje és ősvilágossága; azután az életprincípium, amely tulajdonképpen még szellemi princípium; az attrakciós erő és az ódvilágosság. Mindezeknek **kettős együtthatásából keletkeztek az étellel bíró szellemek, keletkezett továbbá a rotáció, a spirális mozgás, a forgás és a fluid.** A szellemi princípium értelmet, akaratot és szeretetet tartalmazott; az erő vibrációs, attrakciós és rotációs erő, az anyag pedig ősvilágosság, ódvilágosság és fluid volt.

Ebből a háromszoros 3-ból keletkeztek a szellemek, akiket Isten szelleméből eredő elsődöknék² nevezünk. **Intelligencia, szeretet és akarat szülöttei lévén**, Istenhez viszonyítva értelemmel, szeretettel és akarattal voltak megáldva; minthogy pedig őket az erő és az anyag is szülte, erő kifejtésre képesek és fluidikusok is voltak, vagyis intelligens megnyilatkozásuk erő és fluid által történt.

Az 1 és a 2, vagyis az Isten és a mindenség következményének, az Egynek Istennek megfelelően háromnak kellett lennie; ezt a **következményt képezték az elsődök, akik Istenhez viszonyított értelemmel bíró szabad szellemek** vagy lények voltak.

Ezzel egy kör záródott, és pedig a rotáció által. Előttetek áll tehát a tökéletes teremtés: Isten, a mindenség, és Isten szellemének **elsődjei**. Isten már nem volt egyedül; a mindenség telítve volt Vele, az ő erejével és ősvilágosságával, Ő pedig körül volt véve hozzá viszonylagos értelmes és szabad lényekkel.

Minden összhang volt, hármas összhang!

Ezek az elsődök, minthogy kétféleség szülte őket, kétféle lényiségűek, **duálszellemek voltak: adó természetűek** a vibrációs erőnél és az ősvilágosságnál fogva, és **elfogadó természetűek** az attrakciós erőnél és az ódvilágosságnál fogva. Ez a kettő együttvéve rotációs mozgást és fluidot hozott létre. Semmi sem egység vagy abszolút, csak Isten, de Belőle viszonylagos dualizmus áramlik.

Az egyből kétféle élet támadt, a kettőből egy harmadik, amely önmagában véve egy, azonban ebben az egyben, mivel ez már harmadik, kétféleség rejlik. Így 1-nek a következménye a 2, az 1-nek és a 2-nek együttesen a 3;

1, 1, 1, az egyesek összesen hármat alkotnak, amely három kettőre és egyre oszlik, és tulajdonképpen mégis hármat képez.

Az elsőd szellemek teremtése, létrejötte logikus következménye volt Istennek és a teremtésnek. **A legmagasabb**

² elsődleges teremtésű szellemek

intelligenciának következményének kellett lennie, hogy legyen, aki őt megértse, és intelligensen felfogja, ahogy a legmagasabb rendű erőnek és az ősvilágosságnak is meg kellett a hatásának lennie. **Így jöttek Létre Istenből és törvényei által értelemmel bíró szellemek a mindenségben.**

**A törvény az erő következménye,
tehát az erő törvény.**

Ezek az elsőd szellemek Istennek és a mindenségnek a következményei voltak és Isten volt az erő.

Intelligens, szabad lények logikus következményei a legmagasabb intelligenciának és a legmagasabb rendű akaratnak. **Az elsőd szellemek tehát szellemi és intelligens következményei voltak Istennek és az életprincípiumnak**, fluidikus következményei az ősvilágosságnak és az ódvilágosságnak egy harmadik erőt; a rotációt hozva magukkal, mint a vibrációs és attrakciós erők következményét.

Mi volt létezésük célja?

Tekintetek mindent Istenhez viszonylagosnak; Ő az örök tevékenység. Belőle örök élet árad, amelyet a mindenség magába fogad. **Így kellett tevékenykedniük az elsődöknek is, vagyis a törvényekben dolgozniuk.** Isten intelligens tanúinak kellett lenniük, a számtörvénynek, vagyis a három és a kettő törvényének kellett engedelmeskedniük. **A három törvényének engedelmeskedni annyi, mint Istennek engedelmeskedni; a kettő törvényének engedelmeskedni annyi, mint a kört az 1-től a 3-ig törvényesen betölteni.**

A 3-as szám éppen úgy következik az ős-egyből, mint ahogy a számítás az 1-ről a 3-ra következett.

Az elsődök teremtése nem merítette ki az egész mindenséget és az egész életprincípiumot, mint ahogy a 3-at sem merítheti ki a 2. Most hármát láttok magatok előtt: Istent, az életre keltett mindenséget és az elsődöket.

Az elsődökkel megjelent a harmadik erő: a rotáció^{3*}, vagyis a vibráció és az attrakció összevegyülése spirális mozgássá. **Így keletkezett az ősvilágosságból és ódvilágosságból harmadik valami: a fluid^{4*}, mint a kettőnek asszimilációja vagy egyesülése.** Ennek következményeképpen fellépett egy rotációs, alkotó természetű mozgás és a fluidikus „cseppecskék” képződése és összehalmozódása. Ezt a rotációs mozgást követni, a fluidikus cseppecskék keletkezésében és halmozódásában^{5*} szellemileg és fluidikusan munkálkodni, önmagukat tökéletesíteni: volt az elsődök feladata.

Így látjátok Istent az életre keltett mindenség és intelligens elsőd szellemek közepette, mindent változhatatlan törvényekkel kormányozva, mert ő változhatatlan, abszolút, Tőle származik minden változó és minden relatív. A változhatatlanság egyedül csak Isten tulajdonsága.

A három törvény, amelyet a elsődöknek követniük kellett, a következő volt:

- 1. Az értelem törvénye, hogy Istent elismerjék, hogy az ő **létezésének tanúi** legyenek; ehhez kapták az intelligenciát.
- 2. A duál-törvény, amelyet a szellemnek a szellemhez való viszonyában kell megtartania; erre a célra kapták a **szeretet** tulajdonságát.
- 3. A rotáló alkotóerőt kellett követniük^{6*}, amihez a **szabad akaratot** kapták, hogy Istent elismerjék.

Hogy lehetett volna Őt el nem ismerniük, akinek szeretetéből és akaratából, akinek szelleméből szellemileg teremtettek, aki életre hívta őket, és aki nekik intelligenciát adott? Hogyne ismerték

³ *a törvényes alkotó fejlődés útja

⁴ *az élő mindenség építőeleme, melynek törvénytelen megfelelője, lefokozódás folytán létrejött sűrűsödése a ma látható anyag

⁵ *itt a teremtésben való munkálkodást érzékelteti ezen emberi fogalmakkal nagyon nehezen kifejezhető folyamat

⁶ *vagyis tökéletességre fejlődésük törvényes munkálkodását

volna el Őt, akinek fényét és világosságát mindenhol látták? **Elismerni igen, de megérteni nem bírták Őt, mert ez intelligenciájuk további nevelésétől és képzésétől függött.**

Meg kellett tanulniuk Őt megérteni és felfogni, hogy saját intelligens munkájuk révén egyé lehessenek Vele. E fejlődés eszköze intelligenciájuk volt. Mit kell érteni a szellemről szellemre ható duáltörvény alatt, amihez a szeretet adományában részesültek? Ezt az emberek előtt csakis a logika erejével tudjuk felfoghatóvá tenni, mert az ember mérhetetlen távol van a bizonyítékok körétől.

Már említettük, hogy az elsődök kétféleségből születtek, ennek ellenére egyet alkottak ugyan, de a kétféleséget mégis magukban hordták. **A kettő szülte a harmadikat, miután az egy önmagában változatlan maradt; a harmadik és a második pedig kétféleségében a kört az eggyel bezárta.**

Az elsődökben kétféleség rejlett, vagyis **adó princípium:** vibrációs erő^{7*} és ősvilágosság Istenből, és **elfogadó princípium:** attrakciós erő és ódvilágosság a mindenségből.

Az adó princípium a szellem, az elfogadó az éltető erő. Ez a kettő egy szellemben egyesült, akit a benne levő kétféleségnél fogva duál-szellemnek nevezünk.

Két élet egy életben, - két erő egy erőben, - két anyag egy anyagban. Ezeknek a duál-szellemeknek vagy elsődöknek ezt a kétféleséget **szeretetük által kellett egybetartaniuk.**

Két élet egyben olyan, mint két láng, amely tövében egyet képez, egyformán ég és világít, **egyed alkot** a fluidikus háromszögben.

A harmadik törvénynek, t. i. a rotáló, alkotóerőnek a **követése** nem azt jelenti, hogy a szellem önkényesen megállhat, hanem azt, hogy a törvényt tényleg követi, dolgozik, a fluidikus cseppcskéikkel és azok halmozódásával együtt halad és saját

⁷ *teremtő erő

akarataból és **tettleg velük együtt végzi rotációját***⁸. Ezért kapták az elsődök a szabad akaratot. Mert nem lett volna logikus ilyen magas intelligenciához és képesítéshez gépies akaratot adni; ebben az esetben a törvény követése sem lett volna érdem.

Így mozgott a mindenség emberi nyelven szólva évezredek millióin keresztül a kettős erő szülte hatásnak engedve. Gyönyörű mindenség volt ez, Istennel eltelve, amelyben a fluidikus cseppecskék halmozódásokat, az elsődök pedig csoportokat alkottak. Minden Isten körül csoportosult a mindenségben. **Minden egység, összhang volt.**

Az elsődök intelligenciája gyarapodott, szeretetük egységét lényük kétfélesége nem zavarta és szabad akaratuk a rotáció törvényében spirális mozgásban⁹* érvényesült. Többet erről nem mondhatunk, a számtörvény fog mindezekről bizonyosságot szolgáltatni. Csak a logika ereje terelheti az embereket, akik mindezeket csak meséknek tartják, a hithez.

A háromról szóló számtörvény.

A reális kettő (Isten és az életprincípium) után következik a reális három (Isten, életprincípium, elsődök). Ez a reális három egy egészet alkot.

A konkrét kettő után, amely számszerűleg és az összeadásban 6-ot tesz ki és a logikában mint szellem, erő, ösvilágosság, életprincípium, attrakció, ódvilágosság szerepel, **következik a konkrét három**, amely az ábrában egy egészet képez és az összegezésben a 7, 8, 9 beteljesítő számokat adja. A logikában ez a beteljesülés

- elsődöket,
- rotációt és

⁸ *ismét hangsúlyozzuk, hogy nem valamiféle fizikai termelési folyamatról van szó, hanem az élő intelligens mindenség isteni teremtési folyamatában való alkotó részvételtől.

⁹ *ne valamiféle fizikai mozgásra gondoljunk, hanem a törvényes haladás ciklikus, folyton emelkedő irányultságára.

- fluidot jelent.

Az absztrakt kettő után következik az absztrakt három, amely mindent magában foglal és amelynek egész összege 30.

Az absztrakt három magában foglalja az egész logikát és az összes számokat. A számtörvény az 1-től 3-ig az ábrában reális, konkrét és absztrakt értelmezésben látható.

Az 1. számú ábra mutatja az ős-hármat. A magyarázat a következő: ábrázolva látjátok, hogy

- a reális 1 a változhatatlannak, az abszolútnak, az egyetlenegynek az ábrája.
- A konkrét egy az ábrában hasonlít a reálishoz, a háromhoz, vagyis Isten a reális teremtés.
- Az absztrakt egy hasonlít a konkrét háromhoz és azt jelenti, hogy Isten egész lényével uralkodik a teremtésben.

Mindig van valami hasonlóság az egyről a háromra.

Az egy mindig teljes ábra. A kettő mindig a befejezetlenség, a kétféleség ábrája. A három a befejezettség ábrája és mindig megtalálható az egyben. Sőt az absztrakt hármat is megtaláljátok benne a maga realitásában, vagyis a három nagy külső befogót a konkrét egyben. **Csak a reális egy marad változatlan.** Semmi sem hasonlít hozzá, habár az összes többi ábrák és számok belőle származnak. **A reális három az első spirális kör.**

IV. FEJEZET

A bukás.

Minden összhang volt. Hogy zavarhatta volna meg ezt valaha valami? Kifejtettük már, hogy az elsődöknék, mint intelligens lényeknek szabad akarattal kellett bírniuk és hogy fejlődésre és haladásra képesek voltak. A szabad akaratban rejlett a veszedelem és a megpróbáltatás. Hogy még kiválóbb lények lehessenek, meg kellett próbáltatniuk; ez **a megpróbáltatás saját magukban, szabad akaratukban rejlett, amelynek ha a**

törvényes erőt követik, a tökéletességhez, ha pedig ennek ellenállnak, a tökéletesség ellentétéhez kellett őket vezetnie.

Három törvényt kellett betölteniük és három szellemi adományban kellett részesülniük, amely hivatva volt őket intelligens és gondolkodó lényekké tenni. Az intelligenciában rejlett a szellemi továbbfejlődés lehetősége éppen úgy, mint a szellemi ellenállásé is, mert ez az intelligencia nem volt változhatatlan, mert csak másodrendű és nem elsőrendű, vagyis nem abszolút, hanem relatív volt. **Szóval, mert ezek a szellemek nem voltak Isten maga, hanem csak az ő és a teremtés elsődei, azzal a hivatással felruházva, hogy továbbfejlődjenek és tökéletesedjenek.** Az emberek az ilyen tiszta szellemeket angyaloknak nevezik éppen úgy, mint ahogy az ördögöt bukott szellemnek, Lucifernek. Az ótestamentum Lucifert a legkiválóbb, Istenhez legközelebb álló angyalnak, a fény hordozójának mondja, akinek szellemébe góg lopódzott s ez tette őt démonná. Ez valóság.

Az **első szellemekbe a góg gondolata lopta be magát,** az a gondolat, hogy Istennel egyenlőkké legyenek. Hogy ellenrotációt, új mozgást kezdjenek, kettősségükből kilépjenek és mint Isten, önálló ént képezve istenként, önállóan, maguk teremtsenek. Semmi alsóbbrendűt sem láttak maguk alatt, ők voltak a teremtés legkiválóbbjai, csak Isten állt felettük változhatatlanságában és egységében elérhetetlenül. Isten visszfénye voltak, az ő törvényét kellett követniük. Így estek a szellemek minden kiválóságuk mellett is túlzásba, **gógósek lettek abban a törekvésükben, hogy Istennel egyenlők akartak lenni.** A harmadik az „egy” akart lenni. **Az első ballépés** intelligenciájuk, gondolkozásuk túlfeszítéséből állott, amennyiben Istent el akarták érni. A **törvény második megszegése** az volt, hogy a duálviszonyból kiléptek, amennyiben az őket egyesítő fluidikus köteléket teremtésre, sűrítésekre akarták felhasználni. Mondottuk már, hogy a duálszellemben kétféleség rejlik; van benne szellemprincípium, vibrációs és attrakciós erő, ősvilágosság és

ódvilágosság egybefoglalva és ebből az egyből kétféleség áramlik ki, t. i.: szellem, rotáció és fluid. Ez áradt ki a duálszellemekből a mindenségbe és fluidikus cseppeket és halmozódásokat képezett a további teremtés számára.

Már most ahelyett, hogy kiáramlásaikat vagy fluidjaikat az alkotó rotáló mozgásnak engedték volna át, visszatartották azokat, koncentrálták erejüket önmagukban és miként Isten, abszolúte, **önmagukból akartak teremteni.** Ezzel a duáltörvényt megszegték, aminek következtében az őket egyesítő kötelék a túlfeszítés és túlingerlés folytán megszakadt és ezzel mindegyikük két külön félre, t.i.: egy adó és egy elfogadó szellemre oszlott. A duálszellemeknek ebből az ellenállásából a rotációs erővel szemben repulzió fejlődött ki, t.i.: az ő attrakciós és vibrációs erejük repulzívúvá, fluidjuk pedig delejes minőségéből attraktiv-elektromossá, repulzívúvá változott.

Elektromos és taszító természetüknél fogva „esni” kezdtek folytonos sűrűlésben a rotációval és a delejes fluiddal, és szikrákat árasztva a fluidikus cseppecskébe, amelyek ennek következtében szétrobbantak és pedig mindenik kettős természeténél fogva két külön részre: egy adó és egy elfogadó molekulára. Ezek az ellentétszellemek csak a kétféleséget tudták megzavarni és derotálni; megsemmisíteni nem tudtak semmit és a változhatatlan Egyhez sem tudtak közel férközni. Nem minden elsődszellem követte az ellentétet, ezt az ellentétes forgást, derotálást. **Ők maradtak Istenhez és önmagukhoz hű, törvényesen rotáló és törvényesen delejes fluidumot fejlesztő elsődök, duálszellemek.** Íme ez az ellentétes szellem, erő, anyag harca a törvényes szellemmel, erővel, anyaggal. Minthogy az ellentétszellemek kettőségükből kilépve egyes szellemekre oszlottak, számbelileg többen voltak, mint a törvényes duálszellemek. Azonban csak törteket képeztek, önmagukban egyenetlenek voltak, erejük tehát csekélyebb volt, mint a törvényes úton maradt duálszellemké. Krisztus azt mondja: „A

rossz önmagában egyenetlen”. Ez azt jelenti, hogy meg van oszolva, osztható, már pedig csak a kétféleség osztható.

Isten megengedte az ellentétet, mert az elsődöknek szabad akaratot adott, - megengedte egész addig, míg az ellentétes szellemek ereje ki nem merült, **amíg a chaos, amelyet előidéztek, oly nagygyá nem lett, hogy maguk sem ismerték ki magukat**. Megengedte egész addig, míg az ellentétes szellemek ereje a változhatatlanba való ütközés következtében le nem tompult, ki nem merült, meg nem merevedett, amíg fluidikus elváltozásuk annyira nem jutott, hogy összesűrűsödött, homályos fluiddá nem alakult s amíg burokjuk anyagszerűvé nem vált és a mozgásban akadályozta őket. Így korlátozta az ellentét önnönmagát.

Változhatatlanul sugárzott Isten mindezek felett! Hü elsődjei környezték, akiken megtört az ellentét erőfeszítése. Az ellentét a törvénynek és a jónak elfajulása, az összhang helyett összhangtalanság, minden rossznak és minden bűnnek forrása! A saját világosság túlingerlése elsötétedést vont maga után. **Ellentétek kialakulását látjuk itt és pedig a törvényes duálszellemek mellett fellépnek a törvénytelen, szétvált duálszellemek, akiket ellentétes szellemeknek nevezünk**. A törvényes rotáló erő mellett, mely magában foglalja a vibrációt és attrakciót, **fellép az ellentétes repulziós erő**; a törvényes delejes fluid mellett, amely az ősvilágosságot és az ódvilágosságot foglalja magában, **megjelenik az ellentétes villamos fluid**. Ezek ellentétek, ellentétes pólusok.

Az ellentét a törvénynek töredéke, mert a törvény a kétféleséget mindig egybe foglalja össze és pedig: a duálszellemeket egybe, két erőt egybe, az ősvilágosságot és ódvilágosságot egy fluidba. **Így van együtt egységes hatásban a szellem, erő és anyag**. Ennek ellentétei: a szétvált duálok, az egyedül álló repulziós erő és az ugyancsak egyedül álló villamos fluid. Mint már említettük, az összes teremtmények egy

háromszögből származnak, tehát az ellentét, mint töredék semmit sem teremthetett.

Az ellentét szellemeknek emez erőtlenségüket és teremtésre való képtelenségüket Istennel és a törvénnyel hosszabb időn át tartó ellenkezés után beállott zavarodottságuk és kimerültségük folytán be kellett látniuk. Megosztott szellemek voltak és önmagukban egyenetlenek; erejük taszító volt sűrű villamos fluidba öltözve, - elhomályosodott fénnel és megsűrűsödött fluiddal.

A bukás számtörvénye.

Ezt a bukást a szám törvényben ábrázolva akarjuk nektek bemutatni; erre szolgál a **2. számú táblázat**. **A bukást, vagyis a reális 3-ból** (Istenből, az élet-princípiumból és az elsődökből) **való kiválást** éppen az elsődök követték el, amennyiben ezek a 3-ból 4-gyé lettek, amikor a duálok kettéváltak. A számtörvényben a bukás szintén a 3-ban rejlik és a 2-n megy keresztül. **(Lásd a 2.sz. táblázatot)**.

Ha 2 megoszlik, 4 válik belőle. Az ábra mutatja, hogy a bukás a változhatatlan Egyet nem érinthette, hanem csak a 2-t és a 3-at osztotta meg, amiből 4 lett, t.i. 4 tört. Minden 1-ben két $1/2$ van, következésképpen a reális 2-nek és 3-nak a számtörés után négy $1/2$ -e van, az 1 azonban oszthatatlan marad. Itt négy felet láttok, az alap a 3 két térre oszlik, amelyek közül az egyik tört háromszöget alkot és képezi a 4-et, ez a reális kettőt tovább osztja és egy törvényellenes hosszú befogót, vagy be nem zárt háromszöget alkot. A tört szám a kettőből ered és negyedik számjegyet képez. Az „egy” változatlan marad, azért mondjuk, hogy $2 \times 2 = 4$, amit a számtörvény ábrája mutat, amennyiben a tört, mint szorzó átmegy a 2-n és a 3-on.

A konkrét 3-nak szintén konkrét törtekre kell szétoszlania, Isten háromszögét, valamint a 3-as számot nem érintvén. (Lásd a táblázatot).

A konkrét bukás az elsődökből, a rotációból és a fluidból, vagyis 7, 8, 9-ből ered és átmegy a 4, 5, 6-on. Követ-

kezésképpen a szorzásban $2 \times 6 = 12$ törtek. A törtszám itt a 12, amely 7, 8, 9-ből és 4, 5, 6-ból a 2, vagyis a szorzó által jön létre.

Az absztrakt bukás törtszáma 24, 18-ból ered és 12-n megy át. Ez a szorzásban azt jelenti, hogy $2 \times 12 = 24$.

A számábrák rendszertelenek lettek, ez a bukás képe.

A most kifejtett számtörvényben egy összeadás és egy szorzás van. Az összeadás nem egyéb, mint összeszámlálása valamennyi vonalnak, számnak és elnevezésnek, a szorzás pedig az egésznek törtekre való szétbontásából ered, ami a szorzó 2 által történik. Isten a változhatatlan abszolút Egy, a bukás és a törtekre való oszlás eseténél nem jön számításba. A reális ábrán az összeadás és szorzás világosan látható. A konkrét ábrán az összeadás a háromszögekben konkrét, a szorzás a vonalakban olvasandó. Az absztrakt ábrán az összeadást az oldalonak adják, a szorzást pedig úgy ejthetitek meg, ha a két ellentétes háromszöget a 12-es és a 18-as háromszögre fektetitek és a törteket megolvassátok.

V. FEJEZET.

Az ellentét bekapcsolása a természeti törvénybe.

Isten változatlanul állt a bukott elsődök, vagyis az ellentét által létrehozott chaos fölött, körülötte hű elsődeivel. Az ellentét összes erői az Egybe, az abszolútba való ütközés következtében kimerültek. Delejes fluidjuk a repulzió folytán megrendülve elektromos fluiddá változott át, amely átlátszatlaná és anyaghoz hasonlóvá lett és őket mozgásukban akadályozta. Egyenetlenségbe elmerülve kábultan meredtek a chaosra. **Ekkor, hangzott el Isten kegyelmi szózata!** Amit Ő teremtett, ami Belőle és a mindenségből eredt és önhibájából elfajult, azt **nem akarta megsemmisíteni, vagyis nem engedte, hogy megmerevedésében újból semmivé legyen,** , amelynek keretében az **hanem kegyesen és logikusan egy kiengesztelési törvénynek kívánta alávetni** ellentétnek saját munkája által kell önmagát hatványoznia és tisztítania.

Isten az ellentétet a hármass-egység ős törvényébe, t. i. a hatványozás^{10*} vagy az egyvélevés törvényébe zárta. A bukás lefokozása volt a jónak, amelynek ismét hatványozódnia kellett. Láthatjátok a bukásnak a chaost szemléltető ábráiból, hogy ezek szabály és arány nélkül valók, csak az „egy” marad változatlanul. Így volt ez a valóságban is. Ez a fejezet fontos valamennyi élőlényre, állatra, növényre, emberre egyaránt; mindez Isten kegyelmének a műve az ellentéttel szemben. Hogyan történik az ellentét befoglalása az egyvélevés törvényébe? **A lefokozottnak hatványozása,** és a taszítónak, vagyis a pólusoknak vonzása **által.**

Mondottuk, hogy a három a kettő által törtekre oszlott, és az „egy” abszolúte önmagában maradt. Ez a kettő, az ellentétekből kiindulva képezi a szorzót, a sűrítőt vagy sokszorosítót, az ellentétet. **Az ellentétes szellemek elfajulásuk következtében önmagukat duáljukból két tört részre osztották.** Hasonlóképpen az egész mindenség is, amely kétféleségében egységes volt, az ellentét által fejlesztett repulziós erő és villamos fluid következtében két törtre oszlott. **Az életprincípiumot,** amely azelőtt kétféleségében a rotáció és a fluid által egységesen hatott, most a **repulzió és a villamos fluid szétbontotta,** szétrobbantotta,

A rezgést, a vibrációt és az ősvilágosságot, mint adó elemet, valamint **az attrakciót és az ódvilágosságot mint elfogadó elemet az ellentét egységes törvényes tevékenységében megzavarta.** Hogy a chaos rendezhető legyen, kiegyenlítő erőre, valami asszimiláló fluidra volt szükség. Ez a fluid Istenből, az ő végtelen szeretetéből és a Hozzá hű elsődöktől áradt ki. A hű elsődök delejes fluidjaikat ősi tisztaságukban erőiket pedig azok ősi mivoltában őrizték meg. A fluidoknak és az erőknek e megtartása által megmaradt sok delejes cseppecske és halmozódás is, amelyek a chaos közepette **is épségben és törvényesen rotáltak,**

¹⁰ *itt ne valamilyen számtani műveletre gondoljunk, hanem az isteni helyreállítás üdvertvények törvényére

és e rotáció által, mint a legtisztább fluidok tartányai, ősnapok keletkeztek, ahonnan az elsődök Isten és a törvények rendelkezése szerint a chaos rendezésére küldetéseket kaptak. Megjegyezzük, hogy mindez természetesen „évezredek”^{11*} során ment végbe. Ilyképpen az egység és az egységes duál úr maradt a törtrészek felett. Az „egy” úr maradt a szorzó „kettő” felett. Így maradtak a hű elsődök a mindenség támaszai. Ezek a nagy próbák és az ellentéttel való ütközésnél tanúsított szívós kitartásuk intelligenciájukat, erejüket és fluidikus **tisztaságukat annyira gyarapította, hogy Istenhez hasonlóbakká váltak és valóban belőle származó gyermekeinek voltak** mondhatók. Ezért a duálszellemek értelmiség tekintetében magasan felette állottak az ellentétszellemeknek, akiknek intelligenciája eltompult, elfajult volt.

Ezért maradt a vibráció, az attrakció és a rotáció^{12*} hatalmas, törvényes, hármas erő, amellyel szemben a repulzió csak ütközésre, ellenkezésre volt képes, akadályt azonban nem képezhetett. Ezért maradt az ősvilágosság ódvilágosság és a delej a legtisztább, fénytel telített és könnyen mozgó fluid, míg az elektromos fluid lassan mozgó és átlátszatlan volt. **Ezért vonzotta a törvény az ellentétet nagy erővel hatványozódás céljából** a fényesen ragyogó, tiszta fluidikus napok felé.

Az ellentétes szellemek az általuk alkotott villamos fluidban, amely át nem látszó volt, megdermedve, halottakhoz hasonlóan, erejüktől megfosztottak voltak. A chaos megdöbentette, az összeütközés elfárasztotta, a zavar elerőtelenítette őket. Az ellentét fluidjával és repulziós erejével együtt az elsődökhöz, az ősnapokhoz, a rotációs erőkhöz köttetett, s így semmi sem ment veszendőbe. **Az ősnapok egyszerűen körben forogtak és a villamos fluidot magukhoz vonzották.** Ez azonban taszító természeténél fogva önmagának is adott forgást és így kettős

¹¹ *csak a hosszú „idő” érzékeltetéséről van szó a megértés kedvéért, valójában ekkor még az idő mint dimenzió nem létezett

¹² *tehát a törvényes teremtés és tökéletesség felé fejlődés

forgással keringett az ősnapok körül. Ebben a körforgásban vagyis a taszításban és vonzásban az **ellentétes fluid cseppecskékre, vagy golyócskákra oszlott, amelyekből - amint a következő fejezetben látni fogjuk - világok keletkeztek**; ebben a fejezetben azonban róluk még csak mint csirákról szólhatunk.

A kiengesztelés törvénye tehát poláris, avagy ellentétes vonzás, amelyben a törvény az ellentétet hatványozva magához vonzza. Ez hármas tevékenységet foglal magában: a jó vonzását, a rossz taszítását, és a kiengesztelő új alakulást, valamint az ezzel járó mozgást. Ez a mozgás az ellentét számára kettős volt, t. i. önmaga körül és az ősnapok körül. Ebből a fejezetből a következőket jegyezzétek meg magatoknak:

- **1. Kezdetét vette a chaosból a kibontakozási folyamat** és pedig azért, hogy a törvény kialakult az ellentétekből. A hű elsődök az ellentétes elsődök világától elkülönültek, a rotáció, az erők zűrzavarában hármas hatású törvényes erő, - a magnetikus fluid az elhomályosodott fluid-konglomerátumból kiemelkedve - hármas tiszta fluid maradt. **Ez képezi a törvénynek az ellentétekből való kiemelkedését.**
- **2. Jegyezzétek meg a vonzás törvényét,** amely az ellentétet kiengesztelve és hatványozva a törvényhez vonzotta.

Az ősnapot összolaritásnak is nevezhetjük, amely a mindenséget a chaosból kiemelte és az ellentétes fluidot rotációban magához vonzotta. E fejezet végén a következő kép tárul elétek: **Látjátok Istent, mint a mindenség legbelsőbb központját; látjátok az abszolút „Egy”-et** szellemének elsődeitől körülvéve; látjátok az ő ő világosságát és a fluidikus napokat egyszerű rotációban.

Látjátok, hogy az ellentét szellemileg megbénult, intelligenciájában megzavarodott, erejében kimerült, fluidjában megsűrűsödött. Már csak az ősnapok vonzása élteti őket, fluidikus cseppecskékbe vagy világocsirákba beosztva, amelyek kettős rotációt végeznek, t. i. önmaguk és az ősnapok

körül. Ezt poláris mozgásnak nevezzük, mert nem egyéb, mint az ellentétek vonzása. Az ellentétes szellemeknek erkölcsileg az engesztelődés törvényét, - az ellentétes erőknek kettős rotációban a vonzást, vagyis a poláris törvényt, - az ellentétes fluidnak pedig a fluidikus hatványozódás törvényét kellett követnie.

A kiengesztelődés számtörvénye. (3. tábla)

A kiengesztelő számtörvény osztást foglal magában és pedig a törteteknek 2 egészre való felosztását a reális számításban. A kiengesztelést, vagyis az osztást a 3-as, ugyanaz a szám végzi, amely 2-nek véve, a szorzó szám volt. Azt mondjuk, hogy 3 a 4-ben egyszer van meg és megmarad 1; ezt alakilag ábrázolva kettős háromszöggel jelezzük. Mikor a 3-at a 4-es törtszámra osztjuk, és azt mondjuk, hogy benne egyszer foglaltatik, előáll a második befogó és marad 1, vagyis az összekötő vonal. Az összeadásban ezt 6-nak nevezzük. A logikában a 4-es az ellentét, ezzel szemben az 5-ös a törvény és mind a kettőnek az alapja a 6-os, a kiengesztelés. **A reális kiengesztelés** ábrája a reális szorzás 3-mal.

A konkrét bukást követi a konkrét kiengesztelés. (Lásd a 3. ábrát.) Itt a bukás 12-ből indult ki, következésképpen így szól az osztás: 9 a 12-ben egyszer foglaltatik, marad 3. Ezt mondva, az ellentéthez a poláris háromszög csatlakozik és az ősháromszöghöz a kiengesztelés háromszöge; 4 egymásra fektetett háromszög.

Az ellentét pólusai a következők: 13, 14, 15; a kiengesztelés háromszöge: 16, 17, 18. Az első háromszögből indul ki a mozgás, és ez magához vonja a kiengesztelés háromszögét: \triangleleft \triangle Ez egyszerű rotáció; az egymással szemközt álló törvényes és ellentétes háromszögek \triangleleft \triangle sarkai taszítják egymást, ami sajátlagos mozgást képez, de a rotációval összekapcsolva a háromszögeket egymásba tolja, ami négy összefüggő háromszöget alkot kettős mozgásban. A konkrét kiengesztelés az összeadásban 18.

Az absztrakt bukás: a 24-es 18-ból 12-re apad, ennél fogva az osztásban azt mondjuk: 18 a 24-ben egyszer foglaltatik, marad 6. Ebből következik az absztrakt kiengesztelés ábrája. (Lásd a táblázatot).

A **törvény és a kegyelem** kiengesztelődve tapad az ellentét alapháromszögének csúcsaihoz, amiből két háromszög keletkezik, és ez az összeadásban 36-ot jelent; ezt a háromszögek oldalaiban lehet megszámlálni. A reálisban itt a második kör lezárul.

VI. FEJEZET

1. Világfokozat.

A kiengesztelés munkája kezdetét veszi. Az ellentét be van a törvénybe foglalva, hogy ennek segélyével hatványozódjék. Az ellentét sokszorosítást és sűrűsödést, - a törvény pedig egyesítést és szellemesítést idéz elő.

Egész figyelmünket most a világcsirák kifejlődésére és az ellentétes szellemekre irányítjuk, akik megmerevedtek és halottakhoz hasonló állapotba merültek. **Ébresztő és hatásos életnek kellett jönnie, amely az ellentétet megbánásra és megismerésre vezesse.** Elektromos fluidjukban megmerevedtek, szellemük a sötétségben megzavarodott; tisztulásnak, világosodásnak kellett körülöttük bekövetkeznie, szóval fel kellett ébredniük és tévedésük tudatára jutniuk. A hűn maradt elsődök hatalmasan állottak fölöttük. **Az ellentétes fluid és erő, vagyis az elektromosság és repulzió, a bukott elsődökkel együtt az új alakulásba foglaltatott. Az ősnapok vonzották őket magukhoz, amelyek életet, világosságot és rotációt adtak nekik.** Az állhatatos elsődök, akik a kiállott próba után kiválóbbakká lettek, küldetéseket kaptak és **az új alakulások messiásaivá lettek. Feladatuk volt az ellentét megváltása és intelligenciájukkal, erejükkel és fluidjaikkal a világcsirák fejlődésének irányítása.** Hivatásuk volt az ellentétes szellemi kötelékek kiengesztelése, mert ők voltak a küzdelemben a mindenség támaszai. Így történt,

hogy ezek a messiások azonnal feladatuk megoldásához láttak, azonnal elfoglalták megváltó hivatásukat, vagyis átvették a világcsírák vezetését. Mi a világoknak ezt a vezetését csak a logika és a számtörvény értelmében írjuk le és - **a fogalom és elnevezési zavarok elkerülése végett - a kialakulás geológiai és genealógiai történetének leírásától eltekintünk, mert a földi nyelvben nem találunk megfelelő kifejezéseket**, amelyekkel a leírandó fluidokat jelezhetnők és mert ezek létezésének bizonyítékai a földön csak a legvaskosabb formákban találhatók föl. Haszontalan dolog elnevezéseket és hosszú leírásokat adni olyan dolgokról, amikről az emberi agy fogalmat sem tud magának alkotni és amelyeket az emberi szem látni nem képes. Az egész keletkezés logikus elbeszélésével és a számtörvénnyel való összefüggés megmagyarázásával az embereknek a mondottak igazságát akarjuk bebizonyítani. Látjátok az ősnapokat, amelyek a vibráló és nem forgó, rezgő ősvilágosság körül egyszerűen forognak. Ezek telítve vannak attrakciós és vibrációs, vagyis termékenyítő és nemző erővel. **Ezeket az erőket továbbadják a világcsíráknak és világembriókká fejlesztik azokat, amelyek nőnek és a kettős rotáció segítségével fejlődnek.** Ez embrióvilágok az ősvilágosságot, ód világosságot és fluidot az ősnapoktól kapták. Mindezeket a messiások értelmesen irányították. Az embrióvilágok poláris erőt, azaz: ellentétes taszító és törvényes vonzóerőt, továbbá repulziós és attrakciós erőt, elektromos és magnetikus fluidot kaptak. **Mindezt az ősnapok közvetítették a világcsíráknak**, mert törvény fejlődött ki az ellentét chaosából úgy, hogy ami a törvénytől különvált, az elfajulásként elkülönítettett.

A törvény ősnapokká alakult, amelyek a kivált világcsírákat a születés után fluidikus szalaggal magukhoz kapcsolták.

A fluidikus szalag útján ezek a világcsírák az ősnapoktól életet és melegséget kaptak és így embrióvilágokká fejlődhettek és nőhettek. Az ősnapok világossága az embrió világokra áradt és megvilágította azokat. A soláris világosság az embrióvilágokban

tellurikus világossága változott át. Az ősnapokból ódvilágosság áradt a sűrűsödött embrióvilágokra és ez átszűrődve áthatotta ezeket a sűrűsödéseket és ott léggörte alkotott.

Így vált az ódvilágosság az embrióvilágokon léggörre. Az ősnapok delejes fluidja az említett fluidikus szalag útján asszimilálódott az embrióvilágok fluidjával, aminek következtében ezek megteltek elektromagnetikus fluiddal. Mindezek az embrió világok repulziós ereje folytán pólusokban helyezkedtek el, vagyis polarizálódtak. Az embrióvilágok tojás alakúak vagyis olyanok voltak, mint a még „tyúkban levő héjatlan puha tojás”. Az elektromágneses fluid képezi a tojás fehérjét. Így félig átlátszó, hegyes csúcsban végződő, tojás alakú **embrióvilágok képződtek, amelyek az ősnapok világosságából kaptak világosságot és melegséget**, az ód-világosság révén saját léggörük volt, a delejes fluid által pedig kettős megtermékenyítésben részesültek^{13*}.

Repulzív erejüknel fogva önmaguk körül és egyszerű rotációval az ősnapok körül is forogtak. Ez minden, amit nektek ezekről az embrióvilágokról mondanunk kell. Világosabb, rövidebbre fogott leírás **a számtörvény 4. táblájának ábráiban** található.

Amikor az embrióvilágok a maguk sötétségében átvették az ősnapok világosságát, ez átváltozott bennük tellurikus vagy viszonylagos világossággá miközben pedig az ódvilágosság átszűrődve a sűrűsödésbe beáradt, áthelyült ez a sűrűsödés, és mint rugalmas saját léggör terjedt szét. A delejes fluid átalakította a villamost^{14*} villany-delejes^{15*}, önmagát polarizáló fluiddá.

Az embrióvilágok pályája vagy ellipszise az ősnapok rotációjához igazodott, amelyek az ősvilágosság körül forogtak. Tellurikus fényük viszonylagos volt az ősnapok világosságához,

¹³ *természetesen itt sem a mai értelemben vett anyagra, villamosságra és mágnességre(delejességre) kell gondolnunk. E fizikai fogalmak használatára a történések leírásához szükséges emberi fogalmak hiányában került sor.

¹⁴* =elektromos. (A hitelesség kedvéért megtartottuk a régies elnevezést.)

¹⁵* =elektromágneses.

légkörük az ódvilágossághoz és fluidjuk, amely a test tömegét képezi, az ősnapok fluidjához. Mint látjátok, az embrióvilágok az ősnapokhoz mindenben viszonylagosak voltak. Világosságuk gyengébb, légkörük sűrűbb, tömegük súlyosabb, mozgásuk sokszorosabb volt, mint az ősnapoké.

Az új alakulás számtörvénye. (4. tábla.)

Az új alakulás sem nem osztás, sem nem szorzás, hanem csendes, törvényes, zavartalan összeadás. Mint 7 csatlakozik a 6-hoz, mint ahogy ezt az új alakulás reális ábrájában látjátok. A reális 6-ból látjátok az új alakulást mint 7-et kiválni, mint a harmadik kör kezdetét. Az első kört keressétek az első reális háromszögben; ez az elsődök teremtése után bezáródik. **A második teremtési kört keressétek a bukás után a kiengesztelésben vagyis a második háromszögben.** A harmadik kör az új alakulással kezdődik. A konkrét új alakulás az összeadásban 21 és a számításban a 18-nak a következménye.

A konkrét új alakulás háromszögét a legbensőbb ősháromszögből látjátok kiindulni. **Így származott a kiengesztelés és az új alakulás Istenből.** Az új alakulás absztrakt alakja kitölti a második háromszöget, amely az ellentétet a törvénytől elválasztja. Az összeadásban ezek a kitöltő számok a következők; 37, 38, 39, 40, 41.

VII. FEJEZET.

2. Világfokozat.

Mit szóljunk már most az éltető princípiumról, amelyet a 2. és 3. fejezetben életre keltett mindenségnek neveztünk? Minthogy az elsődök ereje és fluidja, valamint ezekkel együtt **az egész mindenség törvényesre és ellentétesre oszlott, ennek következtében az éltető princípium is követte ezt a megoszlást,** úgy hogy törvényes és ellentétes életprincípium keletkezett, amelyeknek mindegyikét neki megfelelő fluidjában a felette uralkodó erő irányította.

Az elsődök bukása után tehát kettős princípium áll előttetek: Az egyik törvényes erkölcsi elem maradt, amely a törvényes elsődökkel együtt az ősnapok delejes fluidjában külön volt választva az ellentétől és amely a rotációs erőt követte. A második ellentétesen motorikus elem volt, amely az ellentétes elsődökkel és ezektől megsűrűsítve, az elektromos fluidban a repulziót követte. Ennek az életprincípiumnak motorikus mozgása nem volt tevékeny, hanem a sűrűsödés következtében lekötve tehetetlen és így mozgásában akadályozott volt.

Az életprincípium motorikus, de gépies elem, amely mindig neki megfelelő fluidokat éltet, amelyeket bizonyos erő tart mozgásban. Minthogy a delejes fluidot az ellentét részben megváltoztatta, s minthogy a rotáció az ellentét következtében repulziós erővé fajult, az éltető princípium is megoszlott, gépiesen követte azt az ellentétes elfajulásba és sűrűsödésbe. Mondottuk, hogy a sűrűsödés következtében az ellentétes elsődök megmerevedtek, és most hozzáfűzzük, hogy az életprincípium megbénulása is bekövetkezett, ami lekötött motorikus állapotot jelentett.

A motorikus mozgást az erőzavar chaosa és a fluidikus sűrűsödés meggátolva paralizálta. **A tehetetlen motorikus elemet az embrióvilágokban a törvényes motorikus mozgás, valamint a továbbrotáló erő és fluid azonban újra életre keltette.** Ez a mozdulatlan, látszólag holt életprincípium a világok keletkezésének menetében tevékenységre, a kiengesztelés és új alakulás tevékenységére ébresztetett. A megmerevedett motorikus elemet az embrióvilágokat átható ősnapfény „felmelegítette”, életre hívta, egyszersmind azt az óvilágosság átváltoztatta és **neki a magnetikus fluid ismét motorikus mozgást adott.**

Az életprincípium kétfélesége, amely lekötöttségében tehetetlenül hevert, megtermékenyítve, illetőleg megtermékenyülve ismét motorikus életprincípiummá vált. **Az elektromagnetikus fluidokban az életprincípium kétfélesége következtében mikrokozmosz kis szervezetek keletkeztek, amelyeket**

fényállatkáknak nevezünk. Habár ezek a szervezetek még sokkal kisebbek, mint az állatok ismert legkisebb monádok vagy véglények, mindazonáltal mégis étellel bíró atomok voltak, amelyek a villany-delejes fluidban mozogtak.

A fluidot ezek a szervezetek egészen át meg átszötték, és étellel telítették. Ezeknek az élő atomoknak a szervezetei tisztán fluidikus természetűek, melyeket az ösvilágosság és ódvilágosság, tehát kétféleség szült. E szervek tehát kétféle természetűek voltak: attraktívok és repulzívok, delejesek és villanyosok. Önmagukat szülték és emésztették fel, ami az első lépés volt az eredetből való átváltozásokhoz.

Így változott át az életprincípium, mely az uralkodó erőt és anyagot gépiesen mozgatva követte, mikrokozmosz szervekké, fénylényekké vagy szerves fényatomokká, amelyek fluidikus állapotukban az embrióvilágokéhoz hasonló természetűek voltak.

Isten és a messiások az embrió világokat ez új alkotásban a természeti törvény által az életprincípiumhoz kötötték.

Ez a törvény így szól: hasonló hasonlót alkot, nincsen ugrás, minden ízről izre az átváltozások és a származás változhatatlan természeti törvényébe kapcsolódik. **Ezt a törvényt látjuk itt az életprincípium és az embrióvilágok közepette működni.** Az első a mozgó elem, a másodikat erőnek és anyagnak nevezzük, mindannyit pedig hármasság egységnek, amelynek egységes hatása van. Ezt a hármast látjuk lépésről lépésre, elválaszthatatlanul a természeti törvényben. E szerint a szerves fényatomok, amelyeket fényállatkáknak nevezünk, az embrióvilágok embrionális lakói. Megemlékeztünk az életetítő princípiumról, amely a természeti törvényt gépiesen követi. **A szellemi princípium, -vagyis a bukott elsődök - mintha meghaltak volna, villamos fluidba burkolva lekötve alusznak. Hasonló princípiumnak kellett őket felébresztenie. az életprincípium keltése nem ragadta ki őket lekötöttségükből és megbénított szellemek maradtak.**

Mindaz, amit így alakulni látunk, csak viszonylagos; tehát a természeti törvény is csak ilyen volt, mert hasonló hasonlót szül,

sohasem ugyanolyant, azaz az alkotás átalakulásokkal jár. A fényállatkák tehát fejlődésükben gépiesen követték a természeti törvényt, ez a természeti törvény azonban az őstörvényből, a háromból: Istenből, erőből és ősvilágosságból eredt és a messiások következménye volt, akik a törvényhez ragaszkodtak és következménye volt a kiengesztelésnek, tehát ismét háromnak.

Ha a természeti törvény átváltozást idéz elő, akkor ebből meg továbbképződés következik. Ezt a továbbképződést fokozatosan vázoljuk a következő fejezetekben. Itt a következőt kívánjuk élesen kiemelni: az ébredő mozgó életprincípiumot, ennek hármassá mivoltát, a természeti törvényt, amely az életprincípiumot az embrióvilágokhoz kapcsolja, az ebből származó fényállatkákat, amelyek önmagukat szülik és emésztik fel, és amelyek a természeti törvényt és átváltozásait gépiesen követik, ebben találván fejlődésüket. Mivel a következő fejezetekben főleg a természeti törvényről, az életprincípiumról és a leszármazásokról esik szó, azért itt még egyszer különösen ki kell emelnünk, hogy minden Istentől ered és hogy **az új alkotás az ő kiengesztelő kegyelmének a hatása** és a természeti törvény képezi a kiengesztelő erőt. **Ha a messiások működéséről nem is szólunk, azért mégis ismételnünk kell, hogy ezek minden képességükkel irányították a világok és az életprincípium fejlődését** és hogy szellemileg, erőbelileg és fluidikusan támaszai maradtak a világegyetemnek.

A második világfokozat számtörvénye. (5. tábla.)

Az új alakulás következményei az átalakulások és az előbbi összegnek, a 70-nek, amint ez a 4-ik táblázaton jelentkezett, újabb összeadás a következménye. A reálisban 8, a konkrétban 24, az absztraktban 48. Ez összeadás alakzatai az 5. táblázat logikai leírásában foglaltatnak. Az absztraktban az eredetileg még meg nem rajzolt háromszög kialakul és betöltődik.

VIII. FEJEZET

3. Világfokozat.

Ott hagytuk el az embrióvilágokat, amint a természeti törvény segítségével fejlődtek és fény atomjaikban átváltozások útján egyenletes lépéssel haladtak. Az új képződés átalakulás az ősnapokból, amely háromszoros: motorikus az életprincípiumban, erőbeli a mozgásban, fluidikus a tömegben és a sűrűségben. Így ment ez évezredek át. A változatlan Istenből eredő őserő mozgat mindent, maga is átváltozván, szintén átváltozó fluidok útján, amelyeket motorikusán éltet.

A hosszas és gyors forgatás a fluidikus tömeget jégzilárddá teszi. Ez is átváltozás, az átváltozás és leszármazás pedig duálviszonyban van egymással, azaz e "kettő elválhatatlan és egymással egy egységet képez. Itt fejezettől fejezetig, fokozattól fokozatig emberi módra évezredekkel kell számítanotok, amelyek alatt ezek az átváltozások őszármazás útján szellemből, erőből, és anyagból hozzák létre alkotásaikat.

Az átváltozás percnyi, másodpercnyi, mikrokozmoszi örök mozgás, amely a teremtés nagy tényeit előidézi. Az embrióvilágokat ott hagytuk el, amint azt az organikus fényatomok mozgatva éltették. Ezek a fényállatocskák villany delejes fehérje-fluidban voltak, amelyben mozogtak, egymást emésztették és szülték. Ez volt az embrióvilágok belső élete, belső ereje; a munka vagy a hatás belülről kifelé. A hatást kívülről befelé az ősnapok világossága, az ódvilágosság, a magnetikus fluid és a rotációs erő képezte.

Az embrióvilágok saját hatása: a bennük rejlő repulzió, a tellurikus világosság, a légkör, a villanyos fluid. Ezek a belső és külső benyomások találkoztak az embrió-világokban és ott összerázódtak, feldolgoztattak, úgy, hogy kezdetben minden bizonyos egyenletes elektromagnetikus fluiddá alakult, amit embrionális fehérjének nevezhetünk. A hosszú rázkódás, rotáció, repulzió és a fluid kétfélesége következtében a fehérje elkülönülni kezdett. Ez elkülönülés közepette a repulzió meg-

kétszereződött és mindinkább a középpontba, a „tojás” közepe felé vonult vissza. Az erőknek a „tojás” közepe felé való koncentrálódása a centrifugális erőt szülte, amely a villany delejes fluidot mindinkább megosztotta és elkülönítette, míg az sarkítva a világok csúcsaiban helyezkedett el és pedig az egyik csúcsban inkább villanyos, a másokban inkább delejes tulajdonsággal. Ez a szétrázás vagy megosztás a középpontból indult ki, amelyben az embrióvilág csirája központtá, vagyis a tojás sárgájává sűrűsödött, és pedig villany delejes középponttá, centrifugális erőt árasztva magából. Ez a még héjatlan tojáséhoz hasonló állapot volt. Tehát tojássárgája vagy középpont képződött és két egyenlőtlen tojásfehérje csúcs. A delejesség többségét az ősnapok hasonló külső hatása felfelé vonzotta. Ez a sark lapos volt. A villamosság többsége lefelé süllyedt és hosszú villanydelejes sugárral bíró hegyes sarkot képezett. A "tojásnak" egyik lapos végét delej villanyos északi sarknak, a másikat, a hegyest villany delejes déli sarknak nevezzük. A középpontban maradt az eredeti villanydelejesség petefészke, amely a centrifugális erővel dolgozva, világának nagyobb kiterjedést adott, úgy hogy az szélességben is kerekébb lett.

A rázás és megoszlás folytatódott, míg a rotáció, mint külső erő, tovább képezte és mozgatta a világokat. Így ezek a világok háromszorosan mozogtak; az első és a második mozgás a saját repulziós és centrifugális erejük, a harmadik pedig a rotáció. (1. tasztítás, 2. a középpontból jövő erő, o. a körforgás.)

A világban végbemenő első átváltozást látjátok itt, amely fluidikus, átlátszó fehérje állapotából 3 részre osztódott: középpontra és két csúcsra. Ha előbb az egész embrióvilág villanydelejes fluiddal volt is telítve, most már a fluid is három különféle átváltozáson és megoszláson esett át. A csekélyebb súly és sűrűség a delejes, a nagyobb súly és sűrűség a villanyos sark felé vonult.

Az embrió világok külső takarója a belső átváltozással egyidejűleg szintén átváltozott, és pedig **valamely szerves**

sejtszövetté, amely a még puha tojás finom fehér burkolatát képezi. Mondottuk, hogy a világok a középpontból eredőleg forgást és kiterjedést nyertek, amely minden irányban egyenletesen nyilvánult, úgy, hogy a tojásszerű idom gömb-szerűvé vált, maga után húzván a hosszú villanydelejes kévét. Íme az üstökös, amely háromszoros sebességgel forog az ősnap körül. A kiterjeszkedés képezi a világtest belső növekedését, az embrióvilágoknak üstökössé való átváltozása az átmenet, amint ezt a világtest fejletlenségéből és egyenlőtleniségéből látjátok. Az életprincípium munkája az általános átváltozással és fejlődéssel párhuzamosan haladt.

Az előző fejezetben megemlékeztünk a mikro-kozmosz szervezeteiről, amelyek a villanydelejes fluidot fényállatkák alakjában éltették. Az általános villanydelejes fluid szétválása és átváltozása a leszármazás és átváltozás törvénye szerint szétválasztotta és átváltoztatta ezeket a fényállatkákat is. **Ezek a fényállatkák a fluidokban sejtekből álló szervezetekké képződtek.** A kollektív delejes fluid általános átalakulása, meg a kétféle fényhatás, a repulzió átváltozása centrifugális erővé, átalakította és sejtszerűkké tette ekképp a fényállatkákat is.

Azok a szervezetek, amelyek azelőtt az egységes fluidban mint egyforma fényállatkák éltek, ebből az általános anyaeletből, ebből az eredetből szerves, külön sejtéletté változtak át. **A fényállatkák sejtállatokká, a fény atomok sejtekké és pedig kettős sejtekké váltak.** Ez a sejtélet a déli sark felé jegecesedett és fluidikus szövvényében hegyes sejteket, az északi sarkban pedig szögletes sejteket alkotott. A szerves fény-atomok petefészke a középpontban, vagyis a „tojás sárgájában” maradt. Az átváltozott sejtállatok alkotják sejtszövetükkel az üstökös finom fluidikus burkolatát; azok azután a belső és külső behatásokhoz képest sejtszerűkké váltak és **így a kéreg kezdetét, sejtés puha burkolatot** képeztek az üstökösök körül.

Ez a szerves sejtszövet tartotta össze, összpontosította a világot. A fénysugarak törése a sejtszövetben felmelegítette a világot és átalakult életet adott neki.

E fejezet végén ismételjük íme a fődolgozatot. Vázoltuk a világok belső munkáját, a repulziós erőt, amely a centrifugális erőig fokozódott. Az ezáltal előidézett összerázást és polarizálódást, az egyenlőtlen sarkok képződését, a belső terjeszkedést, forgást, növekedést. Másodszer a sejtállatkákat, amelyek a még csak üstököszt képező világ körül sejtszövetet képeznek. Harmadszor a szerves életet folytató sejtekre eső fényt vagy világosságot, amely további átváltozott világosságot hoz magával.

Tehát egyenlőtlen sarkú világot láttok, amelynek a közepét az embriócsirák tojássárgája képezi. E világ finom villany delejes déli sarkából sárgás fény, míg a delejvillanyos, lapos északi sarkból halvány kékes világosság árad ki. Az embrióvilágokból üstökösök támadnak, amelyek az ősnapok körül háromszoros gyorsasággal keringenek.

A harmadik világfokozat számtörvénye. (6. tábla.)

Ez egyszerű összeadás 80-tól 90-ig. Amint a teremtésben minden ízről ízre, ugrás nélkül történik, úgy a törvényszerű számítás is törtszám nélkül egész számokban megy végbe. Az erről szóló 6. táblázat ezt az összeadást reális, konkrét és absztrakt módon szemlélteti. A reális itt is a kör harmadik bezáródását mutatja, ami átmenettel jár.

IX. FEJEZET.

4. Világfokozat.

Az ősvilágosság sugarai behatoltak a sejtszövetbe és a sejtállatkák ezt felmelegítő delejességként érezték. Az üstökösökben olyan világokat látunk, amelyek a magzatállapotból a gyermekkorba lépnek; így az átmenet, vagyis az átváltozás korszakába jutottak. Ezt a **6. táblázat számalakjaiban** láthatjátok.

Míthogy az üstökösöknek egyenlőtlen sarkai voltak és egy központtal bírtak, ennek következtében hőmérsékleti különbség támadt. A melegség fészke a villanydelejes központban volt, amely mint petefészkek a fényállatoktól éltetve, változatlan maradt. A lapos delejvillanyos sarok kellemesen hűvös, a hegyes villanydelejes sarok pedig kellemetlenül langyos volt. A sejtállatkák, amelyek szövetükkel az egész üstökösbe és minden fluidjába beszórták magukat, e fluidokat megszilárdították. Ezeknek természetesen szintén érezniük kellett a hőmérséklet változását és pedig északon kellemesen hűvösnek, délen kellemetlen langyosnak, a középpontban forrónak. A világosság különféleképpen áradt a megszélesedett tojásra, és a háromszoros gyors mozgás különböző fényhatásokat idézett elő. Ennek is hatása volt a fényes sejtállatkákra. Az előbbieket a sebes fény hatása, azaz a gyorsabban forgó változó fényhatás eredeti állapotukból molekulárisán átváltoztatta, vagyis még inkább atomjaira bontotta, miből molekuláris erő és molekuláris mozgás támadt, minek következtében a fényállatkák a középpontból az egész üstökösön szétszóródtak.

Az ősvilágosság a tellurikus világosságon át akképp áradt vibrációs hatással a fényállatkákra, hogy azok parányi molekuláris részecskékre osztódtak és saját vonzó vagy molekuláris erő fejlődött ki köztük. A test forgása közben ezen szétszóródtak, az ősvilágosság attraktív vonzása következtében pedig a sejtszövetbe ültetődtek. **Ezeket a fényállatkákból képződött molekulákat életmagvaknak nevezzük**, amelyek az egész világtesten annak sejtszövetébe szűrődtek vagy ültetődtek. Az ősvilágosság rotációja és attrakciója és a saját molekuláris erő a fényállatkák molekuláris atomjait a sejtállatok sejtszövetébe ültette. Ezeket az élet magvainak nevezzük, mivel ezek a parányok a sejtekbe zártan, ott gyökeret vertek és életre keltek és mint a molekulárisá lett fényállatkák átalakulásai a sejtekben kicirázván, kikeltek.

Azt mondtuk, hogy a világ sarkait képező fluid fehérjeszerű és a sejtállatoktól beburkolt volt. Ebbe a hálószerű fluidba volt az életmag bezárva, mint élő csíra, amely a sejtekben gyökeret vert és **szerves növény életként nőtt ki belőle**. A mikrokozmoszban pompásan és nagyszerűen láthatjátok itt e gyermekvilágokon, vagy **üstökösökön a további fejlődésre váró növényvilág ősi képződését**.

Ez a növényvilág különbözőképp ébredt életre, mert már a hőmérséklet és a fényhatások is különbözők voltak; kellemesen hűvös, langyos és szeles, a központban pedig forró. Így tehát a növények is háromfélék voltak; a szerves középpontból jövő ugyanaz a mag, amely a sejt-életbe került, de különböző melegség és különböző fényhatások alatt csírázva és kikelve, háromféle növényi életként fakadt ki. Csodáljátok ebben az átváltozás törvényét, egy eredetből a természeti törvény szerint való oltást és a háromféleséget, amely az egységben rejlik. A középpont a már jelzett okok következtében szórta ki magából az életmagokat. A delejes északi sark lassú, mérsékelt mozgással vonzotta azokat magához, ellenben a villanyos déli sark gyors repulzív mozgással ragadta el. Így történt, hogy ugyanabból a fészekből és medencéből jövő "magvak" különböző melegségbe, fényhatás alá és mozgásba kerülvén, az őket **befogadó sejtekből különböző növényekként keltek ki**.

Ez a belépés a növény-világba, amely kettős, adó és elfogadó életet képez. Itt történik ismét a nemzőerőnek a beáramlása az elfogadóba, „egy”-et alkotva. A fény állatkák a sejtállatkákkal az élet magva útján „összeházasodtak” s ebből keletkezett a szerves növényi élet. Ebből a „házasságból” származnak a növények: két parányfaj egy sejtben, egy anyagban. Ezek a növények fluidikus természetűek voltak, mivel az egész élet, az élet magjának meg a növényeknek fény- és sejtállatkái ugyanabban a fluidban mozogtak; hiszen ez volt a világtest állapota, amelyben még nem következett be a fluid elválása. A növényi világ ébredése az első életre kelés a fluidból. Ennek az új

életnek az ébredését, amelynek származása a korábbi fejezetekből folyik, külön fejezetben tárgyaltuk, mert ez önmagában különálló átmeneti fokozatot képez.

A negyedik világfokozat számtörvénye. (7. tábla.)

E fejezet számtörvénye egyszerű összeadás 90-től 100-ig és a számok alakjaiban újabb kezdetet vagy átmenetet képez.

X. FEJEZET.

5. Világfokozat.

Eddig a gyermekvilágok vagy üstökösök fejlődését követtük, melyet a messiások irányítottak. Az éltető princípium fejlődése mindenben lépést tart az erők és a fluid fejlődésével. Az életprincípium a fluidikus növények formáiba megy át, amelyek a háromféle mozgásban és a háromféle hőmérsékletben fejlődtek. A növényvilággal az általános fluidokban nagy átalakulás történt, mivel a növények felszívó, növekvő természettel bírtak. A sejtszövet magába szívta a fluidokat és kinövéseket képezett, amelyek növényformákban a világtest külsejére rakódtak. Itt, amint már többször mondtuk, évezredek lefolyásáról van szó. **A fluidoknak ez a növekedése a növényvilágban, a sejtéletnek ez az áttelepítése a felszínre, elkülönítéssel járt, úgy, hogy a fluidoknak két fajtája keletkezett: egy keményítőszerű és egy folyékonyabb, átlátszóbb fluid. A fluidok e megoszlása természetesen következményüi ismét átváltozást hozott, és pedig, a már meglevőnek, a sejtállatkák életmagvának és a növényvilágnak az átváltozását.**

A középpont a maga tojássárgájával vagy „petefészkeivel” ugyanaz maradt, melegséget, mozgást és életmagokat adván magából. Ez a tevékenység a központból kiinduló, megváltozott testmozgást, más tengelyforgást idézett elő. Ez a forgás a fluidok szétválásának kezdetén ugyanaz volt. Változása lassan, fokozatosan ment végbe, amint a fluidok szétválása mindinkább haladt. Ott, ahol a fluidikus növények a külső fény-, légköri és melegségi

hatások alatt legsűrűbben nőttek, a nyálkás, keményítőszerű tojásfehérjét tartalmazó fluidrészek különváltak a vizenyős, ritkább részekről.

Ez az az időpont, amikor a „tyúkban a szilárd tojásanyag képződik” és amikor abból kékes, ritkás anyag válik ki. Az előbbi héjjá, az utóbbi tojásfehérjévé válik, amely a tojássárgáját környezi. A fluidikus különválás a világokon a sejtállatkák különféle megszületését és az életmagok különböző kikelését és kiköltését idézte elő, úgy hogy a leszármazás törvényénél fogva új oltások és átváltozások történtek. Az életmag egyidejűleg került az anyagszerű és a folyékony fluidba és különbözőképpen kelt ki. Az elsőben sűrű anyagszerű elemet képezett, mivel anyja természete szerint durvább, sűrűbb formát vett magára és óriás növényekké nőtt, amelyekben a sejtélet meg a sejtállatkák szintén elváltoztak, megnövekedtek. Azok a magok, amelyek a szintén sejtszerű folyékony részben keltek ki, békahalakként úszkáltak és a fluid villany delejességénél meg saját molekuláris erejüknél fogva azt idézték elő, amit ti galvanizmusnak neveztek. A vizenyős fluidot ilyen galvanikus átlátszó szervezetek milliói éltették; nyüzsgés és élet, **folytonos felemésztés és születés volt ott, úgy, hogy ez a másodlagos szakadatlan változás a leszármazás törvénye szerint új fajokat idézett elő.**

Ezek a mikrokozmoszok rokonságok szaporodtak, a fajok ezerféleképpen újultak meg. Oltódtak és változtak és az élet egyetlen magjából keletkezett különböző mikrokozmoszok, galvanikus és ázalagszerű szervezet és ázalg élt abban a vizenyős fluidban. Ez a fluid még nem folyékony víz, nevezzük azt víz-ösnek, amint a szilárdabb tojásfehérje-fluidot az anyag ösének. Az anyag-ösben gyökereztek az óriás növények, amelyek a világosság és a melegség befolyása alatt színeket öltöttek. **Ezeknek a növényeknek szerves életük volt, mivel sejtek éltek bennük.** A tojásfehérje-anyag segítségével, amely a sejtekben rejlik és a tojássárgájának anyaga segítségével, amely az állatokban van, virágoznak, gyümölcsöt és magvakat teremnek.

E növények magjának lehullása és levetése az eredetihez hasonló, tehát különfélét idézett elő. Így a növények faja is milliónyira szaporodott, nagyok és kicsinyek, virágot, gyümölcsöt és magvakat teremve.

A légkör mozgása és forgása, amelyet szélnek vagy légáramlatnak neveznek, a magokat az egész világon szétszórta, úgy, hogy ugyanolyan mag különféle helyen különböző benyomások alatt csírázván, különböző átváltozásokat vagy növényeket hozott létre.

Éppígy a vízösnek is a központból jövő mozgás, a test mozgása, a rotáció külső nyomása következtében esése, áramlása volt, úgy, hogy az egyik fluid a másikkal, egyik tojás a másikkal kereszteződött, ami a fajokat átváltoztatta. **Itt áll az ezerféleképpen átváltozó, fejlődő szerves növényi és állati ázalagélet előttetek.** Az üstökösök, amint a fluidikus különválás apránként bekövetkezett, lassankint elvesztették a déli sark villanyos kéváját, mivel a villanyos fluid a kiválások következtében összehúzódott, polarizálódott. **A gyermekvilágok ezzel a fejlődés korszakába léptek.** A delejes északi sark a kiválások után hegyesebbé, kerekébbé, a közép szélesebbé, sűrűbbé és a déli sark nehezebbé, villanyosabbá, tömörebbé vált. Mivel a súly főleg a csúcsokban volt, a fluidikus kiválással lépést tartva, fokozatosan egyenlőtlen mozgás támadt, forgás helyett gördülés, amely a test fejlődéséhez, képződésének egyik fázisához tartozott. Ez a gördülő mozgás hasonló a hold mozgásához és a fluidok különválásának, valamint a déli sark fluidikus-villamos csóvjája összehúzódásának a következtése, miáltal a test súlya egyenlőtlenül oszlott meg, és a forgás gördüléssé változott. Mindez az ösvilágosság hatása alatt, az anyanaphoz való vonzás és a külső rotációs erő befolyása alatt ment végbe. A mozgás változása az éghajlati viszonyokat is megváltoztatta, miről a következő fejezetben szólnunk.

Az ötödik: világfokozat számtörvénye. (8. tábla.)

E fejezet számtörvénye a 100-tól 110-ig való összeadás. A három alak az átváltozás képét mutatja, amely befejezésre várakozik.

XI. FEJEZET.

6. világfokozat.

A világtest gördülése következtében, mivel már nem forgott, egyik része nem volt az anyanap felé fordulva és így hideg, a másik meg forró volt. A hidegség megmerevítette, jegecesítette ott az anyag és a víz ősfuidjait, ahol az ősnap sugárzása melegítő hatást nem gyakorolt. E jegecesedés következtében a fluidok nehezebbekké, tömörebbekké váltak. Az ősvilágosságának kitett részen a fluidok párologtak, anyagot gőzölögtek ki, ami a visszamaradó anyagot könnyebbé tette; szakadatlan légzés és felszívódás történt. Ellenben a jegecesedés önmagában való tömörülés volt.

Az anyag e kétféle kikészítésének a test egyenlőtlen súlyviszonyait kellett kiegyenlítenie. A súly e különböző volta lassankint megszűnt; lépést tartott ez az anyag átváltozásával. A különböző súly megszűnésével az egyenlőtlen gördülő mozgás is átváltozik és a tengely körül való egyszerű forgás áll be az anyanap körül való nyugodt körforgás mellett. Az egyenletes körforgás és a sarkok különböző súlyának a megszűnése ugyanegy időben történt. **Nagy változás következett be a növény- és állatvilágban is**, mivel a fluidok északon jegecesedtek és szilárdabbakká váltak, délen pedig gőzölögtek. A test forgása és az ősnap világosságának és melegségének hatása kiegyenlítette a különbségeket, amint a világ egyik felére olvasztólag, melegítően, a másikra pedig hűtő, felszívó módon hatott. Nem nevezhetünk meg nektek minden ázalag-fajtát és parány-szervezetet meg növényfajt, amely az átváltoztató mozgásból, a világosság és melegség hatása alatt újból keletkezett. **Minden meglevőnek alapelmélete abban rejlik, hogy az "egyből"**

származik, amely mindig kétféleségben jó létre. A származás a sejtben van, az „egy” vagyis az alaptípus mindig az atya és az anya. Így maradtak a molekulák fény- és sejtállatkáinak elváltozásai közepette is alaptípusokul: az erőteljes életmag, a galvanikus szervezet és a sejtnövények. Több mikrokozmoszikus szervezet egy nagy szervezetbe egyesült, amely azután a külső behatások segítségével nagyban kifejlődött. Több galvanikus szervezet felhalmozódása a melegség következtében megnagyobbodott terjedelmes sejtbe kerülván, nagy hullókké képződött. Itt látjátok a nagyobb állatot, amely mikrokozmoszikus szervezetekből áll és tojáshalmazódások útján születve, nagy szervezetet képez. Több tojás halmazódása egy fluidtokba vagy sejtbe kerülván, külső benyomások alatt kiköltve, eleinte ikerszerveget, majd a leszármazás folyamán egy nagyobb szervezetet képeztek. **A nagyobb hullók a víz-ősből éltek, amelynek sűrűbb részeiből táplálkoztak.** Szervezetük átlátszó és puha volt. A világok viszonyai az egyenlőtlen gördülő mozgás folytán különfélék voltak. A hidegebb rész jegeceiben a sejtállatkák jegecállatokká változtak át, amelyek a hidegben megdermedtek és a lassan visszatérő melegtől feléledtek. Míg a hideg részben a sejt- és jegec-állatok inkább befelé visszahúzódva dolgoztak, addig a meleg részben a sejtek kitágultak és minden a felszínre igyekezett.

A gördülő mozgás következtében a hideg részen megdermedt növények, amelyek fluidikus természetűek voltak és az anyag-ősből gyökereztek, jegecesedés közben óriási jegecekké vagy jégmezőkké váltak. A világ középpontjában a csira vagy tojássárgája nem változott; és mivel a mozgás ismét egyenes volt, neki jutott a kiegyenlítés, a hideg és a meleg közötti közvetítés osztályrészül. **Ha egy-egy faj képződéséhez szükséges életfeltételek kihaltak, azaz más feltételekké változtak át. Akkor a fajok is ennek megfelelően változtak át.** A forró világtájon, ahol a növények az anyag-ősből délszaki óriási méretekben nőttek ki, ezekkel egyidejűleg tojáshalmazódásokból

kikelt **nagy növényevő sejtállatok léptek fel.** A forróság lehűlésével elhaltak az óriás növények és lefokozódtak, begubózódtak az óriás növényevők. A hideg részen pedig a femelegítő világosság az életprincípiumot és elemeit kivonta a jegecesedésből vagyis merevségből és azután ott halmozódás útján ismét mikrokozmosz szerkezetek, magot tojó vízi állatok támadtak.

Eddig a mikrokozmosz szerkezetekből mindenféle férgeket, hüllőket és növényevőket láttunk támadni, a jegecek olvadásából pedig vízi állatokat meg halakat. Mindezek tojás- és mag-átalakulásokból keletkeztek, amelyek különböző fluidokba kerülve, külső befolyások következtében különféleképpen keltek ki. Így működik az életprincípium, mindent éltetve, alkotva, átváltoztatva. A világ egyenletes mozgása kiegyenlítette a hőmérsékletet, úgy, hogy az északi sark megint kellemesen hűvös és a déli sark kellemetlen és langyos lett. A forróság gőzölgő állapotából lehűlt, a fagy pedig jegeces állapotából felmelegedvén, megolvadt. Ezek a relatív hőmérsékletek körforgó mozgás útján fluidjaikban találkoztak és a világ öve vagy a tojássárgája körül a héjnak kezdetét képezték. Úgy történt ez, mint amikor valamely forró fluidot hidegbe öntenek, ami kétféle egymásba áramlást idéz elő; ez alkotta azután a héjképződést a világtest körül, olyan likacsos sejtburkolatot, amelyen keresztül a fluidok kigőzölögtek, izzadtak. Kiegyenlítően süttött mindegyre az anyanap, az ős, meg az ódvilágosság és azt saját légkörbe burkolták, a rotáció nyomása által mozgatván azt. **Meg kell itt emlékeznünk a szén, nitrogén és a hidrogén legfelsőbb potenciájának keletkezéséről.** Az anyagosa a forró világűrben, amely óriás növényeket hozott létre, légköri befolyás következtében kigyulladt és elégett, ebből keletkezett a szén ősananyaga. Így támadtak ősi széntelepek, amelyek az óriás növények elszénese után az anyagosa rétegesen helyezkedtek el. Ne képzeljétek az elégetést lángoló tűznek; a levegő meggyulladására volt ez, olyan légköri tűz, amely a

növényeket és azok fogyasztóit elszenesítette. Ezekbe a meleg széntömegekbe gubózódtak be a növényevők. A szénrétegek könnyedén feküdtek egymáson és azokat a kifejlődő tengelykörüli forgás és a rotáció külső nyomása préselte bele az anyagösbe, miáltal azután a szénparányok a forgó mozgás, következtében a levegőben keringvén, sűrű esőként a világ minden részén szétáradtak. Ez a szénanyag az olvadó, felmelegedő hideg világrész víz ösébe szívódott fel.

A megszenesedett növények tehát a meleg anyagösbe sajtolódtak, ami a kihülés után szénrétegeket képezett; a hideg részen a jegecek vagy sejtlerakódások megolvadt öslerakódások voltak. Amikor a kemény jegec-képződések felmelegedtek és puhábbakká váltak, a légkeringés a szénanyagot parányszerű csiraképes szénesőként ott szétszórta és a megpuhult jegecekbe új növényvilágot ültetett. Míg a víz ös a melegebb részen folyékony, de sűrűbb volt, addig a hideg részen a fagyás és jegecesedés után megtisztult és megszűrődött. Ez a kétféle víz a világ mozgásából keletkező áramok útján összevegyült és ezzel együtt magjaik és tojásaik is.

A világok így még nagyobb átalakuláson mentek át. Meleg szénlerakódások, felmelegített jegecek, anyagkeveredés, magok átültetése, a víz-ös és anyag-ös keveredése a levegő és a fluidok áradatában. Mindez a világ középpontjában, vagyis vegytani anyakonyhájában találkozott.

A hatodik világfokozat számtörvénye. (9. tábla.)

Egyszerű összeadás 110-től 120-ig. A reálisban bezáródik a 4. kör. Kész alakokat láttok, mivel a világok kikerültek gyermekkorukból és a teljes kifejlődés korába kerültek. **Ez a 9. táblázat a 12. fejezetre is vonatkozik**, mert a világ fejlődése csendesen halad.

XII. FEJEZET.

Ezt a fejezetet csak szakaszként kezeljük, de a többi fejezettel egyenlő értékű és ugyanazzal a számtörvénnyel bír; rövid fejlődés

és összeadás az, mely a lezárt számalakzatokban rejlik. A világok e fejezet szerint, amely évezredek foglalt magában, fejlődnek, az erők működnek, a kiválások folynak és azután tényleg kész világok állnak előttünk. Félszázados világoknak nevezzük azokat, hogy a potenciálkülönbséget, mely köztük és a tíz világok között van, némileg megérthetővé tegyük. Meleg, elszenesedett képződések voltak azok, amelyek kihűltek; felmelegedett jegecek, amelyeket a magok és a szénporosó, amit a légkeringés beléjük szórt, termékenyekké tettek.

A begubózott csírákat külső körülmények kikeltették a széntömegekből, azok kibújtak a gubókból és repülő félmadarakként és félférgekként jelentek meg. Sok kis gubóból kis lepkék, nagyobbakból pedig nagy bársonyszerű, finomtollú, hajlékony madárfajok keltek ki, amelyeknek nem volt kemény csőrük és karmuk, mivel ezekre a félszázados világokon nem volt szükségük. **A hatodik fokozatú világok egyenletes rotációval átmennek a hetedik világfokozatba.** Nyugalmi pont ez a számításban, az összes alakzatokban, amelyek a befejeződés képét tárják elénk.

A világok a fluidikus készülés és fejlődés olyan fokát érték el, amely után az ellentétes szellemeknek dermedt állapotukból való felébredése következett. Ugyanis a nehéz fluidok, **amelyek előbb szellemüket lefogták, a kiválások következtében szintén átalakultak, hatványozódtak és ezzel megszűnt a fogság és az ellentétes szellemek felébredtek.** A chaos ismét alkalmassá vált új, fenséges teremtés számára. A szellemek körül nyugalom, világosság, rend és melegség uralkodott és azok felébredtek lekötöttségükből. Az életprincípium, amely szerves képződéseivel az ellentétet a törvénnyel összekapcsolta, most már nagyobb szervezetek képzéséhez fogott. Madárfajok, hüllők, vízi állatok, fák, növényfajok támadtak, a jegec-hegyek benőttek, a vízös megtisztult, az anyagos pedig rétegekkel megerősödött. Mindez félszázados, vegyi, vagyis anyagszerű és sok szintjátszó volt.

Az ellentétes szellemeknek a világok ez állapotában kellett öntudatra, Isten tiszteletére és a messiások, szellemtestvéreik önfeláldozó szeretetének belátására jutniuk. Mindennek megbánásra és engedelmességre kellett őket bírnia. A legnagyobb intelligencia volt látható mindenben, a szeretet és megbocsátás mindenben érezhető. A messiások leszálltak ezekbe a világokba, hogy az ellentétes szellemeket tanítsák és megtérítsék. Szellemi élet volt ez. A természet felébredésével a harcból és a kiengeztelődésből, felébredtek az ellentét befolyásából a chaos és a harc okozói is. Az ő szellemi tanításukra szolgált; a messiások szerető szózata. Fluidikus megtisztulásukhoz megbánásra, megismerésre volt szükségük - és ehhez volt szabad akaratuk és szabad választásuk. A természet megbékült, most tehát nekik is meg kellett békülniük. Az egésznek logikus fogalmát a számalakzatok szemléltetik. A megbánás az ellentét megfordulásának eszközéül ajánlatott fel; engedelmessé és alázatossá kellett lenniük, akaratukat a törvény alá rendelniük és azzal rotálva továbbfejlődniük. **A bukás tette szükségessé a törvényt, ezt a törvényt kellett tehát követniük.** Fluidikus sűrűsödésüket, melybe szellemük burkolva volt, nem volt szabad többé villamos sűrűsödésekre és ellenrotációra felhasználniuk. **Szellemüknek meg kellett hajolnia a törvény előtt,** azzal együttrotálnia és ezzel fluidjuknak is meg kellett tisztulnia.

A szellemet lelki testével együtt megint csak háromszögben háromként, mint szellemet, erőt és anyagot, vagy szellemet, ideget és fluidot szemléltethetjük. **A szellem a motor, amely mozgat, az idegek jelentik az erőt, amely éltet, a fluid meg az anyagot, amelyben az élet és a mozgás megnyilatkozik. Ezért képezik a fluid és az idegek az egyéniség, vagyis a szellem kifejezését, akihez megfelelő módon hasonlítanak is.** A messiások képviselik a szellemet, vonzást, delejességet; fényalakok, alapvonalukon álló zárt erőteljes háromszögek; az ellentétes szellemek pedig megsűrűsödött, villamos lelki testű lefelé fordult háromszögek. A messiások vegyileg durvább fluidokat is

vonzhattak magukhoz és küldetésük folyamán meg is kellett ezt tenniük. Az ősnapokba visszatérve, ez a sűrűsödés vegyileg szétbomlott és a messiások ismét eredeti delejességük közepette voltak. Az ellentétes szellemek nem voltak képesek magasabbra emelkedni, hacsak előbb intelligens szellemük meg nem változott; e változás nélkül a magasabb rendű szellemesült fluidok felett nem volt hatalmuk. A szellem mint mozgató mindig csak hozzá hasonló vagy alacsonyabb rendű fluidokat képes éltetni és mozgatni, de sohasem felette állókat, mivel a magasabb hatvány nagyobb ereje az alacsonyabbnak csekélyebb erejét hatástalanná teszi. **Ilyen erőkísérletek által támadt eredetileg az ellentét.** Azt mondtuk, hogy az ellentétes szellemek a megsűrűsödött villanyos fluidban megdermedtek és hogy a dermedtség a villanydelejesség, meg a fluidok megtisztulása és különválása folytán megszűnt. Már tudjátok, hogy minden fluidban mikrokozmosz szervezete és sejttálatkák támadtak s éppen ez idézte elő a fluidok elkülönülését. **Az ellentétes szellemek tehát szintén szerves és sejtekké képződött fluidban voltak, amely sejtek e fluidok erejét és éltetőjét képezték s melyet mi e szellemek burkolatában idegszellemnek nevezünk.** Ezek a szellemek félanyagiasak voltak és félanyagi világon ébredtek fel. Háromszögük körzetében olyan fluidot éltettek, amely sejtekkel bírt, és azt akaratuk szerint idegeikkel vagyis erejükkel mozgatták.

A természet és a törvény az ellentétes szellemeknek az általános átalakulásban megdermedt fluidjuk helyett, amely őket öntudatuktól megfosztotta, élő, mozgatható fluidot adott, amit idegszellemnek vagy perispritnek^{16*} nevezünk. Ezt most szabad akaratukkal engedelmesen a törvény alá kellett rendelniük, hogy azzal együtt rotáljanak s belőle ki ne lépjenek. Hogy szabad akaratukkal élhessenek, szabadságot kellett élvezniük; ezért szabadultak fel, hogy öntudatosan javulhassanak, vissza kellett tehát kapniuk szabad akaratukat. Példát és tanítást kaptak az

¹⁶ *később látni fogjuk, hogy ez a szellemi test, vagyis a lélek

önfeláldozó messiásoktól, akik vegyileg sűrűbben öltözködve^{17*}, ami számukra áldozatot képezett, fényhazájukból leszálltak az ellentétes szellemekhez, hogy őket oktassák. Előttük állott Isten kegyelmének hatalmas képe, amelynek ellentétes szellemüket meg kellett puhítania.

XIII. FEJEZET

7. világfokozat.

Hasonlítsátok össze ezt a fejezetet a negyedikkel. Most is minden összhangban van, az ellentét- a természeti törvénybe zárva nem képezett chaost, hanem a törvényt követve, azzal rotált. Tehát összhang létesült a természetben. Az intelligens ellentétnek, vagyis a szellemeknek ébredése elhatározó pillanat volt. Az őket környező összhangnak harmonikussá, **Isten kegyelmének békülékennyé, a testvérek szeretetének pedig szeretetteljessé kellett őket hangolnia. Önként kellett a törvényt követniük és így ismét eggyé lenniük** önmagukkal, testvéreikkel és Istennel.

De ahelyett, hogy törvényes útra léptek volna, nagy szakadás támadt közöttük, maguk között egyenetlenné váltak. **Néhányan bűnbánóan törvényes útra tértek, mások azonban makacsul és gőgösen még inkább felingerelve, szellemükben, erejükben és fluidjukban megkétszerezték az ellentétet.** Ahol csak tehették, ellentétesen villamos és repulzív hatást gyakoroltak, fluidokat vonzottak magukhoz, megsűrítették azokat és a törvény ellen folytatott harcra használták fel. Ezt a harcot Isten és a messiások ellen teljes öntudattal és haraggal folytatták; az ellentét szervezetét akarták a törvény ellen, és Belzebub birodalmát Isten országa ellen megalapítani.

De Isten, a mindenhatóság, a természeti törvényt helyezte működésbe, amellyel szemben az ellentét haragja tehetetlen volt. Isten nem képes haragudni, mert tulajdonságaiban és így szeretetében is változhatatlan; ezért nem pusztította el a belőle származó elsődöket. E második bukás alkalmával

¹⁷ * félanyagi testbe öltözve

nyugodtan hagyta működni a természeti törvényt, és a törvény kiközösítette őket. **Második bukás, második szakadás, második szétválás történt, amely azonban nem okozott chaost, hanem csak kiválást.** A világokon uralkodó természeti törvény kiközösítette az ellentétet. Az ellentétes szellemek kérlelhetetlensége azzal vette kezdetét, hogy a törvényes mozgásnak ellenszegültek. Idegszellemeik kisugárzása olyan erőt és fluidkört képezett körülöttük, amelyet önmaguk és a fluidjukban levő sejtállatkák megsűrűsítésére használtak fel. A megsűrűsítés villamos fluidok és repulzió útján történt. Ez a sűrűsödés villamos közlés útján a sejtállatkák szaporodásán és megsűrűsödésén, valamint minden fluidon át kihatott a légkörre is. Ez a még meleg lerakódásokban és jegecekben légköri tüzet és vulkánikus robbanásokat okozott. **A törvény szabályszerű rotációban és szabályszerű delej-villamos fejlődésben haladt előre és az ellentétes szellemeket törvényellenesen megsűrűtett villamos fluidjukkal együtt tűzkarikák alakjában különítette ki.** Ez a kiválasztás a természeti törvény szerint történt, mivel a törvény semmiféle természetellenest nem tűr meg magában, hanem azt törvény szerint kiközösíti.

Természetesen az ellentét intelligens princípiuma, azaz a szellemek kiváltak a világokból a tűzkarikákkal együtt. Az ellentét vulkánikus hatásokat idézett elő a világokon és ennek következtében tűzkarikákban vált ki azokból. **A tűzkarikák nem vesztek el a mindenségben.** A fluidok az ellentétes szellemek halhatatlanságában és elpusztíthatatlanságában, meg anyavilágukban találtak támaszra, amelyekhez **vonzás által kötve voltak és a nehézkedés törvénye útján összekötte maradtak.** Csodáljátok Isten nagyságát és változhatatlanságát. Amint az ellentétet a törvény által fenntartatta. Így rotált a kivált ellentét fluidjaiban parányokra bomolva anyavilágai körül.

Ez a bukás kétszer olyan nagy volt mint az első; ez a szellem, erő, anyag, vagyis a szellemek, a világok és az erők bukása volt. Az első bukásnál a szellemek elvesztették

öntudatukat, a másodiknál azonban megtartották azt; az első bukásnál fluidikus chaos, az erők összezavarodása támadt, **a másodiknál azonban a világokból tűzkarikák váltak ki**, ami után ismét a korábbi nyugalom és összhang állott be. **A világok most anyanapokká váltak, mivel kiválásuk tűzkarikák képében világcsirákként rotáltak körülöttük. Ezeket a világokat tehát másodfokú napoknak nevezzük.** Azok az ellentétes szellemek, akik bűnbánóan megfordultak, a másodfokú napokban maradtak, a harc kipróbálta, megtisztította őket, a megismerés egy fokával emelkedtek és készek voltak a törvényt követni. Az, amit korábban elvesztettek, kétszer olyan drága és értékes volt nekik.

A megbánás és megismerés vezeklőkké tette őket, akik eredeti egységük felé igyekeztek. Ezek a szellemek a megtisztult fluidokat mint idegszellemet a megfordulás segítő eszközeként kapták. Ugyanaz által az eszköz által sokan megtértek, de sokan el is buktak.

A második bukás tehát jelentősebb volt mint az első, mert most megmaradt a, szellemek öntudata, sőt ellentétes intelligenciájuk már kifejlődött és megfontolt volt. **Az ellentétességben kiválóbbakká, olyanokká váltak, akiket a földön démonoknak neveznek. Éppen olyan tökéletesek voltak a rosszban, az ellentétben ezek, mint amilyen tökéletesek voltak a messiások a jóban, a törvényben.** A törvényt lerombolni, kijátszani, kényszeríteni akarták. Velük szemben állott Isten, tulajdonságai változhatatlanságában, a törvény a maga ellenállhatatlan erejében és a messiások érinthetetlen tisztaságukban.

Az ellentét most már nem maradhatott lekötve a természeti törvényben, nem lehetett többé gépiesen vezetni, törvényesen kellett kényszeríteni, szellemileg leigázni és láncra verni. **Isten a törvényt az ellentéttel kibékítő láncszemet tervezett és a természeti törvény által a kettőt kibékítő fluidot**

készítettett. Intelligens, kibékítő és szabad fluidra volt szükség, mely a messiásoknak megfelelt.

A hetedik világfokozat számtörvénye. (10. tábla.)

A táblázat az elmondottakat világosan szemlélteti; a kiválás az alakokban látható. Látható továbbá a bukás kettős volta is. A korábbi egyszerű összeadáshoz képest, amelyben a reálishoz mindig 1, a konkrétéhoz 3, az absztrakthoz pedig 6 adódott, a második bukás háromszoros : 1 helyett 3, 3 helyett 9, 6 helyett 18. Ez a szorzás, amelyet osztani vagy egyszerűsítve a törvényes útra terelni kellett. Az első bukás egyszerű volt, a második azonban az egyszerűnek a kétszerese. Ennek következtében a reálisban ellentétes háromszög támad, a konkrétban 3 ellentétes háromszög, az absztraktban a bukás 18 oldallal jelentkezik.

- A reális szorzásban kétszer 1 az 2 és az összeadás 2 meg 1 az 3; ez látható a képen is.
- A konkrétban a szorzás: kétszer 3 az 6₇ és az összeadás: 6 meg 3 az 9, amit a bukás 3 háromszöge szemléltet.
- Az absztraktban a szorzás: kétszer 6 az 12, az összeadás pedig : 12 meg 6 az 18, amit az oldalakban láthattok. A 9. táblázat utolsó összege 120 volt és most a bekövetkezett bukás után 150.

**II. KÖNYV.
XIV. FEJEZET.
Továbbképződés**

Miután a bukás kettős volt, a kiengesztelődésnek is kettősnek kell lennie. A második bukás után a fejlődés a maga törvényes útján haladt. A tűzkarikák, amelyeket a másodrendű napok vetettek ki az ellentétes szellemekkel együtt, leválásuk után az anyavilágok körül forogtak és molekuláris állapotban voltak. Az ősvilágosságot a másodrendű napok útján háromszoros sűrűsödésben kapták. Maguk is tellurikusak lévén, tellurikus világosságot, vagyis megsűrített ősvilágosságot kaptak, ami megfelelt a tűzkarikák anyagának.

Az ellentétes szellemek mitsem tehettek a természeti törvény ellen, alá kellett magukat ennek rendelniük. **A tűzkarikáknak világokká történt alakulása ugyanolyan törvények szerint és fokozatokon át történt, mint az előbb leirt embrió világoké, csak sűrűbb, anyagiasabb mértékben.** A molekuláris állapotból embrió csírák új világokká „keltek ki”. Ezek a csírák a karikákból spirálmozgással villamos állapotban váltak ki és eleinte mellékbolygókként csatlakoztak e világokhoz, hogy azután fokozatosan kifejlődjenek. Anyavilágukkal bolygó viszonyban voltak és a világosságot a másodrendű napok útján kapták, amely számukra szoláris fény volt.

A világcsírák és a magzatok nem egyszerre fejlődtek; közöttük spirálköröszerű fokozatok képződtek. Egyesek tojásszerű állapotban gyorsan keringtek, mások hosszú villamos fénysávval rotáltak; ismét másokban fejlődési túlsúly állván elő, egyszerű gördülő mozgást végeztek s voltak olyanok, amelyek az átmeneti fokozatból kiemelkedve, törvényesen körben forogtak. A világcsírák nem fejlődhettek ki mindannyian egyidejűleg a tűzkarikákból, mert mindennek sorjában, a rotáció nyomása alatt, spirálvonalon kellett haladnia.

A molekulák tehát a spirálmozgásban csírákká lettek; azután kiválván, a spirálmozgás folytatásában „tojásokká”, **később ugyanúgy üstökösökké, majd egyszerűen gördülő világokká, végre törvényesen rotáló napokká fejlődtek.** Az utóbbi kifejlődött világok az ellentét befolyására, ami vulkanikus forradalmakat idéz elő, szintén tűzkarikákat dobnak ki, amelyek ugyanazon törvény szerint fejlődve, e világok bolygóivá vagy kísérvőivé alakulnak.

A tűzkarikákból először kifejlődött világokat harmadrendű napoknak nevezzük, amit később még meg fogunk magyarázni. Végtelen élet, folytonos világalakulás bontakozik ki előttetek. Spirálmozgásban váltja fel egyik a másikat. A szakadatlan ledobás, kiválás a folyton dolgozó ellentét munkájának következése volt, amely ellenszegülő érzésében a mindenség és a

törvények határain is túl akarta magát tenni. **Ahol csak tehetette, az erők ellenállása és megakasztása, meg villamos és vulkanikus robbanások által gördített a fejlődés elé akadályokat.**

Így támadtak összeütközések a spirálkörben az erők megakasztása által, ami világokat parányokká zúzott. Mivel azonban a természeti törvény szakadatlanul működött, semmi sem vesztetett el vagy semmisülhetett meg, és **így a parányok keringve egymásra találtak, felhalmozódtak és ismét világokká alakultak.** Ezek a parányok mikrokozmoszmi élettel telítve a világok körül, a mellékbolygók pedig a bolygók körül forogtak. Itt áll előttem az egész nagy kép, amelyet a mozdatlan ösvilágosságtól kezdve az új képződmények és lefokozódások spirálkörén végighaladva vázoltunk. Itt vannak az **első, azaz ősnapok**, ezek gyermekei a **másodrendű napok**, amelyekből a bukás történt, s ahonnan a **harmadrendű napok keletkeztek**, amelyek a kiválások során naprendszereket alkottak saját gyermekeikkel és bolygóikkal, amelyeket meg másodrendű bolygók körbezártak. Mindezek közepette a világparányok, amelyek a harmadrendű napok rendszerében molekuláris erővel felruházott villamos pelyhekben forogtak körülöttük. Különböző rotációkat láthattok: a nagy és egyszerű forgást az ösvilágosság körül, amely az ő- vagy első napok mozgása; a másodrendű napok rotációját az ősnapok körül a saját tengelyük körül való forgás mellett, ezzel tehát háromszorosán az ösvilágosság körül; ez a harmadik spirálkör. A harmadrendű napok forgását saját tengelyük és a másodrendű napok s ezekkel együtt az ősnapok meg az ösvilágosság körül a spirálkör ötödik fokában. Végül a harmadrendű napok gyermekeinek vagy hulladékainak keringését saját tengelyük és anyavilágaik körül s azzal együtt tovább meg tovább spirálkörben. **A szaporodás eltávolodás Istentől és az ösvilágosságtól.**

A második bukás tehát nem idézett chaost, pusztulást elő, hanem csak sűrűsödést és szaporodást, ami fölött pedig a nagy és

változhatatlan Isten állott a maga törvényével vezetve, fejlesztve és engesztelve.

Az ellentétes szellemek mindig csak a legsűrűbb fluidokat követték. Amint a tűzkarikákból naprendszerek képződtek, ezeket mint tisztább fluidokat a legellenszegülőbb ellentétes szellemek elhagyták és a kevésbé rosszak foglalták el. Az ellentét az életprincípium fejlődésére szellemi befolyást gyakorolt. Ez gépiesen követve fluidikus befolyásolásnak volt kitéve és a legsűrűbb világokban különböző növény- és állat-képződmények keletkeztek. **Az ellentét szellemi és fluidikus befolyása következtében mérges növények és ragadozó állatok jöttek létre.**

A tűzkarikákból keletkezett világok embrionális fejlődése azt a törvényszerű utat követte, amit a másodrendű napok, csakhogy itt a fluidok kezdettől fogva sűrűbbek, a sejttálatkák nagyobbak, a fényállatkák sűrűbbek voltak; eredete szerint, az egységben minden ugyanaz volt, de a többségben, megjelenésében különbözött. Azokon a világokon tehát, amelyek a tűzkarikákból képződtek, a csírák és parányok kezdetben sűrűbbek, később minden képződés és széntömeg, a széneső, jejec-olvadék, eliszaposodás és keveredés anyagiasabb volt. Az ellentétes szellemek ellenállása következtében a forróság és a hideg közötti különbség nagyobb, és a kiegyenlítés nehezebb volt. Különösen az állatok fejlődése különbözött nagyon formáiban a korábbiaktól, mert az ellentétes szellemekben bizonyos érzékiség fejlődött ki, amely az életprincípium által éltetett állati szervezetekre is átment. Az ellentétes szellemek értelemmel és öntudattal bírtak; öntudatos és megfontolt ellentétet képeztek, akik önmagukból akartak alkotni és szaporodni. Azonban alsó világukon egyedül voltak, mert a harmadrendű napokhoz tartozó világokat így nevezhetjük.

Ezek a szellemek egyenletlenségben éltek, de emlékezvén a duáljuktól való elválásra, érzéki érzéseiket, vagyis a szellemi

duálszeretet elfajulását követve, idegszellemi egyesülésre törekedtek^{18*}. Ekképp véltek ők is teremthetni.

A duál-szeretet elfajulása érzékiségében nyilatkozott meg, ami az idegszellem fluidjainak vonzásában igyekezett érvényre jutni. Ily módon ezek a szellemek burkolataikból érzéki formákat alkottak. Minthogy azonban az ellentétes szellemeken kívül semmi más olyan szellemi princípium nem volt, ami az ellentétes szellemek fluidjaival adequat lett volna, az ellentétes szellemek intelligens következmények nélkül maradtak. Azonban az életprincípium, amely a világokon át rotálva, minden fluidot a természeti törvény alapján éltetett, ezeket az érzéki úton képzett fluidokat is éltette. Ezekből származtak az érzékiségnek megfelelő állatok. Az érzékiség terjeszkedő, sokszorosító érzés, amely az ellentét-szellemeknek egymáshoz való érzékies idegszellemi közeledéséből előállott fluidok molekuláit és sejtállatkáit eltöltötte. **A rotáló életprincípium, mely a mikrokozmoszt egy nagy szervezetben egyesíti, a természeti törvény szerint a fluidokban érzéki állatokat éltetett, amelyek a bennük rejlő és az ellentétől örökölt érzékiségüknél fogva, testi érintkezés útján eleven fiakat nemzettek.**

Az ellentétes szellemek kölcsönös fluidikus érintkezése nem alkotott új életet, csak új átalakulást; villamos fehérje anyagot fejlesztett ki, molekulárisán és sejtszerűen éltetve, **amely mikrokozmoszt egy nagy szervezetben egyesült és gépiesen élő alakot vagy állatot képezett. Ezek az állatok azután érzékiség útján mindenféle leszármazásban szaporodtak.**

Jegyezzétek meg jól, hogy ezeknek az érzéki állatoknak, amelyeket csupán az életprincípium éltetett, **az ellentétes szellemek fluidjaiból történt születése, a természeti törvény következtése volt.** Minden hasonlót és relatívot idéz elő, így tehát az ellentétes szellemek fluidjainak is az életprincípium által történt életre keltés után formáikra és tulajdonságaikra nézve az

¹⁸ *később látni fogjuk, hogy ez a szexualitás kialakulási folyamata

ellentéthez hasonlóknak és relatívoknak kellett lenniük. *Ebből magyarázhatók meg a görög mitológia különböző képei, amelyeket az emberi szellem régi emlékekből merített; ebből ered a teremő gonosz isten mondája ellentétben a jóval.*

Az ellentétes szellemek nem találtak kielégülést ideg-szellemük kiadásának és szüleményének ilyenét éltetésében és fejlődésében, tehát felindultak tehetetlenségük felett, hogy *nem voltak képesek szellemi intelligenciákat teremteni.* Az állatok, amelyek érzékiségükből és fluidjaikból származtak és amelyeket a rotáló életprincípium éltetett, vadak, megfékezhetetlenek és gonoszak voltak, és az ellentét tulajdoságait tükrözték vissza, úgy, hogy az ellentétes szellemek üldözték és megsemmisíteni akarták azokat.

Össze kell itt egymással hasonlítani a második és harmadik napokat. **A második napokon szép növények és madarak, puha, illatos lerakódások,** tiszta kristályvizek voltak; lakóik bűnbánó, megtérő szellemek. **A harmadik napokon anyagiás, érzékies élet volt,** amely e rendszer bolygóin még inkább megsűrűsödve, ott mérges növényeket, kemény lerakódásokat, zavaros vizet, érzéki állatokat hozott felszínre; ezeknek lakói nem akartak vezekelni. De az élet a harmadrendű napokon még nem volt olyan érzékies, mint azok bolygóin és mellékbolygóin, mert **azok az ellentétes szellemek, akik idegszellemi érintkezés következtében érzé-kiesekké lettek és érzékiséget idéztek elő,** leginkább a bolygókon tartózkodtak, amelyek a harmadrendű napokból kapták a világosságot, meleget és táplálékot. Ez utóbbiak szelleme, ereje és anyaga kevésbé volt érzékies és anyagiás és éppen ezért váltak szolaritásokká.

A fajok átváltozása eleinte tojáshalmazódások és „kiköltések” útján ment végbe, míg a fiak nemzése a sűrű fluidból, amelyet szellemi érzékiség idézett elő, meg e fluid halmazódásából származott. Az alvilágok és a felsőbb világok ez állapotával bezárjuk ezt a fejezetet. **Itt dicső, szellemi élet, amott**

érzékies, szaporodásra irányzott törekvés. A kettő között mély szakadék, amelyet kibékítő íznek kell összekapcsolnia.

A fejlődés számtörvénye. (11. tábla.)

A kettős bukás, reálisan véve 3, konkrétan 9, elvontan 18, reális alakban ellentétes háromszöget képez és az engesztelésben és fejlődésben reális 3-at vagyis egy háromszöget, konkrét 9-et vagyis 3 háromszöget, az absztraktban 18 szárat képez. Ez a 3, 9, 18-at képező törtnek a megszüntetése a fejlődés 3, 9 18-at képező számjegyei által. A törtet ezek a számok beosztják, azaz bezárják a törvénybe. A reális kettős szakadás reális kettős fejlődéssé válik a számtörvénybe való bezárás következtében. Az osztás tehát (a 10. és 11. tábla szerint) következőképpen történik:

reális	konkrét	absztrakt
15 18 1	45 54 1	90 108 1
15	45	90
3	9	18

Itt, mint az engesztelés 5. fejezetében is, az eredeti alakok változatlanok maradnak: a reális 3, a konkrét 3, az absztrakt 3.

XV. FEJEZET

Engesztelő továbbképződés.

Figyelmünket most leginkább a különböző világok és az élet-princípium fejlődésére kell irányoznunk. Az életprincípiumot, mint gépiesen engedelmeskedő éltető erőt a természeti törvény az úgynevezett alvilágokban anyagiasabb formákba öltöztette. Az életprincípium, mint ilyen, individualitással bírt, amely mint Istentől származó éltető erő törvényesen rotálva minden a természeti törvényben levőt éltetett. Ez az Istentől származó alkotóerő, amely az anyatermészetet megtermékenyíti és élteti. Amikor az életprincípium az alvilágokban az ellentétet a törvénnyel kibékítendő, testet öltött és érzéki szerveket éltetett, **önmagában nem vált érzékivé.** Az érzéki princípiumot az érzékies szellemek képezték. A mikor tehát az életprincípium az

éltetés által az érzékies, szerves fluidokat halmozta és azokból állatokat szült, önmagában, individualitásában, *mint életprincípium* nem lett érzékiessé, hanem a természeti törvényt követve gépies maradt, és rotációjában mindent törvényesen éltetett. Életprincípium, erő és fluid csak együtt teremthet, egyik a másikat feltételezi. Amikor az életprincípium Istenből kiárad, törvényes rotációval, törvényes fejlődési és éltetési útvonallal bír a három világon, a föld-, növény- és állatvilágon át, amely után szellemesült életprincípiummá válik, amely erőben és öntudatban nyer. Minden rotáció és éltetés közepette is gépiesen engedelmeskedő erő marad, amely egy a törvénnyel; de a rotáció alatt növekedik erőben és öntudatban, amely ösztönszerű lelki, de még mindig gépies életben nyilvánul meg.

A folytonos alkotás, rotálás és éltetés képezi ki az életprincípiumot lelki princípiummá.

A bolygók, azok kísérői és a parányok a harmadrendű napok, mint anyavilágaik körül rendszerben forognak. Ezeket a világokat alvilágoknak nevezzük, mivel élénk ellentétben állanak az első és második napokkal, amelyeket magasabb világoknak hívunk.

Az ellentétes szellemeket **démonoknak hívjuk**, amely elnevezést a messiások ellentétéként választottuk. A démonok maguk is teremteni akarván megsűrűsödött, szerves, érzéki fluidjaikból, amelyeket a rotáló életprincípium éltetett, élő fiakat, állatokat láttak támadni. Minthogy a szerves és sejtszerű fluidokat érzékiség hatotta át, a villanydelejes fehérjemolekulái sejteket képeztek, **ami azok halmozódását, érzéki embriószervezeteket idézett elő, amikből élő fiak keletkeztek.** A fluidikus embriófejlődés a démonok idegszelleméből indult ki, amelyet a mindent éltető életprincípium éltetett, így származott a démonokból az állatok anyaga és tulajdonsága, az életprincípiumból pedig azok éltetése élő fiak alakjában, amelyek vad, pusztító, mérges, ellentétes állatokká nőttek fel. Ezek az állatok szerves származásuk útján a démonok tulajdonságait vonták magukhoz.

Ilyen volt az élet a bolygókon és azok holdjain. A démonok halhatatlanoknak érezvén magukat, **ellentétes és érzéki érzéseik kielégítését villanyos érintkezésben és idegszellemük megsűrítésében keresték. Nem ismertek sem halált, sem testet öltést, - törvény nélkül éltek.** Első bukásuk után halottakhoz hasonlókká és így fluidjaikban tisztábbakká lettek; de most már tudva és akarva sűrítették meg idegszellemüket, amelyet halál nélkül átváltoztattak, azaz sűrítettek.

A harmadrendű napok bolygóikra szolárisan hatottak a világosság és a melegség magasabb hatványa, meg a delejesség centripetális ereje által. Ezeket a harmadrendű napokat ellentétes szellemek lakták, akiket nem nevezünk démonoknak, mivel nem voltak teljesen lesüllyedve; tehát a törvény szerint voltak a harmadrendű napokon, mivel kevésbé ellentétesek voltak és fluidjuk sem volt olyan ellentétes.

Előadásunk során megtudtátok, hogy az, amit tiszta delejességnek nevezünk, csak az ősvilágosságban és az első fokozatú napokban található. A delejességet már az első bukás villamossággá sűrítette és minél lejjebb süllyedt, annál inkább túlsúlyba jutott az utóbbi.

A villamosságban és delejességben erő, és pedig repulzió és attrakció nyilatkozik meg. E két erő hatását villanydelejességnek és polaritásnak nevezzük, amelyek, amint láthatjátok, a másodrendű napoktól kezdve az alvilágokig sűrűsödésben érvényesülnek. Az alvilágokban túlnyomó a villanydelejesség, vagyis több a villamosság, mint a delejesség; ez a démonok idegszellemében fluidként, kocsonyaszerűen, sejtek által ősz-szekötve rejlett; a fehérjében inkább villanyos, a sejtekben inkább delejes volt. Minél sűrűbbé vált az idegszellem, annál inkább átváltozott a delejesség villamossággá. Ez a villanydelejes kocsonyás anyag kétféleségében, attraktív és repulzív erejével sarkítva hatván, nemcsak az idegszellemben, de a földben és minden növényben meg szervezetben is megvolt. A kocsonyás anyag áthatotta a föld rétegeit, mindent, mint valami háló sejtekben tartva össze.

A növényeknek is megvolt a villanydelejes kocsonyájuk, amely rostjaikat, idegeiket és sejtjeiket összekapcsolta ; ugyanúgy megvolt ez az állatok idegrendszerében is. Ez a kocsonya kipárolgott a földrétegből és fölötte villany delejes étert vagy légréteget képezett, amelyet a szolaritás magához vonzott és átváltozásaiban villanyos fény- vagy étertüneményeket idézett elő. Az évezredek alatt, amelyekről ez a fejezet szól, láthatjátok az értelmes és érzékies ellentétes szellemeket az alvilágokban kifejlődni, a kevésbé mélyre bukottakat pedig a harmadrendű napokban.

Azok a bukott szellemek, akik megbánva eltévelyedésüket, a javulás útjára léptek, ez évezredek folyamán eredeti tisztaságukhoz jutottak és a rotációt követve, a törvénnyel való megbékülésük útján ismét megbánó duálszellemekké lettek és kisebb küldetéseket kaptak. Átszellemülésük és egyesülésük következtében visszatértek az elsőrendű napokba. A másodrendű napok lakatlanul, paradicsomokként váraoztak a kibékítő izre.

Kétféle tevékenységre kell itt rámutatnunk: a bukásra és a szaporodásra az alvilágok irányában, meg a megbánásra és kibékülésre, az egyesülésre a magasabb világok és az ősvilágosság felé. Mindenben csak a történetekben rejlő logikát akarunk kiemelni és csupán nagyjában durva vonásokkal vázoljuk az egészet. Minthogy a démonok ellentétbe helyezkedtek Istennel, rideg ellenkezésbe kerültek vele. Amikor teremteni akartak, az érzékiség előidézőivé lettek a természetben, amely élő fiakat szült. ***Ők voltak minden anyagainak, repulzívnak és törvényellenesnek képviselői, amit az alkotó természeti törvény engesztelő fejlődéssé formált át; mivel Isten, a szeretet ősforrása, semmit sem pusztít el.***

Az engesztelő továbbképződés számtörvénye.

(13. tábla.)

A 180-tól 210-ig terjedő összeadás és a 12. táblázat a 15. és 16. fejezetre vonatkozik. Az utóbbiban fogjuk említeni.

XVI. FEJEZET

Embriószellemek.

A démonok és a messiások között szakadék tátongott, amelyet kibékítő íz nem kötött össze; de ez íz már e fejezetek folyamán fejlődőben volt és öntudatra ébredésére várakozott. Ennek az íznek háromirányú engesztelő princípiumnak kellett lennie, és pedig: értelmi, erőben és anyagban egyesített, végül szellemileg öntudatos engesztelő princípiumnak. *Ennek a kibékítő íznek eredete Istenben, a szellemi princípiumban, amely Belőle árad és a lelkileg kifejlődött életprincípiumban volt. Ez a két princípium egy fluidba öltöztetve egy egészet: embriószellemeket hoz létre.*

Mondtuk már, hogy az életprincípium rotációja és fejlesztő útja alatt erőben és öntudatban gyarapodott, ami öt lelki ösztönös és mindig a törvényt gépiesen köpető princípiummá alakította át. Minél erőteljesebb és öntudatosabb lett az életprincípium, annál hatóképesebbé vált, annál közelebb jutott az Istenből kiáradó szellemi princípiumhoz. Hatóképességének tetőpontja öszszeforrasztotta, egyesítette őt a szellemi erővel, amiből embriószellemek születtek. *Az éltető princípium legnagyobb hatóképességét elérvén, az egyesítő körforgás alatt éltetve és dolgozva, az alvilágokból a másodrendű napokba, onnan az ősnapokba és így fokozatosan az ősvilágosságához vonzatott, ahol az Istenből áradó szellemi princípiummal egyesülten, új alkotásként embriószellemek alakjában vált ki, mint egykor Isten elsőjei.*

Minél öntudatosabb és erősebb volt az életprincípium, minél inkább kifejlődött lelki természete, annál hatóképesebbé lett, hogy azután egészen az egyesítő ősvilágosságba kerülvén, onnan új alkotásként áradjon ki. **Milliónyi embriószellem született ebből az összeolvadásból. A vibráció sugara szülte őket, kiképzést, alakot a rotáció révén nyertek.** Szellemi embriókként a vibrációs erő által az ősvilágosságból jöttek létre és az asszimilációs erő segítségével az eggyévált lelki princípiumból születtek. A rotáció útján az ősnapokba kerültek,

ahol ezek a szellemi embriók tökéletes duálszellemekké képződtek ki, akiket a messiások tanítottak. Szintén három szellemi ajándékot kaptak: értelmet, duál szeretetet és szabad akaratot. Az embrióállapotból az ősnapokon **öntudatos duálszellemekként** ébredtek fel, akik még gyermekkorukat élték. Kiképzésük és fejlődésük során a fejlesztő és mozgató rotáció és az oktató messiások a másodrendű napokba vagy paradicsomokba vitték őket, mivel azok a világok törvényesen tökéletes fluidikus kiképződésük következtében nekik megfelelők voltak.

Háromszoros mozgás ez, ami egy egészet idézett elő. **Először** az életprincípiumnak az ősvilágosságban történt egyesülése után az első mozgásból, a rotációból és asszimilációból szellemi embriók születtek; **másodszor**: a rotáció megragadta őket és az ősnapokba vitte, ahol duálszellemekké képeztettek; **harmadszor**: a messiások őket az ősnapokból a paradicsomokba vitték, ahol teljes ifjúi erőben kifejlődött duálszellemekként önálló továbbképzésüket kellett megkezdeniük. Hiszen értelemmel, szabad akaratú és szeretettel bíró duálszellemek voltak, akiknek a burkolata vagy idegszellem a paradicsomok félszervi állapotával adekuat volt. Ez a három mozgás.

Ügyeljenek e fejtegetések fontos pontjára. Ezeknek- a szellemeknek és Isten elsődéinek a létesülése között különbség van. Ezek a szellemek nem **oly** teljesen, nem **oly** közvetlenül származtak Istenből, mint az elsődök.

Az ellentét időközben kifejlődött vagy lefokozódott és ezek a szellemek képezték az összekötő ízt, töltötték ki a szakadást, míg az elsődök tisztán Istenből születtek. Az embriószellemek félig a életprincípiumból származtak amely a természet minden fázisán: az ellentét, a kibékülés, a lefokozódás és a felemelkedés végig ment, félig pedig Isten kisugárzásából. Az elsődök azonban a legtisztább világosság gyermekei voltak: „Világosság az én világosságomból.”

Az elsődök Istenhez, az embriószelemek pedig a messiásokhoz voltak hasonlók és ezek tökéletességének a fokozata volt számukra célként kitűzve. Ezek az embriószelemek ugyanazokat az eszközöket kapták haladásuk számára, mint az elsődök; ugyanaz a duáltörvény egyesítette őket. Lelki természetük, idegszelemük fluidikus állapota szerint különböztek az elsődök származásától. Születésük törvénye szerint az elsőrendű napokban kapták kiképzésüket és alakjukat, míg az elsődök az ősvilágosságban.

Az embriószelemek öntudatra ébredésük alkalmával már tudták, hogy van ellentét és hogy a kísértést le kell győzniük. **Lelki természetük szerint a paradicsomok lakóiként a tilalom tudatával ébredtek fel.** A felébredés vagyis a testetöltés, ami itt ugyanaz, a másodrendű napokban a rotáció, a körforgás és a fejlődés törvénye, meg az Istenből, a változhatatlanból származó természeti törvény szerint ment végbe. Éppen úgy, amint az életprincípium az alkotó, asszimilációs rotáció útján mindent éltetett, vagyis éltetés közben az erőhöz és anyaghoz áthasonult, ezek a szelemek is a rotáció által vezetve az éltetés szellemi és értelmes princípiumaként jutottak a másodrendű napokba; olyan alakban, amely alkotóikéhoz hasonlított és a paradicsomoknak megfelelt.

Ezeknek a szelemeknek szelleme és idegszeleme hasonlított a messiásokéihoz és fluidjuk megfelelt azoknak a világoknak, ahová kerültek. A messiások közvetítették testet öltésüket a paradicsomokban.

Hasonlítsuk csak össze egy kissé Mózes paradicsomát ezekkel a paradicsomokkal. Ádám felébred, Isten belelehel a szellemet, teste a földből való. A szelemek felébrednek, szellemük Istenből, fluidjuk a világok fluidjából és az életprincípiumból származik. Ádám a duálszelem képe. Éva az ő belsejéből való, mintegy belőle kilépett duálja, de vele egységet képezve. Ilyenek a duálszelemek is: fluidikus alakjukban, idegszelemükben kettőt, de gyökerükben egységet

képeznek. Mint a háromszög, amelyet az alapvonal egyesít, amely kettétörvén, két egységgé válik. Képzeljétek a jobb és bal vonalat szellemeknek és az egyesítő alapvonalat a duálszeretet összekötő fluidikus szalagjának; ha ez elszakadt, akkor a duálok elváltak egymástól. **Az embriószellemek tudták, hogy ellentét létezik és ebben rejlett a tilalom; ezt szemlélteti a „tudás fája”.** Angyalok jöttek hozzájuk; azaz megtért szellemek voltak őrző szellemeik, akik ezzel kisebb küldetéseket teljesítettek. A másodrendű napokban nem voltak sem vad állatok, sem mérges növények, ott örökös tavasz volt. Lakóik nem ismerték sem a halált, sem a bűnt, a tökéletesedés útja nyitva állott számukra. Így éltek a rotációval fejlődve, háromféle tehetséggel megáldva, mint egyesült duálszellemek. **E békés természet közepette meglátták az ellentétet, amint az alvilágokba tekintettek. Ott volt a tilalom, vagyis a tiltott gyümölcs.** Amint láthatták a messiásokat és a magasabb világokat, láthatták az alvilágokat, de ismerték a tilalmat is. A világosságot, életet és tanítást felülről kapták, míg a kísértés alulról jött. Íme, megvolt már a szakadást betöltő íz, a szabad egyéniségű, fejlődésre és haladásra képes szellemek, akik a messiások és az ellentét között állottak és akiket őrző szellemeik helyesen irányítottak, ismervén az ellentétre vonatkozó tilalmat. Értelem és szabad akarat nélkül egyéni és szellemi haladás ki van zárva. Az embriószellemek származásuknál fogva megkapták a három tulajdonságot. A következő fejezet megmutatja, hogyan használták fel azokat.

A továbbképződés engesztelő számtörvénye.

(13. tábla.)

Ez a számtörvény befejezi az alakokat. Egyszerű összeadás történik itt 180-tól 210-ig. Ismét nyugvó ponthoz értünk, a teremtés ismét teljes.

XVII. FEJEZET.

A. harmadik bukás.

Az embriószellemek a gyermekkorból az ifjúság korába mentek át anélkül, hogy hibáztak volna; szellemeik a teljes fejlődés állapotában voltak. **Engedelmesen rotáltak a törvényben és világaikkal együtt dicsó fejlődéshez közeledtek.** Betekintésük volt úgy a felsőbb, mint az alsóbb világokba, amelyek közt engesztelő tagul kellett szolgálniuk. Ők a mindenségben Isten és az ellentét között állottak; a duáliszeretet bennük fejeződött ki: két szellem, akit fluid vesz körül, ebben a szellemi szeretetben egyesítve, **hivatva volt újonnan születő embriószellemek szüleivé, helyesebben fluidikus felöltöztetőivé lenni.** Ezzel kellett lenniük, ez volt a hivatásuk, a fejlesztő rotációnak kellett őket erre rávezetnie, - amikor az ellentét befolyása és a szellemek bukása akadályt gördített eléjük. **A tiszta szellemek megjelenése ugyanis a démonokat elkeseredéssel töltötte el; átlátták a természeti törvénnyel szemben tanúsított ellenállásuk hiábavalóságát és teremtésre való képtelenségüket.** Az új szellemek létesülése megszegyenítette, irigységgel töltötte el őket, mivel torz alkotásuk e szellemek tökéletes alkotásától annyira különbözött. Mivel azonban személyesen nem hatolhattak be a másodrendű napokba, mert az uralkodó természeti törvény, meg a második napok tiszta fluidjai számukra áthághatatlan akadályt képeztek, azért szabad akaratuknál, ellentétes értelmüknél, behízselő érzékiségüknél fogva **mindent megtettek,** ami csak tellett tőlük, **hogy előbb a szellemek kíváncsiságát és azután bennük az ellentét megízlelésének vágyát is felköltsék.** A démonok egészen országuk, azaz az alvilágok határáig villanyos tűzszikrákat, színes sziporkákat bocsátottak ki, mivel tudták, hogy a fiatal szellemek tekintete az alvilágok felé irányul. **Ez felköltötte a tilosra irányzott kíváncsiságot!**

A villamos fény közepette tartózkodtak a démonok, mint a fluidok éltető elemei, amelyeket robbantó és rengető módon

küldtek ki a térbe. A démonok és villamos foszforeszkáló idegszellemük megjelenése új látvány volt a szellemekre nézve. Egyik részük utálatosnak, rossz szagúnak, kellemetlennek találta e formákat és szorosan csatlakozott az őrszellemekhez, teljes erővel ragaszkodván világuk szolidaritásához. **Másokban azonban kíváncsiság támadt, tetszettek nekik ezek az alakok és a fejlesztő rotációnak ellenállva, kilendültek tartózkodási helyük köréből a térbe, az ellentét felé.** Ez a másodrendű napokból való háromszoros bukást jelentett: szellemi, erőbeli és fluidikus bukást; tüzes karikák dobódtak ki, amelyek azután a harmadrendű napok köré helyezkedtek, amelyeknek centripetális ereje vonzotta magához és tartotta egyensúlyban azokat.

Ez volt az embriószellemek első bukása. Az egészen tiszta duálszellemek a paradicsomokban maradtak, a paradicsomok pedig a tüzes karikák kidobása után tovább rotáltak. A bukó szellemek egyelőre még duálok maradtak. Első bukásuk az *engedetlenség* volt, ezt követte most a második bukás: az *érzékiesség*. Eltávolodásuk következtében közeledvén az ellentéthez, a démonok idegszellemükből a duálszellemekre érzéki hajlamokat irányítottak. **A duál elfogadó része először ízlette meg ezt a tiltott gyümölcsöt, nem szellemi módon érintkezvén az ellentétes szellemekkel. Ez az érintkezés villamos ütésként rombolólag hatott a duálokra, átterjedt az adó részre is és így megosztott duálok támadtak, kétféle, érzéki szellemek, akik önmagukban egyenetlenek voltak.** Amint a delejesség villamossággá alakult át, úgy változott át a tiszta fluidikus idegszellem is sűrűvé és érzékivé. De nemcsak érzékiség, hanem *gőg* is férközött az ellentét útján a szellemekhez, ők is maguk akartak teremteni, nemzeni, Istent felülmúlni. Itt azután elváltak a bukó szellemek egymástól. Egy része ez érzéki és engedetlen szellemeknek megijedt a szétválás következményeitől, elkülönült a többi állatiasan érzéki szellemektől, ezeknek villanyos fluidjaitól és repulzív erejétől és jobb fluidjával gépiesen, akarat nélkül, elkábulva és ijedten követte a rendszeres rotációt. **Ezeknek a**

kevésbé bukott szellemeknek a mélyebbre buktak közül a tűzkarikákból való kiválása szellem, erő és anyag kiválással is járt, aminek a negyedik naprendszer képződése volt a következménye, amely hasonlított a harmadik napokéhoz. E folyamat következtében, amely a természettörvényszerű rotáció rendjén ment végbe, az atomok és molekulák is buktak, amelyeket a képződő negyedik napok váltottak ki a tűzkarikákból s e bukásba magukkal vitték az alvilágok terébe érzékies szellemi princípiumaikat. Ezt a kivált részt az anyavilágok, vagyis a negyedik napok, amelyek azokat épen kiválasztották, mint központok magukhoz vonzották.

E kiválásoknak az alvilágok területébe történt eme bukása tapadásokkal és szétforgácsolással járt. **A negyedik napok keletkezése kiegyenlítette, kitöltötte a térséget**, az atomok tapadása pedig túltömte az alvilágot, amely szolarikusan csoportosult. A szellemek bukása *háromféle* volt; hasonló volt az első bukáshoz, csak az alvilágokban idézett chaotikus megrázkódtatást elő, mert a bolygók, a világatomok és bolygó kísérek találkoztak a kiválások molekuláival és **heves rengések kíséretében ütköztek össze anyavilágaik, a negyedik napok teljes kiképződése közben.**

A mélyre bukott érzékies szellemek elkábulva megmerevedtek ez összeütközések közepette. A démonok tehetetlenek lévén Isten törvényével szemben, az összeütközések által ide-oda dobáltattak, mivel a természeti törvény lekötötte őket. **Ennek az alvilági chaosnak a rendbe hozása, amelyet a szellemek és a tűzkarikák kiválásával járó szaporodás, sűrűsödés és túltömődés idézett elő, az ötödik naprendszerek képződése útján történt.** Most tehát a negyedik napok a harmadrendű napok körül keringve, maguk is naprendszereket képeztek és képződésük alatt molekulák és atomok vették őket körül, míg azután e zűrzavaros összeütközésből ötödrendű szolaritások képződtek, amelyek a negyedrendű napok körül keringtek. Az ellentétes szellemek, akik a harmadrendű napokon

laktak, egészen érzéki, félig érzéki, gőgös és engedetlen szellemek közé kerültek. Így tehát az előbb a harmadrendű napokban lakott elsődök és a bukott szellemek között nem volt már semmi különbség. Mindannyit bukott szellemnek mondjuk, a démonok kivételével.

A harmadrendű napokban most már csak állhatatosan vezeklő szellemek maradtak, akik szoláris szellemi erőként szolárisan, szellemileg és fluidikusan azokat az embriószellemeket vonzották magukhoz, akik az engedetlenség és a duálok szétválása által fél-érzéki módon hibáztak. Az érzékies, de nem gőgös, szétvált szellemek kölcsönösen szolárisan vonzották egymást és így kikerültek a mélyre bukott gőgös szellemek köréből. Ezek az érzékies szellemek a negyedrendű napokba kerültek, úgy, hogy az egészen az ellen tét hatalmába jutott szellemek az összeütközések chaosában kábultan és halottakhoz hasonló állapotban feküdtek. Ezek mintegy halva voltak, amazok: a negyedrendű napokban félálomhoz hasonló állapotban, a harmadrendű napokon pedig megdőbbszent vezeklő szellemek.

Ezt a szellemi bukást a kíváncsiság idézte elő, és az engedetlenség hajtotta végre; szellemi elfajulást, ellentétes erőt, sűrűsödött anyagot, valamint a duálok szétválását hozta magával. Most figyeljétek meg emberek, akik éppen ilyen bukott szellemek vagytok, Isten háromszoros kegyelmét, Isten háromszoros megbocsátását. A tört a számtörvényben itt egyszerű, mint az első, de mégegyszer olyan hosszú és nagy, - kétszeres terjedelmű. Mielőtt áttérnénk a chaosból való kibontakozás leírására, amit már az ötödrendű napok keletkezésénél jeleztünk, össze akarjuk hasonlítani ezt a bukást az ótestamentumban leirt bűnbeeséssel. Ezzel megmondjuk hogyan jó minden ember az eredendő bűnnel megterheljen a világra. Mózes elbeszélése a teremtés történetéről tudományosan helyes, vagy hittanilag igazságos nem lehetne, *ha az csupán a földre szorítkoznék. Az egész mindenségről szóló képet ölel az fel.*

Így szól: „Kezdetben teremte Isten a mennyet és a földet.” *A föld sivár és üres volt és sötét a mélységekben. Isten szelleme lebegett a víz felett; és Isten így szólt: Legyen világosság! És lett. És Isten látta, hogy a világosság jó volt. Ekkor elválasztotta Isten a világosságot a sötétségtől és a világosságot nappalnak, a sötétséget éjjelnek nevezte. Ez volt az első nap.”* **Keressétek ebben képletesen leírva a holt anyagnak életrekelését, a mindenség felébresztését.** Ne engedjétek magatokat a kifejezések által megtévesztetni, csak a szavak szellemét keressétek. Isten, az ég, a sivár föld és a sötét mélység: Isten, az ő ősvilágossága és a holt anyag. Isten így szólt: „Legyen világosság” és a mindenség életre kelt; az ősvilágosságból ódvilágosság keletkezett, ami alatt a nappal és az éjjel értendő. Isten szelleme a víz felett annyit jelent, mint Isten az ősvilágosságban. Mózes egészen helyesen mondja, hogy Isten szavainak: „Legyen világosság!” két következése volt: nappal és éjjel, a holt anyagnak élő mindenséggé való ébresztése, ódvilágosság és ősvilágosság.

A második napon Isten így szólt: „Legyen mennyezet a víz között, amely elválassza a vizeket a vizektől. Teremte tehát Isten mennyezetet és elválasztá a mennyezet alatt való vizeket a mennyezet felett való vizektől. És nevezé Isten a mennyezetet égnek.” A menny az ősvilágosság, a víz az élő mindenség, amely az ősvilágosságot környezte. Ime a fluidikus cseppecskék képződése. Az elsődök bukása következtében Isten elválasztá a mennyezet alatt való vizeket: az ellentétet, a mennyezet felett való vizektől: a törvénytől.

A harmadik napon szólt Isten: „Gyűljenek egybe az ég alatt való vizek egy helyre.” Ez az ősnapok keletkezése, hogy meglássék a száraz. A harmadik nap itt a napok fejlődése, a fluidikus alkotó részek kiválása, a lehülés. Mózes nem említi különösen az elsődök bukását, de később, az ördög kísértésénél a paradicsomban meglévő tényként állítja oda.

A negyedik napon teremti Isten a csillagokat, meg a napot és elválasztja a napokat és az éveket egymástól. Ez a napok rendszer rotációja. Mózes könyvének ez a része, amint tudjátok, sok tévedésre szolgáltatott okot. Mivel a világok nem egyszerre és nem egyforma gyorsan fejlődtek, mint már mondtuk, azért ebben a korszakban nagyobb világok és kisebb világok, vagyis különféle fejlődésben levő világok voltak.

Ötödik napon teremtette Isten a vízi állatokat és a madarakat. Ezek a nagy hullók, növényevők és madarak, amelyekről már szóltunk.

Hatodik napon teremtette Isten az élő állatokat és az embert. Ez az életprincípium továbbképződése a leszármazásokban, az embriószellemek felébredése a paradicsomokban. Azt is mondja a biblia, hogy az Isten az embert földből teremtette, leheletével adván neki életet. Az embriószellemek valóban Isten lehelete által váltak élő szellemi princípiummá és világaik fluidjaiból öltöttek magukra fluidikus idegsszellemet. Már elmondtuk, miként foglalja magában Ádamból Évának való kivétele a dualitás fogalmát. Ádám hosszú alvása Éva teremtése előtt a duálók benső egyesülésének folyamata, amelyen a szellemek az ősnapokon mentek át. Felébredése és társának megpillantása képezi a szellemek duál-öntudatát, azt hogy ketten egyet képeznek.

Mózesnek a teremtésről szóló elbeszélését a bukásig csupán a teremtés vázlatos képének tekinthetjük. Szavai isteni sugalmazásnak, ősigazságnak veendő, a nagy egésze képletesen alkalmazva.

Isten figyelmeztette a szellemeket a megismerés fájára, vagyis az ellentétre, amelyet a paradicsomban, vagyis a mindenségben megláttak. Az angyalok hangját hallották, amely figyelmeztette őket az ellentétbe való közeledés és a vele való érintkezés következményeire, amely rájuk nézve halállal, vagyis elkábulással és testet öltéssel volt kapcsolatban. A paradicsom

kertjében való bezártság a természeti törvénybe történt befoglalást jelenti, amelyet nem volt szabad átlépniük.

A duálszellemek elfogadó része vétkezett először, amikor az ellentét idegszellemével érintkezvén, a tiltott gyümölcsöt megízlelte. Ez átment az adó részre is, amely így villamos átvitelrel szintén kapcsolatba jutott az ellentéttel. Az ellentétnek ez a kapcsolódása a duálokat szétválasztotta; **ennek következtében az ideganyag megváltozott, érzéki formák képződtek**. Ádám és Éva szégyenkezni kezdtek, mivel a formákat meztelenségnek tekintették, miért is sűrűbb fluidokba igyekeztek burkolódnizni; ez a fügefá levelébe való burkolódzás jelentősége.

Ádámot és Évát az angyal ezután kiűzte a paradicsomból, vagyis a tiszta szellemek a másodrendű napokban összpontosultak, minden ellentétet kiküszöbölvén onnan. A kígyónak ezt követő megátkozása, az Ádám és Éva felett kimondott Ítélet mind mély allegorikus igazság. A kígyó, vagyis a démonok ugyanis a szellemek bukásával lelkiismeretüket százszorososan megterhelték; ezentúl a legalacsonyabb anyagi világokban kellett élniük. A démon és az asszony között ellenséges állapot támadt, amelyben ez amannak a fejét széttapossa, vagyis, hogy *az asszony külön hivatása az ellentétet, az érzékiséget legyőzni*. A duál elfogadó részét, az asszonyt az érzékiség örökös kísértése környékezi, neki kell az érzékiséget legyőznie, az ellentétet meg-semmisítenie és csupán általa a duál adó részének, a férfinek.

A harmadik bukás számtörvénye. (13. tábla.)

A reális harmadik bukás kétszer olyan nagy, mint az első, tartalma pedig háromszoros. A harmadik bukást jelképező törési oldalhossz kétszer akkora, mint az első bukást jelző, ez a szellemek második egyéni bukását jelképezi. A harmadik bukást kifejező eme törési oldalhossz azonban hatásában és fejlődésében háromszor akkora, miért is az összeadásban 3-nak számítjuk.

A harmadik bukás konkrétan véve háromszor olyan nagy, mint az első bukás háromszöge: azonban a háromszög oldalai négyszer akkora, mint az első konkrét bukáséi. Ebben fejeződik ki a 3 konkrét bukás és a négyszeres egyéni bukás konkrét módon, vagyis egyénenként duál-értelemben. Az összeadásban a konkrét bukás 9-et jelent.

Az absztraktnál a bukás háromszögének oldalai egyenlők maradtak, de számuk megkétszereződött. A 36 vonás fejezi ki a bukás kétszeres voltát. A vonások többsége megfelel a reális és a konkrét nagyságának, képviseli a bukás kétszeres voltát és az összeadásban 18-at számít. Amit a reálisban és a konkrétban a nagyság fejez ki, az az absztraktnál az oldalak többsége: 63, ami azonban csak 18-at jelent.

A reális szorzás: 3-szor 1 az 3, a konkrétból 3-szor 3 az 9, az absztraktnál 3-szor 6 az 18. Ennek a táblázatnak teljes összeadása 240.

XVIII. FEJEZET.

Háromszoros kibontakozás a chaosból.

A háromféleképpen bukott szellemek háromféle módon, t.i. szellem, erő, anyag szerint osztályoztattak és pedig a kevésbé ellentétes szellemek, akik engedetlenség és az ebből folyó duális szétválás által buktak, a harmadrendű napokba. Ezek körül még a levált tüzes karikák mint tűzővek forogtak, a harmadrendű napok centripetális ereje által spirális mozgásban tartatván mindaddig, míg e molekuláris tűz-gyűrűkből egyrészt a bennük rejlő szellemi princípium ereje, másrészt a rotáció kiválasztotta a szoláris csírákat s belőlük a negyedrendű napokat képezte.

A szellemek egy része, amely engedetlensége folytán a tüzes karikákkal a napokból kivált, de a harmadrendű napok körébe tartozott, megijedt és megbánva tettét, feladta ellenállását és fluidjaival a harmadrendű napokba záratott, mert azok e szellemekkel adequat világok voltak. Ez a harmadrendű napoknak bizonyos expanzív erőt és kiterjedést adott, úgy hogy szolaritásuk és centripetális erejük megszorodott. Ez az erő és

delejszaporodás a delejes, villanyos, jobb fluidoknak és a kevésbé érzéki szellemeknek a tüzes karikákból való kiválását és szoláris elemekben való attraktív odavonzását idézte elő. Az atomoknak a rotációs erő által is segített eme *szolárisá tétele* természettörvényileg ment végbe. **Ez volt a szoláris csírák és atomok kiválasztása, ami a harmadrendű napok körül rotáló negyedrendű napok képződésére vezetett.** A szoláris elemeknek ez a felfejlődése fokozatosan ment végbe a már említett valamennyi képződési fázison: az atom, a világcsira, a tojás, az üstökös, a gördülő és keringő világok fázisain, a legkülönbözőbb arányú ellipszisekben. **Így alakultak ki a tüzes karikák atomjaiból a rotációs, és az évmillióig tartó mozgások segítségével a harmadrendű napok körül rotáló negyedrendű napok.** Így neveltek a harmadrendű napok a tüzes karikákból szoláris elemeket, amelyek spirálmozgásban a rotáció útján atomokból kisebb, negyedrendű napokká képződtek.

Az érzékes szellemek e negyedrendű napok képződése alatt megmerevült, félig alvó állapotban érzéki szellemprincípiumként vesztegeltek fluidjaikban. A negyedrendű napok képződése következtében a többi szellemből, erőből és anyagból is kiválás történt, úgy hogy az érzéki, gőgös szellemek anyagukkal együtt a kohézió erejénél fogva mélyebbre süllyedtek, és pedig a bolygók ellipsziseibe, a bolygókat atomjaira, molekuláira bontva. Kiválásuk közben találtak az alvilágok bolygóival, ami részben kohéziókat, részben romboló találkozásokat eredményezett.

Mindez törvényesen ment végbe, úgy hogy azt természeti törvény szerinti chaosnak lehet nevezni, mint a bukás és az ellentétes szellem, erő, anyag kiválásának természetes következményét. A bukás a „súly” által történik és a felfelé haladó szellemesüléssel ellenkező irányban megy végbe. A kohéziók az érzékiség és a bukás következményei voltak. **Az érzékes és gőgös szellemek halotthoz hasonló módon**

feküdtek ebben az anyagban. A démonok a törvénnyel szemben való tehetetlenségük bilincseiben voltak lekötve.

Ezalatt a negyedrendű napok szoláris és centripetális ereje megkezdte működését és szolárisan koncentráló és attraktív módon hatott az alvilági chaosra. Újra gyülekezni kezdtek a szolarikus csírák és elemek az atomjaira bomlott fluidokból **egy ötödik szoláris képződmény, egy ötödik naprendszer kialakulására**, mely szintén elérvén szolaritásának és centripetális erejének teljességét, megkezdte az anyagi parányokból és csírákból a szoláris-attraktívokat kivonni, és egy körülötte rotáló 6. szoláris elemet összegyűjteni. **Ezek a hatodrendű napok a legkisebb, legnehezebb és leganyagibb napvilágok, amelyek körül bolygórendszerük, vagyis a képződésben levő hetedik naprendszer elemei forognak. Az ezekre menő hatodrendű napok között van földetek napja és a milliányi szoláris csíra között a ti földetek.**

Az érzékies szellemprincípiumban, ennek erejében és anyagában sokféle fokozat és árnyalat rejlik, amelyeket a rotáció, meg a szoláris erő a spirálmozgás során fokról-fokra fejleszt, míg napokká nem válnak. Ebben a képződésben vannak atomok, csírák, tojásvilágok, gördülő és keringő világok, amelyek mindig továbbfejlődve, mint leendő naprendszerek mozognak s elérvén szolaritásuk és centripetális erejük megfelelő fokát, tüzes - karikákat dobnak ki magukból és fokozatosan saját rendszert alapítanak. **Mindeme milliányi világok képződése a szellem, erő és anyagnak, e hármas egységnek törvényszerű haladását követte, amely hármas egységben minden a leszármazás és átalakulás törvénye szerint képződik.**

Sehol nincsen önkény, minden törvényszerűen Istentől származik, minden hármas törvénye útján képződik. A kezdet átalakulásai is ízről-ízre így követik egymást; semmi sem mehet végbe e szent háromság nélkül. A princípiumokban nincsen változás, ténykedésük: a relativitásban való átalakulás, képződés. A szellem, erő, anyag princípiuma **önmagában** elválaszthatatlan

törvény t képez. Isten tehát magasan áll az ellentét minden támadása felett, amely a várat háromszor akarta megdönteni, de mindháromszor megbénítva, a törvény hatalma alá került. Az egészszel: a szellemmel, erővel és anyaggal szemben az ellentét csak tört volt, amaz nyugodtan továbbfejlesztve és rotálva az ellentétet törvényes alakulásokba, polarításokba, a természettörvénybe zárta be.

A harmadrendű napok szellemei egymásután ébredtek fel dermedtségükből. Életerejük visszatérvén, hibájuknak, a paradicsomból való kiválásuknak és új fáradtságos, szenvedés teljes útjuknak tudatára jutottak. A paradicsomokkal összehasonlítva azok a világok, amelyeken éltek, hozzájuk hasonlóan szenvedés teljesek és durvák voltak. De mielőtt áttérnénk e világok leírására, még el kell valamit mondanunk az alvilágokról.

A negyedik és ötödik napkör bolygóira és mellékbolygóira különültek ki mind az érzéki eleinek a legmélyebbre bukott szellemekkel együtt. Minden egyes rendszer éltetésében és képződésében saját fokozatot ért el, amely a szellem, erő és anyag különböző változatainak és különbségeinek következménye volt. Ez a három dolgozik a legkisebben a mikrokozmoszban és a legnagyobbban a makrokozmoszban is. A szellemi princípium mindenütt az irányadó, nevezetesen a szellemi princípium vagy motor a saját hatványa szerint mozgatja az erőt, és szerinte képződik az anyag sűrűsége is. Szakadatlan átváltozások képezték a mélyre bukottak törvényét, amint a tiszták törvénye az egyenlőség volt. Lássuk ezután a szellem, erő, anyag változatait az összes naprendszereken.

A chaosból való háromszoros kibontakozás számtörvénye.

(14. tábla.)

E táblázat számai háromféle kiengesztelő irányban mozognak. A különbséget a nagyobb szorzó alakzatokban a harmadik bukás

idézte elő. E tábla összeadásának összege 270. Ez a táblázat a 18. és 19. fejezetre is szól.

XIX. FEJEZET.

Harmadik, negyedik és ötödik naprendszerek.

A szellem erő és anyag átváltozása lépést tart egymással; amit ezentúl elmondunk, az fokozatosan, egy ütemben megy végbe.

A szellemi átalakulás magában a szellemben és általa az életprincípium jelenségeiben, az erő mozgásában és az anyag sűrűségében történik. **Az anyagi átváltozás a szellemekre nézve burkolatukban vagy idegszellemükben**, az állatok testében, a növényekben, a föld és az anyag sűrűségében nyilvánul. **Az erő átváltozása a szellemek tulajdonságaiban**, a világok pályájában és rotációjában jelentkezik.

Lássuk mindenek előtt a szellem, erő, anyag átváltozását a harmadrendű napokban. Itt a szellem engedetlen, kétféle, egyenetlen, ereje repulzív, anyaga megsűrűsödött villamos. Minthogy az engedetlenség a duálokat szétválasztotta, e fokozat szellemei érzékiség után való vágyakkal teliek. A szellem tulajdonságai megfelelő formában fejeződnek ki; először a szellemek testet öltésében, másodszer az életprincípium mindennemű megtestesülésében. Ezeken a világokon tehát a vágy mindenben megvolt, de az érzékiség még nem volt meg. A vágyakat ki kellett irtaniuk, jobban mondvá átszellemesíteniük. **Mivel a duálszellemek el voltak válva és pedig elfogadó és adó részre, tehát ezen a világon minden el volt válva; a föld, a növények és az állatok is el voltak telve bizonyos megoszlott elfogadó és adó princípiummal.** Az idegszellemek e világok fluidjaiból öltöttek testet, azaz vettek magukra kifejezőbb formákat. Amíg a szellemek le voltak kötve e világok fluidjaiban, a szellemi princípium a rotáció erejével élő sejteket és **fehérje szervezeteket vonzott magához, amelyek mindinkább kifejlődvén, e szellemek testévé váltak.** Azután felébredvén, testet öltésük tudatára jöttek, amint megvolt még bennük annak az

emléke is, hogy a múltban ballépést követtek el. Egy rotációs menet mindig az átalakulások egy turnusát foglalja magában, míg csak a legfőbb szellemi fokozatot el nem éri. A harmadrendű világok szellemei világaikkal együtt ráléptek az átváltozások törvényes turnusának útjára. Ez az átváltozási turnus az anyagcserében, a test átváltozásaiban állott, aminek a szellemek alá voltak vetve. Ezt tudták a szellemek és ennek a tudatában követték ezt a turnust, ezt az anyagcserét, amelyből úgy bontakoztak ki, mint a lepke a gubóból.

Az engedetlenül maradt szellemek azonban, akik nem követték a turnussal rotáló szellemeket, külön egyéni esetekként szerepeltek és a kiválás törvénye útján egyéni idegszellemükkel és fluidjukkal együtt alacsonyabb körbe, lefokozottabb világokra kerültek. A turnust követő, javuló szellemek a - minden átszellemesülőt egyesítő - vonzás törvénye szerint magasabb világokra jutottak. A harmadrendű napok relatív mozgását az ősvilágosság körül már említettük. **Ebből kivehetitek, hogy egy-egy rotációs turnus nagyon hosszú életű,** hosszú képződés volt, amely alatt ezeknek a szellemeknek elég idejük volt minden érzéki vágyat legyőzni és a duálok egységéhez közeledni.

A harmadrendű napokon levő szellemek a magasabb szellemekkel közvetlenül közlekedhettek, azaz testük nem akadályozta meg őket, hogy a magasabbakat láthassák és beszédüket megérthessék; de különben nem láthattak be a többi világokba. A kísértés önmagukban rejlett, szellemi intelligenciájukat kellett kiképezniük és Isten megismerésének kellett őket eredeti tisztaságuk állapotába visszavezetnie.

Ugyanilyen elvek és törvények szerint történt a negyedrendű napokon, csakhogy érzéki és megsűrűsödött módon, a szellem, erő és anyag fejlődése. A bukott szellemek ott is mint érzékies, lekötött princípium voltak e világok szolarikusan képződő anyagában lekötve. **A negyedrendű napoknak a kétféle növények és állatokkal való benépesítése után ezek a szellemek is felébredtek álmukból.** De mivel ott minden

anyagiasabb és durvább szervezetű volt, azért ez az érzékies szellemi princípium **idegszellemével szintén durvább szerves csiraanyagot vonzott magához, ami a szellemeket anyagi testtel látta el.** Formában és kifejezésben érzékiesek, azaz viszonylag érzékiesebbek voltak, mint azelőtt; de még mindig nem olyanok, mint amit az emberek a földön érzékiesnek neveznek.

A testek vonzása, vagyis a szellemek testet öltése az e világokban levő sejtekre és fehérje-csiraanyagra vonatkozó ugyanazon szellemi és idegszellemi vonzás törvénye szerint történik, amely vonzás a rotáció következtében formákat alakít. Minthogy pedig ezek a negyedrendű napok saját sokszoros tengelyforgást, illetőleg többszörös rotációt végeztek: az átváltozási turnus is gyorsabb, de többszörös volt. **E világok lakói nem haltak meg vagy nem alakultak át érzéki halál útján, nem is születtek érzéki módon, mivel érzékiségük nem olyan, mint a földi embereké.** Homályosan emlékeztek hibáikra és bábállapotban szunnyadtak az átmenet ideje alatt, amíg egyik test, egyik turnus másikká átalakult. Ha az egyik turnus vége félelme járt, akkor a begubózó test is átalakulásához közeledett, amelyből azután a szellem új testben új élettornusba ment át. **Ezekon a világokon minden szaporodás és átalakulás tojás és begubózás útján történik.** A szellemek begubózása a test vegyi átalakulásával jár, ami alatt a szellem lekötve szunnyad; környezete: a fluidikus gubó anyagi, vegyi átváltozás alatt van, de látható. Ebben rejlik ezeknek a szellemeknek legnagyobb megpróbáltatása és szenvedése. A magasabbakkal való közlekedés nem történt közvetlenül, hanem közvetve, jobb szellemek küldetése és e világokon való időnkénti megjelenése útján, azután meg szellemi fejlesztésük és tulajdonságaik kiképezése mint például szellemi szeretetük, szellemi látásuk, szellemi hallásuk és érzésük fejlesztése által, hogy így azután testvéreik számára közvetítőkké vagyis magasabb szellemekké legyenek. Testet öltésük célja tehát az, hogy e szellemi

adományait fejlesszék és ezáltal a bennük érzékiesekké vált tulajdonságokat megszüntessék. Ezeknek a szellemeknek eszüket, értelmüket és szeretetüket azoknak az eszközöknek a segítségével kellett magukban fejleszteniük, amelyeket Isten adott nekik.

A képző rotáció és a törvény követése szellemesít és hatványoz és a szellemeket közelebb viszi a magasabb fokozatokhoz; míg a nem követés, derotálás az egyenlőtlen szellemek kiválasztásának törvénye alapján szellemi és fluidikus tekintetben mélyebben fekvő világokra utalja, vagyis lefokozódásba hajtja őket.

Az ötödrendű napokon a szellem, az erő és az anyag alkotásait a harmad- és negyedrendű napokból kivált szellemből, erőből és anyagból hozta létre. Ennek következtében ott minden alkotás kétszeresen lefokozott átalakulás útján ment végbe. Az ötödrendű napok szellemei engedetlenek, gőgösek és érzékiesek voltak. E szellemek bukása háromszoros volt. **Ezekből az ötödrendű napokból is történt szoláris kikülönülés** és jött létre centrifugális taszítás, centripetális vonzás, meg képződés. Egyébként az ötödrendű napok átmeneti világok az egészen érzékies hatodrendű és a félig érzékies negyedrendű napok között. A hatodik és a negyedik napkör között állva, az ötödrendű napok engesztelő, összekapcsoló, átmeneti világokat képeznek. **Itt van az átmenet a világok szellemi és állati lakói között: a tojásról a szült ivadéokra, a begubózáshoz a fájdalmas halálra, a gubó elhagyásából a fájdalmas születésre.**

Igen nehéz nekünk ezeket az átmeneti fokozatokat fogalmaitok szerint konkrété leírni, mivel előtettek mindez bebizonyíthatatlan. Ebben is csak az elmondottakban rejlő logikára támaszkodunk, meg a számtörvény fokozatosan képződő alakjaira a 14-ik táblázatban, amelyek tiszta képet adnak az átmenetről. Már többször mondtuk, hogy nincsenek ugrások, tehát ennek a fokozatos átmenetnek is meg kell lennie; és ez az ötödik napkörben található fel. **Leírásaink tehát ne legyenek számotokra mitologikus mesék és mondák, igazság ez mind,**

amit a számtörvény és a logika bizonyít. Ez az igazság ma is igazság. Ezek a napok, mint átmeneti világok a földi világok felé, növények és állatok leszármazási, átmeneti alakjaival vannak tele. Minden lény, minden szervezet, minden erő és anyag, változás alatt van. Lakóik az érzékiség és szellemiség között álló lények lévén, félig érzéki, félig szellemi alakokkal bírnak s félig szellemi, félig érzéki szervekkel vagy kifejezési eszközökkel vannak ellátva. Minthogy az érzéki és gögös szellemek bukásuk alatt, mint egykor a démonok, maguk akartak teremteni, **s ehhez ugyanazokat az idegszellemi fluidikus eszközöket használták, ebből szintén érzéki szervek támadtak, amelyek a bukott szellemeket testként vették körül.** Azaz lelki-testi vagy idegszellemi érintkezés útján önmagukat megsűrítvén, ily módon szervesen élő, érzéki testet láttak önmaguk körül támadni. **Halálhoz hasonló álomba esvén, a rotáció már érzéki, szerves testben ébresztette fel őket, s e test útján most már szellemileg tudtak nyilatkozni.** Tehát testesülve ébredtek fel úgy, amint az életprincípium szintén testet öltésekben és átalakulások közepette él és mozog. Csakhogy a szellemek testet öltésük **tudatával** bírnak, míg emennek élete **öntudatlan, gépies.** Ez érzéki szellemek az általuk megsűrített fluidokat, amelyek sejtyszerű szerves étellel bírtak, magukhoz vonzották, és ez által a képző rotáció segítségével érzéki, szerves testet öltésekhez jutottak. Ez ötödrendű napok lakóinak szellemi adományait, az észet, értelmet és szeretetet, amelyek annyira elfajultak, ismét törvényesekké kellett tenniük; de egy fokkal mégis közelebb voltak a törvényhez, mint a hatodrendű napok kivált szellemei. Testetöltésük a szellemi és az érzéki elágazásából állván, az összes növény-és állatfajok is elágazásokat képeztek: átmeneti állatnövényeket, átmeneti madár-férgeket és halakat, a csuszó-mászóktól a lábon járókig és repülőkhöz; átmeneti alakokat a négylábúak és kétlábúak, a repülők és lábon járók között. Ezek a világok telve vannak folyékony és földállagaikban átmeneti lerakódásokkal.

Ez az általános átmeneti élet a bezáró spirálmozgás, az elliptikus, vagy fokozatos mozgás következménye. Amint látjátok, minden napkör csak relatív szolaritás az ősnapokhoz képest. De mivel minden világuk és gyermekük, amely belőlük született, körülöttük van, lefokozott szolaritásnak nevezzük őket. A megsokszorosított mozgás gyorsabb élettornust, gyorsabb anyagcserét és átváltozást idéz elő az ötödrendű napokban. Ezeknek a napoknak a lakói a magasabb szellemek tanításához csak nehezen juthatnak, akik fáradtságos és rövid küldetésekben látogatják meg ezeket a napokat.

E világok lakosai és állatai számára fájdalom, szenvedés és fáradtságos élet támad. Az értelem, az ész, Isten fogalma és az eredendő bűn fogalma csak félig van kifejlődve bennük, mivel szellemük az érzéki szervek nyomását érzi; normális állapotuk körülbelül ugyanaz, amit a földön somnambul-állapotnak szoktatok nevezni. Ez átmeneti állapot a szellemi és érzéki tulajdonságok között, miáltal az ötödrendű napok lakói nagyon szenvednek: érzékileg akarják magukat elkábítani vagy szellemileg túmelkedni. Ez az átmeneti állapot a szellemek gőgjenek legnagyobb próbája, mert ebben megszegyenülve érzik alacsony fokozatukat és mély bukásukat. Látják ugyan maguk körül a magasabb szellemeket, de nem képesek azokat elérni, éppúgy látják maguk körül az alacsonyabb szellemek tolakodását, amelyet szellemileg és fizikailag is súlyosan éreznek. Ennek a kínos kettős állapotnak türelmes elviselése vezeklés és jóvátétel e szellemekre nézve. Szellemi túmelkedés és önmaguk túlértékelése, valamint erőszakos érzéki kicsapongások **a halál útján alacsonyabb világokba kényszeri tük őket, vagyis a szellem lekötött állapotában alacsonyabb világban ölt testet és ott emberi minőségben ébred öntudatra.**

Ehhez a fejezethez a 14. táblázat tartozik,

XX. FEJEZET.

Hatodrendű napok.

Az ehhez a fejezethez való 15. táblázatból láthatjátok, hogy itt valamely véghez, vagy teljességhez jutottunk. Azt mondtuk, hogy a hatodrendű napok a legkisebbek és a legsűrűbb anyagúak voltak, amelyeknek rotációja megsokszorozódott. Szolaritásukat a háromszoros kiválásból centripetális erejükkel vonták magukhoz, így váltak a szoláris csirák napokká és lettek a hozzájuk tartozó világok táplálóivá. **Ezek közé a hatodrendű napok közé tartozik a ti napotok is,** amelynek, mint látjátok sok testvére van, amelyeknek ugyanaz a rotációja és sűrűsége. Van napotoknak mindenféle fokozatú testvérnepja: parány, csira, embrió, tojás, üstökös és gördülő vagy tengelyforgást végző égitest alakjában. Vannak féltestvérei is. Vagyis olyan napok, amelyek még átmeneti stádiumban vannak; sőt más naprendszerben messze elágazó rokonsága, mindenféle fokozatú öccsei és húgai, de még a fejlődés minden fokozatában levő gyermekei is vannak.

Tekintsétek naprendszereteket úgy, mint mikrokozmoszt a makrokozmoszban, vagyis az egész nagyot ebben a legkisebben, amelyben, minden meglévőt viszonylagosan és kicsinyben megtalálhattok. De lássátok meg óh emberek megfordítva is naprendszeretekben a kis világot a nagy mindenséghez képest, vagyis a kicsinyt a nagyban, ezt a kicsinyt, amelyet az ember egykor mindennek tartott! De most már fel kell nyílnia szemeteknek és eszeteknek és mikrokozmoszt világotok élettornusából új fogalmakat kell merítenetek; és meg kell ragadnotok annak a szálnak a végét, amely titeket a szellem, erő, anyag princípiumain és a számtörvényen át, keresztülvezet a mindenségben. Hogy kis világotok szellemi princípiumaként együtt rotáljatok és kövessétek a törvényes élettornust.

Isten jelen van ezekben a világokban is, mert mindenhol jelen van, az ősvilágosság lefokozódásaiban és az erő sokféle

nyilvánulásában. Ebben a rendszerben is, mint a többiben, megvan a világalakulás minden állapota, vannak parányok, csírák, tojásvilágok üstökösök, gördülő világok és szoláris átalakulásban levő bolygók. Ebben a különböző állapotban, éltető ellipszisekben é a sűrűség különféleségében él és fejlődik minden. Mindezt szellem, erő, anyag élteti, mozgatja, fejleszti.

A hatodik naprendszer legfőbb hatványai, legerőteljesebb egyedei a napok; ezek szoláris fejlődésük folyamán szintén tűzkarikákat dobtak ki és így szabadultak meg rendszerük és fokozatuk molekuláris és csíra-feleslegétől, amelyek ennek következtében halmozódtak és elhelyezkedtek. A szoláris fejlődés folyamán ez alacsony fokozat jobb szellemei, a tisztább delejesség, nagyobb melegség és vonzóerő a hatodrendű napokban összpontosultak. Előbb a napok képződtek a tűzkarikák kidobásának utolsó tisztulási folyamata útján, azután pedig fokozatosan a rendszer világteste. Itt először a halotthoz hasonló érzékies szellemi princípiumnak a napokban való felébredését írjuk le. **A felébredés elmélete és módja minden szellemre nézve egyforma;** ez az adequat világok fluidjaiban és anyagában történik. **Ezek az érzékies és gógös szellemek mindig az anyagban ébredtek fel, miután képződésük alatt lekötött állapotban voltak.** Ezekkel a világgal adequat testtel és szervezettel ébredtek fel, amely őket érzéki életre képesítette. **A legelfajultabb szellemek sűrűbb és anyagiasabb testben ébredtek fel, mint aminőt eddig leirtunk.** Teste töltésük a világaikban képződő szervek motorikus vonzása útján ment végbe, amely szervek elfajulásuk és **az érzéki kielégítés vágya következtében állatemberi esek voltak és csak a szellem hosszas tisztulása, a test és a fajok sokféle változása után váltak emberivé.** Szervezetek képződését minden világon ugyanaz a törvény vezeti és a szellemek első, tömeges testet-öltése a szellembukás következiként **a meglevő szervezetekben és anyagokban** történik és csak azután lép az **önálló egyéni** szaporodás útjára.

A hatodik kör világainak a természete ezekhez az anyagi testet öltésekhez hasonlított; fejlődése kezdettől fogva anyagi volt. Elvben a képződés módja mindig hasonló, még ha változataiban lefokozottabb, anyagiasabb és durvább is. Ekképp az ily mélyre bukott **szellemek durva, anyagi szülő szervek közepette találták magukat**, amelyekhez a leszármazás törvényénél fogva szervileg és anyagilag hasonlókká váltak. **Megtartván szellemi egyéni mivoltukat és átmenetet, kapcsolatot képeztek az állat és az ember között, állatembereknek nevezetvén.** Ilyen mélyre bukott szellemek a szellem, erő, anyag törvényénél fogva, - amely ugrásokat vagy kivételeket nem enged meg, hanem mindig igazságosan és hasonlókat alkot, - másképpen nem ölthettek első ízben testet. A rotáció és a turnusok folyamán a hatodik kör először kialakult világai hatványozódtak és tisztultak; de a bolygókon mindenütt, ahol az ellentétes szellemek az ellenszegülés határáig jutottak, első ízben állatemberi testet öltés történik. Ezek a szellemek természetesen **testet öltésük alatt múltjukra semmit sem emlékeznek, átszenvedik a halál kínját és küzdelmét és testet öltésük előtt szellemi kábultságon mennek át. A nő fájdalom közepette szül, élettornusa rövid**, de sokféle, a teste töltések állandóak, amíg csak a szellem az ész, értelem és jóakarát bizonyos fokát el nem érte. A duálok ezeken a világokon teljesen elválnak egymástól; de mivel a törvény szellemileg összeköti őket, számos teste töltés és a szellemi szeretet felébredése után és annak vágyakozása révén törvényesen egymásra kell találniuk. **Ezek a szellemek gögjük által elvakítva és érzékiség által leigázva, elfelejtették Isten fogalmát, és szellemi fokozatuk szerint alkottak maguknak ilyet.**

A magasabb szellemekkel való közlekedés itt egészen megszűnt volna, ha Isten elsődei magukat feláldozva, e hatodik körben **isteni küldetéseket nem vállaltak volna.** De ezek a küldetések mindig csak igen rövidek és csak nagy időközökben történnek. **Kevésbé hibás szellemek utolsó megtisztulás vagy**

bűnhődés céljából kapnak feladatokat e világokon. Amikor a negyedik és ötödik világok szellemei e világokon csoportosan öltének testet, az alacsonyabban állóknak példát mutatnak és műveltséget terjesztő hivatást töltenek be.

A magasabb szellemekkel való közlekedés csak közvetve, testet öltés vagy médiumok útján történik. **Ez a teljes képe az egész hatodik naprendszernek minden fokozatában, ahová földetek is tartozik.** Ezzel elértünk az ellentét határáig az utolsó lefokozódásban, az utolsó spirálkörben. A spirálmozgás most már belső körökben hatványozódva visszatér a kiindulási ponthoz. Amint a szellem, erő, anyag irányította a számtörvényben a lefokozódást, úgy kell annak a hatványozódást is irányítania. *Látjátok fokról-fokra az állatember leszármazását a bukás következtében a paradicsomi szellemből, lássátok visszatérését is és kövessétek ízről-ízre felfelé az állatembertől eredetéig: a paradicsomi szellelig.*

Ha az állatemberben nem rejlene a magas szellem szellemi csírája, ha nem volna elfajulás terméke, akkor" nem" volna képes a természeti törvény szerint magas szellemi fokozatra emelkedni. Szellemi származása azonban fejlődőképessé teszi őt, megkülönbözteti őt az állattól és fokozatos haladásra képesíti, hogy paradicsomi fokozatát elérhesse. Ez rejlik a szellemi eredetben. Ha az állatemberben nem rejlenek az egyéni, szellemi csira, akkor nem volna előre haladó átalakulás, előre haladó leszármazás, hanem csak folytonos visszafejlődés. De mivel a szellemi princípium, az egyéni szellemek csoportosan előre haladnak és erő és anyag között elhatározó mozgató elemet képeznek. Azért láthatjuk az állatemberből kiinduló fejlődést egész a műveit a jólformált emberig.

A hatodik napok számtörvénye. (15. tábla.)

A 15. táblázat kész alakzatokat mutat; a teljes összeadás 300. Az absztrakt alak azt mutatja, hogy itt az érzéki világ határán az

absztrakt nagy reális háromszöggé lett, az absztrakciókat magában foglalván. Így lesz az érzéki világban az előbb még absztrakt reálissá, mely az absztrakciót magában hordozza. Így válik az érzéki világban az, ami előbb reális volt, absztrakttá. **A reális teljes befejezést** kettős nagy háromszög képezi; ami előbb reális volt, most az érzéki világ számára absztrakttá vált és azt magként magában tartalmazza. *Az alapvonalán álló nagy háromszög a szellem, erő, anyagot, az ezen fekvő ledöntött háromszög a szellem, erő, anyag háromszoros bukását jelképezi.*

A konkrét teljes befejezést négy háromszög szemlélteti. Itt záródik a kifelé menő sokszorozó spirálmozgás. De ebben az alakzatban egyúttal megvan az önmagát osztó, befelé, a kiindulási ponthoz törekvő spirálmozgás is. *Így foglalja magában az őshárom az egész teremtést három különféle számalakzatban, illetőleg számábrázolásban.* Ami előbb absztrakt volt, (az összeadásban 300), most mint reális megsokasodott „három” jelenik meg, magában rejtve absztrakt módon a többi számokat és kibocsátván azokat magából.

A reális alakban a kettős háromszögben csillag látható; ez legyen számotokra a sokszor említett spirálkörök és spirálmozgás reális képe, amely a középpontból, a „háromból” a ledöntött háromszög külső szaporító mozgásából reálisan indul ki és amely egyesítő *levonásokkal a törvényes háromszög belső mozgásában halad előre.* A haladás kétféle: körben kifelé ledöntő, és a körben befelé egyenesre állító. A reálisban hét ilyen kör látható, a kiindulási és befejezési pontot is beleszámítva.

A konkrétban három csillag van egymásban; ez világosabban érzékelteti előttetek a 13 körben kifelé irányuló spirálmozgást és a 13-tól befelé, a 3 felé irányzott haladást. Itt áll a sokszorozító és fogyasztó mozgás tisztán előttetek, a lefokozódás és a hatványozódás, a mindenség kétféle menete.

Az absztraktban a lefokozódás szaporító menete a háromszögekben lefelé látható, a hatványozás egyesítő menete

pedig az első háromszögig felfelé. Minden alak azt mutatja, hogy a teremtés a középpontból indult ki és az egyesülés is ott történik.

XXI. FEJEZET

Az életprincípium.

Elérkeztünk az előttek ismeretesnek és láthatónak területére. Embriószellemek teremtetnek, életre ébrednek a paradicsomban és állhatatos, meg elbukó szellemekre oszlanak; **tűzkarikákban hullanak le a paradicsomokból és a számtörvényben kifelé irányuló spirálmozgásban sokszorozódva, 3., 4., 5., 6. naprendszerek alakulnak.** Ezzel egyidejűleg megy végbe az egyesítő, osztó belső spirálmozgás a kiindulási pont felé. Mielőtt azonban a spirálmozgással felfelé mennénk, foglalkoznunk kell előbb az életprincípiummal minden fejlődési állapotában, valamint a földdel is, mint mikrokozmoszal a makrokozmoszban, vagyis a legkisebbel a legnagyobbban.

Az életprincípium útja az ősvilágosságtól a földig az erőben és az erővel, az anyagban és az anyaggal halad. Így éltet minden porszemét a levegőben és minden magvacskát a földben. A rotációs életprincípium mindent éltet és mindenhol jelen van. Felülről lefelé haladó útjában a külső spirálkörben fokozatosan élteti a rotációs turnus sűrűsödéseit és pedig úgy az adót, mint az elfogadót. *Az életprincípium rotációjában a bukott szellemek idegszellemével anyagcserébe kerül és ezáltal tulajdonságaik is kicserélődnek.* Minél többet éltet az életprincípium, annál többet nyer erőben és öntudatban. A bukott szellemekkel való anyag- és tulajdonságcserében **kifejezőképessége** fokozódott és **tulajdonságokat vett föl**, és így **kiegyenlítő kapoccsá vált** a bukott szellemek és a természet, az állatok között.

Amikor az érzékies, gögös, bukott szellemek maguk akartak teremteni, fluidikus sűrűsödések képződtek, amelyeket az életprincípium, mint minden anyagot, szervileg éltetett. Ezzel azonban a *bukott szellemek idegszellemével asszimilálódott, azzal anyagcserébe került*, amit mi az anyag és tulajdonságok kicserélődésének nevezünk a bukott szellemek és az életprin-

cípium között. Mikor tehát az életprincípium az ellentét érzéki fluidjait éltette, **érzéki tulajdonságokkal bíró szervekké alakult.**

A bukott szellemek az életprincípium segítségével ezekben a szervezetekben testet öltésekhez jutottak, ezeket anyagilag magukhoz vonzották, ezáltal ösztönös tulajdonságokat vettek fel, mivel saját akaratuk elfajulásában megsemmisült. E két princípium: az éltető és a szellemi princípium által, meg az anyag és a tulajdonságok kölcsönös kicserélődéséből **két élet támadt, amelyet egy átmeneti fokozat kapcsolt össze: az érzéki állati és az állatemberi, vagyis érzéki emberi élet.** A szellemek harmadik bukása és az ezt követő sűrűsödések következtében az életprincípium ellentétes tulajdonságokra tett szert, azaz **érzéki anyagokat éltetett, melyek az állatvilág utolsó fokozatáig mennek le és tulajdonságokat vonzván magához, fajokat képezett.**

*Az életprincípium maga nem vált ellentétessé vagy gonosszá; a szervek érzéki állati tulajdonságait a szellemek bukása okozta; érzéki állatok és fajok ama sűrűsödések éltetése következtében álltak elő, amelyekben az érzéki és állati tulajdonságok lekötvé már megvoltak, ezek az életprincípiumtól csupán az életet és a mozgást nyerték. Az életprincípium által éltetett szervezetek érzéki és állati tulajdonságai tehát **a szellemek bukásából** származtak. Ekképp a szerves testet öltés, az állatemberek és emberek megjelenése éppen e tulajdonság- és anyagcseréből következett.*

Amint az életprincípium lefelé sűrítve éltet, úgy éltet az szellemesítve felfelé. A felfelé vezető úton minden fluidikust éltetve, gyarodik öntudatban és erőben, amíg egészen megtisztult lélekprincípiumként Isten ösvilágosságával összeolvad, ott háromféle tulajdonságú **szellemi egyéni princípiumként ébred fel és embriószellemek alakjában élteti a mindenséget.**

Így a mindenségben a növény egyetlen lehelete, a levegő egyetlen atomja, az ember egyetlen lélegzetvétele és bármilyen parányi állat élete sincsen **lelkileg** elveszve. A mikroszkopikus élet

atomjának legcsekélyebb mozgása is a nagy egész *életprincípiumhoz* tartozik, amely kiképződésében *lelkivé* válik, az *ősvilágossággal való egyesülése után pedig, egyéni alkotásként újra éltetve* visszatér a mindenségbe.

XXII. FEJEZET

A föld mint mikrokozmosz.

Ha a nagy egésznek erre az atomjára lépünk, akkor a földön vagyunk. Hogy ekkor a legmélyebre süllyedt és legérzékibb fokozatok egyikén vagyunk, azt, már tudjátok. Vizsgáljuk csak a szellem, erő, anyag lefokozódását a földön.

A szellemi princípium teste töltése eleinte állatemberi alakban történt; ma is lehet még a földön Afrikában azok utódjaira találni, amely emberfajok a legmélyebb lefokozottsághoz tartoznak. *Az emberi testet öltés a szervezet tökéletessége és a szellem kifejlődése szempontjából tetőpontját az úgynevezett civilizált népekben érte el*, bár ezeknél is találhatunk olyan durvaságra, érzékiségre és olyan érzésekre, amelyeket az emberek állatiasoknak neveznek. *Itt láthatjátok, hogy az emberi tudatlanság milyen fogalomzavart* és a szellemi képességek minő érzéki és szervi elkábítását idézte elő, mert tudjuk, hogy az állatvilág érzékiségét *a szellemek bukása útján az anyaggal vonzotta* magához, de mint princípium tiszta, addig az emberek a fogalmakat feldöntve, legmélyebb hibáikat állatiasoknak nevezik, mintha azokat az állatvilágból vonták volna magukhoz!

Itt van a legdurvább emberiség összekapcsolódása az állattal, amely hozzá a leghasonlóbb, aminek a tanulmányozása a föld lakóit a következő években^{19*} kiválóan fogja foglalkoztatni. Itt található fel nemcsak a külső hasonlóság, hanem gyakran az emberek és állatok lelki hasonlóságai is, úgy hogy utóbbiak magasabb fokozatai nem ritkán több szeretetet és érzést tanúsítanak, mint a vadember, akinek értelme és fogalmai úgy

¹⁹ * Vay Adelma által ezt a könyvet médiumi úton 1869 novemberében írták

aránylanak a művelt emberéhez, mint a legalacsonyabb állat hozzájuk. Az ember tehát nem művelt majom, mert más princípium élte a majmot és más az embert. A majom állat lévén érzéki és húsból való, a szellemek bukásának a következménye. *Az állatok fajai és azoknak tulajdonságokkal való felruházása a szellemek elfajulásából és sűrűsítéseiből erednek, mely utóbbiakat a rotáció folyamán az életprincípium élte, hogy azután tulajdonságokkal bíró állatfajok keletkezzenek. Így tehát minden állati és érzéki a szellemi elfajulás, bukás és sűrűsödés következménye.* Az ember és az állat az anyag és a tulajdonságok kicserélődése által szoros kapcsolatba került egymással; de a fajok származása csupán motorikus szempontból fontos, mivel azok a szellemi származás után erőben és anyagban motorikus úton vezetettek és képeztek ki. Tekintsétek csak a legműveltebb és legvadabb népeket és gondoljátok meg, hogy Afrika legismeretlenebb részében él még egy állatember törzs^{20*}. Tekintsétek az összes néptörzseket egyéniségekben, mint például a mindig hasonló állapotban maradó kínaiakat, a régi görögöket és egyiptomiakat: **és a föld e népeinek különféleségét és nagy ellentéteit nem leszte képesek magatoknak megmagyarázni, hacsak a szellemek leszármazását és háromszoros bukását minden tagozódásával és elágazásával nem veszitek figyelembe. A művelődés leghatalmasabb tényezője az Istenről alkotott helyes fogalom és a szellemi, egyéni haladás és a halhatatlanság tudata.** Hogy állunk ezzel a földön? Az emberek egyik törzse, Izrael népe megkapta az elmúlt ezredekben Isten fogamát, amely törzsből való emberi testetöltésében Isten fia, vagy elsődje küldetését teljesítette. *E megváltási korszakot követő évszázadok alatt a föld lakóinak csak csekély része vált az istenfogalom és a szellem továbbélésének hívévé.* De nem hogy a vadak tagadták volna ezt tudatlanságukban, - nem! **A legműveltebb emberek tagadják a szellemi és isteni életet, nem ismervén a „három”-**

²⁰ *a könyv médiumi írásakor (1869) ez egyértelmű volt, - ma már a lassú fejlődés e törzseket is utolérte.

nak ősi törvényét. A szellemi princípiumot a földön a föld lakosainak szellemi bukása, és a sűrű testnek ezt követő felöltése következtében elnyomva látjátok. *Még magasabb szellemek is, akik a földön vezeklésből vagy csekélyebb küldetésből öltenek testet, érzik az érzéki emberi test nyomását szellemükre, amely az emberi szervek és a külső fejlesztő viszonyok rabszolgájává lesz. A szellem szabad akarata le van nyűgözve.* Ha még olyan magas szellem ölt is magára emberi testet és veti magát alá az emberi gondolkozási és életszerveknek, **még annak is harmadik tényezőre, külső képzettségre van szüksége, hogy szellemi képességeit kifejezhesse.**

A magasabb szellemekkel való közlekedés a földön nagyon meg van nehezítve. *A népek szellemi jellemképe, amely fokozatokra oszlik, legyen előttek bizonyítéka e bolygó alacsony szellemi fokozatának.* Amint már említettük, az **izraeliták megőrizték az Istenbe és a halhatatlanságba vetett hitet; ők stereotyp képet mutatnak, saját szellemi fokozatot képeznek ősidőktől kezdve a mai napig.** Egyikét képezik ők ama szellemek csoportjának, akik együtt bukván, együttes vezeklés alá kerülnek. Ilyen stereotyp szellemek csoportja volt egykor **a görög nép, amely vezeklésből élt át egy turnust a földön és amely magasabb világokról jöve, remek mintaképek, stílus és művészet emlékéit hozta magával a földre.** Emlékezve az átmeneti világokra, magukkal hozták mitológiájuk, félisteneik és isteneik fogalmát; emlékezve magasabb szellemekkel folytatott előbbi közlekedéseikre. Istenítették az emberit, emberi tulajdonságokat adtak az állatoknak és engedelmessé tették az orákulumaik kijelentéseinek. A görög nép eltűnt a földről, ezek a szellemek nem öltöttek többet testet a földön, mihelyt az előírt rotációs turnust itt elvégezték. Vezeklésük lejárt s elhagyták a földet, hogy magasabb körbe menjenek át.

Újabb élettornusban a rómaiak és keresztények, amint az előbbiben az ókor népei, kerültek a földre. A kínaiak veszteglő szellemek, akik nem rotálnak a többivel és nem

tudják magukat valami átmenetre elhatározni. Egészben véve a földön az állatemberektől a legműveltebbekig átmeneti népek és veszteglő szellemek vannak.

Mivel az istenfogalmat jelöltük meg minden kifejlődés alapjául, a következő fejezetben a szellem halhatatlanságával együtt közelebről akarunk vele foglalkozni. **Ember, ismerd fel bolygódban a vezeklés egyik helyét, amely érzéki bukásod következménye. Neked harcolnod kell a természet és önmagad ellen, elválasztva szellemi duáloedtól, akit csak fáradságosan és áldozatok árán fogsz ismét megtalálni. Valóban az eredendő bűnben születve, a szellemi eredendő bűn által idehozva, fájdalommal kerülsz a földre, hogy azt a halál borzalmai között hagyd el. Ebben keressétek a bukás és a föld mélyeséges fokozatának, valamint annak bizonyítékát, hogy ez csak vezeklés és bűnhődés árán alakulhat át az előhaladás helyévé.**

XXIII. FEJEZET

Az istenfogalom a földön.

Lássuk csak általánosságban az istenfogalmat a földön; a kereszténységet és annak fejlődését később fogjuk a hatványozódás első fejezetében érinteni. A lefokozódás menetében látjátok a szellemek háromszoros bukását, tulajdonságaik elfajulását, az anyagok sűrűsödését és az erők megsokszorozódását.

Tekintsük most magát a földet, amely anyagi fokozaton áll, ezzel kapcsolatosan a szellemi bukást, az Istentől való eltávolodást és a Hozzá való közeledés szellemi nehézségeit. A kereszténység megjelenése előtt csak az Izrael kicsiny törzsében, száz meg száz nép közül ebben az egyben élt Isten fogalma. Izraelből jutott az isteneszme a kereszténységbe, a mohamedánokhoz. A föld egyetlen más népe sem ismerte Istent a maga szellemi valóságában ; képletileg érzékelhető tárgyakban imádták Őt vagy az egyes tulajdonságokban keresték, mint a bosszú, a harc istenét stb. Szóval: az anyagot és az erőt imádták a

szellem helyett. **A teremtő Istenbe vetett hit elvész a keresztények között is, a tételes tudomány kutatói rombolják le azt.** Ezek a kutatók csak látható bizonyítékok után indulva - mivel a teremtésben Istenre nem találtak - az erő és anyag működéséből kizárják Őt, nem gondolva meg, hogy szellem nélkül, Isten nélkül, motor nélkül az erő és az anyag élet- és hatásvény nélküli semmi volna. Ha csak abban hinnénk, amit látni és tapintani lehet, akkor a tudománynak csakhamar meg kellene semmisülnie, mert éppen a láthatatlan, a szellem és az erő élteti és mozgatja a láthatót, az anyagot. Hogyan lehetne a szellemet érzékelni, mikor maga az erő sem látható vagy tapintható, hanem csak az anyagon mutatkozó hatása bizonyítja létezését? Keressétek Istent hármasságában, változatlanóságában, mint teremtőt, mint törvényt, és jobban meg fogjátok Őt érteni. **Nem kárhoztathatók a földön uralkodó hamis fogalmak Istenről, ha meggondoljuk szellem, erő, anyagban való süllyedtségének mély fokozatát. Lakói érzékiség és gög következtében szellemileg elbukott szellemek, és teste, a földteke, kidobott, kiselejtezett anyag, amelynek erői a relatívoknak relatívját képezik.**

Az emberek akkor fogják Istent nagyinak és fenségeseznek látni, a természeti törvényt és mindent Belőle, a változhatatlanból eredőnek elismerni, ha megjavulva és szellemesülve, értelmük és elfajult szellemi tulajdonságaik fejlesztésében egy lépést tesznek előre. E megismerés eléréséig hipotézisek és forradalmak nélkül igazi, helytálló tudás lehetetlen. *Isten mindenütt jelenvalósága által, ősvilágossága sűrűsödése által és hatalma által mindenütt meghallja, óh ember, kiáltásodat, könyörgésedet! Keresd Őt, igyekezzél Őt megismerni!* Hiszen olyan távol vagy Tőle, te féreg, hogy évezredekken át kutathatsz, szellemedet évezredekken át képezheted, tisztíthatod, amíg közelebb juthatsz Hozzá, és minél inkább megismered Őt, annál nagyobbak és fenségesebbnek fog előtted feltűnni, úgy hogy vágyódó szellemed mind tüzeesebbé, lelkesebbé lesz saját hatványozódásában, szellemesülésében és művelődésében. Isten valódi megismeréséhez közeledve, Őt

mindig nagyobbak fogjátok látni. **A szellemek bukása elérzékiesítette az istenfogalmat, mert minden ember, minden szellem műveltségi foka és környezetének szokásai és erkölce szerint egyénileg fogja fel őt.**

És ha kérdik, hogy miért érzékiesítik, miért torzítják el őt? Ha Isten oly hatalmas, miért nem mutatja meg csoda által nagyságát és hatalmát? **Őt maga az ember érzékiesíti, aki bűnben született, azaz mint szellem elfajulva jött a földre, ahol magasabb szellemek csak kivételesen öltenek testet, hogy Istent jobban megértessék veletek.** Isten sohasem előzi meg saját természeti törvényeit, ezért nem történnek *csodák*, A csoda szó az ember *találmánya* és azt mutatja, hogy *nem ismeri* Isten törvényeit. Minden időszerűen, a törvény szerint következik be és éri el célját. Korai lett volna, ha Krisztus a görögök aranykorában jött volna a földre de időszerű volt, hogy később jött. A rotációs élettornust nem lehet megelőzni, fokot fok után, ízet íz után küzdve kell elérni. Ezért ember ne állj meg, dolgozzál és az egyesülés és a megismerés művét *magadnál* kezd el, mert az út hosszú! Habozó megállás akadály, idővesztéség! *Előre a szakadatlan rotációs tornussal! Előre a három hatalommal: a szellemmel, erővel és anyaggal a szellem, erő és anyag-ellen, azaz egész erőddel, egész akaratoddal és minden érzékeddel a szellem, akarat és az érzékek elfajulása ellen!*

Isten igazi megismerését a földön csak fokozatosan lehet elsajátítani, lépésről lépésre a kinyilatkoztatások vagy missiók szellemében, a hit és a szeretet ereje, a kutatás és a gondolkodás anyaga által. Meghaladná a földi szellem értelmét, ha egyszerre magasabb fokozatokra ugrana; *már azt a keveset is, amit az emberek a szellemi tudományból eddig elsajátítottak, alig értik meg, sőt tagadják, mint meseszerűt és csodálatost, vagy érzéki fogalmak köntösébe öltöztetik. Pedig ellenkezik a logikával, ha annak létezését tagadják, amit az ember sem felfogni, sem megérteni nem képes;* mert, óh ember azért, hogy a szellemit nem vagy képes elhinni, és alacsony fokozatodnál

fogva megérteni, az nem kevésbé létezik! *De ezt az ember alacsony fokozata miatt, mint mondva volt, nem kell neki felróni, hanem éppen azért dolgoznia kell és Isten kegyelmét, amely Krisztus küldetésében rejlik, hálatelten kell felhasználnia.*

Igen, Isten létezik, a tagadás dacára is létezik. És ha törvénytelennek tűnik is ez fel nektek, ez az őstörvény: a szellem, erő, anyag **nem ismeréséből** ered. A gögös bukás elsötétítette a szellemek eszét és értelmét és megfelelő sűrű testet öltésekbe utalta őket. Az alázatosságnak és Isten megismerésének meg kell azonban ebből szabadítania a szellemeket! Nagyon jellemző, hogy éppen a földön, amely, amint a számtörvényből tudjátok, egyike a mindenség legutolsó fokozatainak, Istent olyan **kevésbé** ismerik és olyan **sokan** megtagadják. Az embereket, **e bukott szellemeket saját szellemi süllyedtségük és gögjük** akadályozza meg Istennek és szeretetének megismerésében. Isten valódi megismerése az ő szeretetének követésében rejlik. Milyen kevesen vannak, akik Őt így igazán megismerik. A kereszténység előtt nem ismerték a szellemi törvényeket a földön. **A földnek, az érzéknek éltek; érzéki szabadság uralkodott Izrael törzsét kivéve, ahol Mózes törvényeit szigorúan megtartották, az Istenben, a halhatatlanságban és a szellemi törvényekben való hitet megőrizték. Ezért származtak e törzsből az ókor leg-tisztább és legnagyobb férfiai.** E nemzet Isten népének nevezte magát és az is volt, amíg Isten törvényét követte és azzal végezte rotációját. *Első ballépése az volt, hogy nem ismerte el a Megváltót; ezt a hibát csak a nép egy része követte el, amely a gögtől elvakítva a názáretbelit nem akarta a megígért megváltónak elfogadni. Izrael másik része azonban hitt benne; szakadás támadt: bukás a gögösek makacs elvakultsága következtében és előhaladás a hívők számára, akik a krisztushit szellemesítő erejében hittek és érte küzdöttek. A föld csakis egyéni szellemi javulás, a szellemi képességek fokozása, Isten megismerésének tökéletesbülése, törvényeinek elismerése által haladhat előre. A szellemek hatványozódása lépésről-lépésre*

halad a szellem, erő, anyag hatványozódásával, az emberi társadalom minden ízét áthatva az állatemberektől és átmeneti népektől kezdve a legműveltebbekig.

XXIV. FEJEZET

Érzéki testetöltés és halál

Mondottuk, hogy az ilyen fokozatú világokon a születés és a halál fájdalommal van telve. A földön az első szerves állatemberi éltetés által meg volt adva az alap az emberi teste töltéshez. Miután a bukott szellemeknek az organizmusokba való első testet öltései megtörténtek, azok egymás között szaporodtak és így népek és emberfajok keletkeztek.

Az egészen mélyre bukott szellemek érzéki érzéseiktől elkábítva, életprincípium módjára gépiesen követték a rotációt és az élettornust, mivel szabad akaratuk ösztönné vált. A folytonos anyagcsere és a testet öltések hatványozzák az idegszellemet, amiből a szellem lassú öntudatra ébredése következik. És most a szellem tulajdonsága megváltozásának, vagyis javulásának szabad akaratból kell megtörténnie. Az anyagcserével járó mozgás az érzékies szellemeket fokozatokban vagy körökben ébreszti fel, aszerint amint elbuktak. Ezek a szellemi különbségek anyagilag is kifejeződnek a különböző fajokban és népekben. Minden a hasonlóságok törvénye, a szellem, erő, anyag törvénye szerint megy végbe, amely a világoknak megfelelő élteti és mozgatja. A föld leginkább durva, érzéki, átmeneti fokozatokat, tehát érzéki és gögös szellemeket foglal magában. Magasabb szellemek utolsó vezeklésül, kisebb küldetésekben jönnek földi testet öltésbe példaadásképpen, aminek a földet szellemi tekintetben előre kell segítenie. Ilyen emberek nagy gondolatokat, találmányokat, erényeket hoznak magukkal magasabb világaikról és példaképei a többieknek. Az ősi testet öltés, amint már mondtuk, idegszellemi vonzás és a szerves élet sűrűsödése útján történik. Az emberek mostani testet öltése vagy nemzése **ugyanazon törvények** és princípiumok útján megy végbe, csak **más**

alakban. Most is asszimilálódik az idegszellem, azaz a szellem fluidikus burkolata **szerves fehérjével a sejtéletbe;** emez a férfi adó magjában, amaz pedig a nő elfogadó sejtjében rejlik, amiből főtus képződik. A szellem idegszellemével éltetően hat erre a folyamatra és csak akkor képződhetik főtus a csirából, ha azt szellem élteti. A szellem tehát az emberi főtus éltetője, amely magában véve szellemi princípium nélkül szerves, de állati. A szellemi princípium beléhelyezkedése képezi ki a csirát főtussá, ezt embrióvá, majd gyermekké.

Az elv ugyanaz, mint az ősi testet öltésnél, csakhogy a formát a most meglevő emberfajok adják hozzá, a bennük levő szerves fehérje és sejtélet által. A magzatnak az anya testében való fejlődése alatt a szellem idegszellemé útján mindinkább hozzákapcsolódik a magzat gondolkozó és érző szerveihez, amelyeket szellemi egyéniségéhez képest **neki megfelelően** kiképez. **Az ember háromság: szellem vagyis mozgás, erő vagyis éltetés, amit léleknek is nevezünk és anyag, vagyis test.** Lássuk most az embert és szervezetét a szellemmel való összeköttetésében és a külső emberi képzést reá való hatásában. Az embert és szervezetét bár az orvosok megvizsgálták, és bonctanilag feltárták, éppen csak érzékileg ismerik, de nem motorikus és szellemi szempontból. *Az érzékek motorja minden mozgásával, éltető elemével és élettörvényével, minden fluikus és idegszellemi tulajdonságával ismeretes a földön a kutatók előtt.* Három tényező hat motorikusán az érzékekre: a belső gondolat, a belső érzés és a külső benyomások. Ez a három és az a képesség, hogy mindazt logikusan felfogni és kifejezni képes, teszi őt emberré. Gondolatok nélkül értelmetlen lény volna. **Honnan jön tehát az érzés és gondolat? A föld tudósai ezt az érzékekből és a szervekből vezetik le és pedig a gondolatot az agyvelőből, az érzést az idegekből vagy a szívből. Ha e szervek egyike hibás, akkor hibás az annak megfelelő szellemi képesség is.** Hogyan akarjátok azonban az emberiségnél a szellemi tulajdonságok óriási különbségét megmagyarázni, amelyek többfélébbek, mint a

szerves képződések fizikai egyenlőtlenségei? **Miért nem uralkodik itt a hasonlóság törvénye, mint az állatoknál, amelyeknek szervezetei sokkal hasonlóbbak egymáshoz, mint az emberekéi?**

Minden állatfajnak megvan a maga jellemző fajtípusa, az öröklés és hüllyeség annyira változó lélektani jelenségei nélkül, amelyek az emberi szervezeteknél gyakran előfordulnak. *Az emberekéi a szellemi adományok sokféle módon változnak, amit a szervek alkotásának és az agy foszfortartalmának csekély különbsége logikusan nem indokol.* Ennek kell az ember előtt bebizonyítania, hogy a motorikus elem nemcsak az anyagban rejlik, hanem, hogy van az anyag felett álló törvény, olyan motor és éltető, amely az anyagot kiképezi. Az ember agyvelejét a gondolkodás fejleszti, ezáltal gyarapodnak kanyarulatai és foszfortartalma, tehát a motorikus erő *átalakulásra képessé* teszi. **A szellem képezi azt egyénisége szerint gondolataival. Milyen erőnek kell azonban a gondolatnak lennie, amely ilyen hatást képes kiváltani!** Ti tudjátok, hogy az agyátalakuláson megy át, ennek pedig erő és mozgás által kell történnie! Ti ezt az erőt gondolatnak nevezitek; de mi a gondolat? Csak nem lehet az maga az agyvelő, ha ezt éppen a gondolat alakítja?

Alaposabb kutatás útján a szellem létezésére, egy meg nem vizsgálható mozgatóra bukkantok, amelynek létezése az élő testben le nem tagadható. Sokkal nehezebb a szellemet az emberben, a lelket az állatban pozitíve megtalálni, mint az agy és a szervek kutatását pusztán erőként megállapítani. A szellem, amikor testet ölt, szerveket keres, amelyek őt érzéki kifejeződéshez segítik. Ezt az emberi testben találja meg, mivel annak gondolkodó és érző szervei vannak, amelyek megfelelnek a szellem gondolatainak és érzéseinek. A szellem a főtus központját képezvén, ebből a szellemi központból kiindulva, képezi ki az érzékeket és szerveket. *Alacsonyabb szellem kevésbé képezi ki azokat és kevésbé tehetséges emberré lesz. Magasabb szellem tökéletesebbé fejleszti ki és tehetségesebb emberré válik.*

Rendes születés után az emberi érzékek és szervek annyira azonosítják magukat a szellemmel, hogy az a visszaemlékezést elveszti és most a földön az emberi érzékek és szervek útján gondolkozik és érez. Ha valamely gyermeknek agya egyik részét kívágnátok, ugyanez történik egyébként, ha a gyermekagy vizenyössé válik, akkor azt tapasztalnátok, hogy ez a gyermek képtelenné vált gondolkozni, **mivel azáltal a szellem elvesztette az emberi test egyik szervét és ezáltal a szellemi gondolat érzéki kifejezéséhez szükséges eszköz felett már nem rendelkezik.** De nem egyedül és kizárólag az agy elvesztenek anyagi oka jár hasonló következménnyel, amelyről azt állítják, hogy az maga tud gondolkozni és amelyben egyedül rejlenek a gondolat. *Éppen ez áll a heréltekről, akiknek szelleme az érzéki szerv eltávolítása után nem kevésbé érzéki, mint más emberek szelleme, akiknek érzéki érzéseit a szervek kifejezésre juttatják.* Ebből az következik, hogy ha a tetetöltött szellem **egyik** vagy a **másik** szellemi tulajdonságának **kifejezéséhez hiányzik az emberi szerv, ő dacára ennek épp úgy bír ezzel a tulajdonsággal, amely akkor is megvan, csak magába visszahúzódva nem képes megnyilatkozni.**

Az ember számára rejtély marad, hogy mennyivel járul hozzá a nevelés és a külső benyomás a szellem fejlődéséhez. Ha az ember gyermekkorától nem hallott volna emberi hangokat, nem tudna beszélni, csak artikulátlan hangokat adni. Ez áll minden mozdulatára, táplálkozási módjára, szellemi képződésére nézve. Minden így elvadult ember azonban fejlődésképes, de csak bizonyos csekély mértékben. Ez azt bizonyítja előttek, hogy a szellem, ha már az ember szerves testét felöltötte, **saját erejéből és saját mozgásából veszt.** A test szerveinek és érzékeinek teljes asszimillizációja útján azzal függő viszonyba kerül. A földön emberként való teljes szellemi kiművelődése nemcsak a szervektől, hanem a külső alakító erőtől is függ. Mert a külső művelés és a nevelés az érzékekre hat és azokban egyesül a **szellem belső** alakító erejével, ami teljességében a gondolkozó,

értelmes embert alkotja. Az emberi szervezet, amelyet belső motor éltet és külső alakító erő nevel, adja a művelt embert. Emberi szervezet mozgatóerő nélkül halott és nincsen többé szüksége külső alakító erőre. Mozgatóerővel bíró emberi szervezet külső kiképzés nélkül vad és durva ember, aki ösztöneinek él és csak annyira képes fejlődni, amennyire azt gyakorlatlan idegei és szervei megengedik. Motorikusan éltetett hibás szervezet tehetségtelen embert képez, amennyire ezt az agy vagy egyéb szervek sérülése előidéz. **A testet öltött szellem tehát, bár a szervek képzője és mozgatója, mégis függ azoktól és a külső képző erőtől (a neveléstől).** Ez az utóbbi hat az érzékekre, amely hatás *egyedül* a szellemnek, a belső képező erőnek a hatásával a szervekben, és így létesíti az összességet: a gondolatokat, érzéseket és megnyilatkozásokat.

Ha a külső benyomások hiányzanak, akkor a gondolkodó szervek nem kapnak munkát, mozgást, merevekké lesznek és az ember úgy él, mint az állat, ösztönszerűleg, a test szükségletei szerint. **A szellemnek nincsen ereje, hogy önállóan hasson a szervek útján; úgy hogy a külső képezés, nélkül az embert önállóan beszélni, írni vagy olvasni taníthassa.** Olyan szellem, aki a képzés külső erejét nélkülözi, szomorkodik szervei miatt, amelyeket megmerevedni lát, anélkül, hogy segíthetne a dolgon. Ez mindig nagy vezeklés vagy büntetés. A szellem tehetségeket, tulajdonságokat, adományokat, tudást hoz magával az emberi szervezetbe, amelyek külső benyomások által helyesen irányítva, kifejlődnek benne. *Ha a szellem a szervezettel és az érzékekkel teljesen asszimilálódott, akkor egészséges rendes embert képez.* De a szellem motorikus erejét többé vagy kevésbé az egyik vagy a másik szervre koncentrálhatja, ami diszharmoniót, különbözőséget, betegségeket, szellemi zavarokat idéz elő.

A szellem gyakran csak félig egyesül a szervezettel, amikor az ember csak félig él szellemileg, azaz hülyévé lesz. A szellem félig kivonja magát a testből, az életerőt meghagyva benne, miáltal rendes ember helyett hülye, de különben egészséges ember lesz.

A normális embert a szellem mozgatja és élteti, a hülyénél a szervi működésből a mozgató kivonja magát és csak az éltető marad meg. Ha a mozgató el is hagyja a szervezetet, azért nem áll be a halál, ha az éltető a testben marad.

Mondottuk, hogy három teszi ki az embert; a szellem vagy mozgató, az idegszellem vagy éltető erő, a test vagyis az anyag. Ám tudjuk, hogy a szellem és az idegszellem fluidikusan össze van kapcsolva egymással és hogy ez a kapcsolat közli magát az általa éltetett főtussal és fejleszti ki az embriót a mozgató közreműködésével. Ebből az egészből fluidikus életkötelék származik a szellem és a test között, lelki, ezt a kettőt összekötő élet. Ez a fluidikus életszalag nyújtható, aminek következtében a szellem vagy mozgató a testtől eltávozhatik, de attól el nem válhatik. A szellem ekkor egyedül az éltető erő által él, mint az állat és ha ez az állapot állandó, akkor hülyén lelki életet él és csak pillanatnyilag él szellemileg, ha a szellem világos pillanatokban megnyilatkozik és ismét a testhez kapcsolódik. A hülyeségnek két fajtája van, az egyik a most vázolt, a másik pedig a szervi hiba korábban említett esete. **A fluidikus életszalag nyújthatósága nagy horderővel bír és szükséges törvény az emberi szervezet és a szellem számára. Ez képezi az alvás törvényét.** A mozgató gondolkozó- és érzékesen mozgatja a szerveket, a fluidikus szalagban rejlő életerő élteti a testet. Folytonos mozgás felemésztené az emberi szervezetet; mikor tehát ez elfárad, a szervezet nyugalomra szorul, a mozgató kivonul belőle és visszahagyja a testet szervileg pihenő, lelkileg éltetett állapotban, álomban. A mozgatónak is szüksége van erre a nyugalomra, ami számára szabadabb szellemi mozgást jelent. Gyakran bekövetkezik az életszalag meglazulása, melyet a következő fejezetben fogunk tárgyalni.

Az életszalagnak gyógyító ereje van, ha a test beteg; de romboló és a szervezetet zavaró ereje van, ha a mozgató azt rángatva teljes szabadságot akar. *Az életszalag elszakítása halált okoz, az idegszellem és a szellem elválik a testtől, ami anyag- és*

tulajdonságváltozással jár; anyagváltozással az élettelen test elrothadása és tulajdonság változással az ember és a szellem, az idegszellem és az emberi szervek közötti viszony megszűnése következtében. Az ember tudja, hogy él és meghal, de a „hogyan” és a „miáltal” rejtély számára.

A tudomány tagadja, hogy az embert a szellem élteti, amit röviden életerőnek nevez; ismeri a test és minden alkatrésze vegytani bomlását, de az azt éltető szellemet nem találja, ezért aztán tagadja azt. **Ez nem tudományhoz méltó eljárás!** Ha valaki száz év előtt^{21*} leírta volna nektek a távíró, vagy beszélt volna a fényképezésről, talán mint bolondot bezárták volna; azonban ma már mind a kettő *meglevő dolog*, amely alapján véve ősidőktől fogva meg volt, csakhogy nem találkozott még ember, aki a feltalálásához a kulcsot magával hozta volna. **A tudománynak és mindazoknak, akik tanulni akarnak és magukat kutatóknak nevezik, első kötelességük, hogy alázatosak legyenek és ne tagadjanak olyan dolgokat, amelyeknek a nemlétezéséről semmi helytálló bizonyítékuk sincsen.**

Míg a test átváltozásokban vegyileg tovább él, addig az élet, amely azt előbb mozgatta és amelyet szellemnek nevezünk, ne lenne képes tovább élni? *A halál az életszalag elszakadása, az életerőnek a szellem által való visszavonása, az anyagnak anyagi átváltozása, az életszalagnak idegszellemmé való lelki átalakulása, a szellemek fejlődésében való szellemi átalakulása. Ez tehát háromszoros átalakulás.* Emberszellem, aki érzékiség által buktál, és fájdalmasan öltesz testet, érzékileg kínosan halsz meg, átszenvedve az életszalag elszakadását, az elválást érzékileg érezve. A szellemek értelmet, szabad akaratot, szeretetet kapnak. **A bukás következtében az akarat ösztönné, az értelem oktalansággá, a szeretet érzékiséggé fajult el.** Ilyen mélyen bukkott szellemek csak az anyagcsere és testet öltések egy turnusa

²¹ * Vay Adelma ezt 1869-ben írta.

után ébrednek fel szellemi elfajulásukból és kábultságukból, amelyben a lelki princípiummal együtt gépiesen éltek. Szellemi öntudatra ébredvén, szellemi tanításban és *értelmük felett álló* szellemi vezetésben részesülnek, vagyis őrző szellemet kapnak. Ezt a vezetést állhatatosan követve és a természeti törvénnyel rotálva, csakhamar jobb szellemi fokozatot érnek el, és értelmesebb népekké alakulnak át, amikor azután *külső tanítás* is képezi és neveli őket. Átalakulás és testet öltés nélkül nincsen nevelés, *nincsen haladás.*

Lássuk csak a duálok bukását és ennek következményeit. Férfi és nő: széjjelvált duálok. A szellemi kétféleség érzéki módon a két nemben fejeződik ki, és érzéki egyesülésben harmadikat: szülötteket hoz létre.

A duálok szétválása a szellemek engedetlenségéből és érzéki-ségből származott; a duálokat egyesítő fluidikus szalag szétszakadt, és a duálok két szellemi típust, adót és elfogadót képeztek, amely két típus a teste töltésben két nemmé, férfivé és nővé változott át. *Mivel a szellem képezi ki a szervezetet, azért az adószellemek férfiu, az elfogadók pedig női szervezetet alkotnak maguknak.* Megfordított testet öltések, azaz: az adó szellemi princípiumnak elfogadó szervezetbe és az elfogadónak adó szervezetbe való inkarnálódása természettani és lélektani kihágást jelent. Férfi és nő között álló természettani kétneműségek, kettős életű korcsok állnak így elő. Ilyen megbomlott testet öltések gyakran nehéz vagy álterhességek, koraszületések okozói; mindig kihágást képeznek a törvény ellen, amely hasonlóságot alkot. *A szellemek azonban szabad akaratukat gyakran ellentétes módon, kihágásokra és derotálásra használják.* Igazán harmonikus csupán a rotációs törvényt és az élettumust követő testet öltés, de nem az önkényes lehet.

Az egyes duálszellemek a duál bukás után is rokonok maradnak, *újból való szellemi és fluidikus egyesülésük törvény, amely után törekedniük kell.* E törvény betöltésére kapták a szeretetet, amelyet annyira elérékiesítettek, hogy a

duálszellemeknek a földön, érzéki házasságban való egyesülése sok fáradtsággal és küzdelemmel jár. Élettornus alatt a szakadatlanul rotáló természeti törvényt értjük. Az élettornus a szellemekre nézve a **törvényes átalakulások egy-egy köre**, amely magasabb fokozat eléréséhez vezet. A szellem, aki a törvénnyel rotálva, élettornusát törvényesen betölti, gyorsan közeledik szellemi felszabadulásához és kiképzéséhez. A derotáló szellemek lefelé buknak, a törvénnyel nem rotálók stagnálnak. *A törvény Isten kegyelme, mert az befoglalja a lefokozódás és hatványozódás törvényébe. Az élettornus minden szellemre nézve számtörvényt képez*, amelynek minden számjegyét be kell töltenie a szellem, erő, anyag háromszögében. A háromszög egy-egy csúcsának elérése bizonyos fokozat megszerzése az élettornus betöltésével, a kihágások pedig kitérés a száraból, derotáció az egyenes útról. A vesztegelés állva maradás, a törvénnyel való együtt rotálás pedig a háromszögnek, a számtörvénynek betöltése. **Előbb az érzéki világ élettornusait kell végigélni valamennyi lefokozódottságában, azután meg a nagy fluidikus élettornusokat minden hatványozódásaikban.**

XXV. FEJEZET

Az emberek szellemi képességei.

Az előző fejezetben elmondtuk, hogy a motor a szervek útján belülről kifelé, a külső benyomások pedig az érzékek útján kividről befelé hatnak és ez a két hatás mozgása asszimilációja a szervekben kifejezés és a lélekben pedig gondolatok alakjában érvényesül. Az embernek szellemi, lelki és érzéki élete van. Ha ez a három törvényes egyensúlyban áll egymással, akkor az ember egészséges, munkaképes és normális. Ha az érzéki élet van túlsúlyban, akkor az ember még nyers; ha a lelki része van túlsúlyban, akkor bár egyszerű, de cselekvőképes; ha pedig a szellemi az uralkodó, akkor kiváló, igen tehetséges, de többnyire gyenge szervezetű ember. Gyakran a szellem a fluidikus életszalag meglazítása és lelki élet által bizonyos organikus

szabadságot, azaz a szervektől függetlenül törekvő szellemi szabadságot szerez magának. Az ilyen nem rendes ember, hisztérikus szervezet, amely inkább lelki-szellemi, mint érzéki-lelki életet él. Az emberek ezeket a jelenségeket hisztériának, szomnambulizmusnak nevezik.

Ezeknek a jelenségeknek oka a fluidikus életszalag nyújthatóságában és a motor által történt meglazításában rejlik. Az ideggörcs is gyakran a motornak a fluidikus életszalag ilyen túlságos kitérítése által való kihágása következtében jön létre. A Somnambulizmust ugyancsak az életszalagnak az emberi szervezetben való kitérítése idézi elő. A szellem szabadabbá válik és az ember, ahelyett, hogy érzékei és szervei útján gondolkodna és érezne, szellemi és lelki módon gondolkodik, érez, lát, hall, ami a szervekben tükröződik vissza. Mivel ebben az esetben mindig az ember egyéni szelleme lát, hall és érez és ehhez emberi szerveit visszatükröztetésre használja, azért ebben a félérzéki, féllelki életben, fokozatok, egyéni nézetek vannak, amelyek **magából az egyénből** származnak, aki **szellemi fokozata szerint** lát, hall és érez.

Minden lelki jelenség, amely az emberben a fluidikus életszalag tágulása következtében nyilvánul meg, lelki és szellemi egyéni természetű. A szervezet ezalatt rendellenes állapotban van, beteg, diszharmonikus, alvás állapotában van és az életszalag nagymérvű kitérítése esetében igen kevés táplálékra van szüksége. Ez olyan állapot, amely gyógyítást igényel; *először mivel nem kedvező az emberi szervezetre nézve, másodszor mivel ez gyakran az ember saját szellem-méneke derotációja, aki engedetlenül és gögösen az érzéki emberi életet, a testöltést nem akarja elfogadni.* Mint ahogy mindennek van ellentéte és fokozata, úgy ennek a szellemi és lelki állapotnak is vannak ellentétei és fokozatai. Az emberek eddig sem magát ezt az állapotot, sem ennek gyógyítását nem értették meg. Ez a jelenkor tanulmányát képezi, ami az orvosi tudományban az eddigi nézeteket le fogja rombolni és haladást fog előidézni.

Még más lélektani jelenségek is vannak, amelyek az előbbtől nagyon különböznek. Ezek az úgynevezett médiumok, akik írnak, beszélnek, látnak, hallanak, gyógyítanak; és pedig nem saját motoruk, hanem idegen motor impulzusára. A médiumoknál a háromnak: a szellemnek, léleknek és a testnek harmonikusan kell hangolva lennie, tehát egészségeseeknek kell lenniük, hogy jó médiumok, tiszta közlések közvetítői legyenek. Itt nem következik be az életszalag tágítása. A saját motorhoz csupán idegen motor csatlakozik, aki mint mozgató a médium életetője és szervei útján nyilatkozik, így a természetes motort pótolja, amely az idegent gépiesen követve, gépies médiummá lesz.

Ha tehát valamely testét levett szellem az embereknek nyilatkozni kíván, erre az ember lelkét és szervezetét használja fel, amiért is a szellem sohasem nyilatkozhat így egészen szabadon, hanem csak többé-kevésbé gépiesen. **A médiumitás nem rendellenes szervezeti állapot, hanem csak a saját motor pótlása idegennel, amiért is az ember ilyen állapotban másképp, azaz önmaga előtt idegenül fog gondolkodni, érezni, beszélni és írni.**

Minden ember többé-kevésbé médium több vagy kevesebb motorikus helyettesítéssel; ebben is sok különbség és fokozat van.

A gépies médiumoknál a motorikus kicserélődés teljes, úgy hogy a saját szellem az idegen szellemet gépiesen követi, **maga nem gondolkodik, nem cselekszik** az idegen szellemnek **szabad teret enged.** **A saját motornak e teljes visszahúzódásában** százféle fokozat észlelhető. Némelyik embernél az ilyen gépies közlekedés külső szervi-, másiknál lelki behatáson alapul. Az előbbi emberek kívülről jövő szervi nyilatkozatok útján kapnak előttük idegen érzéseket és gondolatokat; mások meg fél-médiumokká válnak a lelki benyomások folytán, amelyeket kapnak és visszaadnak. Ha valaki motorikus helyettesítés folytán médiummá lesz, akkor ez a helyettesítés, ha gonosz és alantas

szellemek által történik, betegségeket, rosszindulatú görcsöket, úgynevezett **megszállásokat** idézhet elő. Ennek indoka azonban mindig az illető korábbi hibáiért való bűnhődésében és vezeklésében található fel. Ez sok gyógyítás és a gyógyulás bizonyítékainak külön tanulmányát képezi, amit egy következő munkában akarunk az emberiséggel ismertetni.^{22*} A szellemi jóvátételek és kapcsolódások, valamint az ebből folyó szervi betegségek ismerete élénk világot fog vetni az emberiség lelki betegségei és állapotai rejtélyére. **Az, hogy a testüket levetett szellemek emberek útján nyilatkozhatnak, igazság, az pedig, hogy ehhez erőre és anyagra van szükségük, törvény, mivel minden szellem, erő, anyag által történik.** A testüket levetettek a testetöltötteket használják fel a motorikus erő pótlása, valamint, a szervekre és a lelki életre való hatás által, hogy nyilatkozhassanak. Nyilatkozásukhoz eddig csak az emberi testben találják meg az eszközt. Ha képesek volnátok ezt az összetételt vegyileg és erőtanilag egy alakba formálni, akkor a testüket levetettek ilyen által is megnyilatkozhatnának. Ha képesek volnátok főtust vegyileg és erőbelileg előállítani, és azt éltető elemekbe helyezni, akkor az a folyton rotáló szellemi princípium által éltetve, lassanként embrióvá alakulna, mert a szellem és az életprincípium éltetés céljából adequat, erőt és anyagot keres, és ha megtalálja, élteti is. Ezzel csak azt a törvényt ismétljük, hogy minden meglevő csakis szellem, erő és anyag által lehet tökéletes, élő tevékeny teremtéssé. Ha a szellemnek adequat, erő és anyag komplexumot bocsátanátok rendelkezésére, akkor abból az előbb néma komplexumból értelmes nyilatkozatot kapnátok. Számunkra ez a komplexum, a megnyilatkozásnak ez a lehetősége eddig csupán az emberben van meg, tehát csakis ezen az úton nyilatkozunk,

„Minden ember médium”, ez jelentőségteljes és azt jelenti, hogy minden embernek vannak idegen, nem saját gondolatai és érzései a saját motorikus életén kívül. A legnagyobb

²² L. Vay Adelmá: „Tanulmányok a szellemi világról” c könyv

tehetségek, fél-médiumítások, inspirációk félig saját, félig idegen motorból eredők. Az ember *érzékileg* külső befolyásoknak, *lelkileg* pedig a szellemek lelki és idegszellemi befolyásának van kitéve. Ebben rejlik a kísértő rossz és a lelkiismeret jó befolyása; a lélek megérzi mind a kettőt és közli a motorral. Így minden ember többé-kevésbé médium és ki van téve a szellemek befolyásolásának. *Ezek a befolyások erősebbek, mint az emberek sejtik és annyira különbözök a legmagasabb tisztaságtól a legmélyebb ellentétig, amilyen nagy különbségek csak vannak emberek és szellemek között.* De az ember azért kapta az észet és a krisztusi tant, hogy a rosszat a jótól megkülönböztetni, a tévelygést a törvénytől különválasztani képes legyen.

Némely ember médiumítása különös tehetséggé fejlődik, amely az idegek nagyfokú hajlékonyságán alapul. Ezt a képességet, mint minden más tehetséget, **gyakorolni kell, hogy tökéletesedjen.** Mivel a közlemények tökéletesedése azok tisztaságától, egyszerűségétől és igazságától függ: azért a médiumnak kiképzéséhez önnemesítésre, alázatosságra és szigorú vallásos vezetésre van szüksége. Az ilyen képességű ember számára az ilyen esetben mindig gépies médiumítás gyakorlása szellemi és egészségi szükségesség, mivel idegeinek hajlíthatósága őt erre ösztönzi és ezeknek gyakorlatára szüksége van. A hasonlóságok és viszonylagosságok törvénye itt is uralkodik. Így tehát jó ember jó szellemeket fog magához vonzani és tiszta magas szellemek tiszta médiumok útján fognak nyilatkozni. Az ellentétnek nincsen hatalma a tiszták felett, csak kísértőként léphet fel. **Valamely emberi testbe öltözött törvényes szellemet ellentétes szellem motorikusán sohasem helyettesíthet; ez fluidikusan és lelkileg is lehetetlen, mivel a törvény az ellentét felett áll,** és az utóbbi az előbbire csak kísértő befolyást gyakorolhat, de amazt ki nem szoríthatja. Ez a törvény olyan esetekre is szól, amelyeket megszállásoknak nevezünk. Azt a törvényt, hogy hasonló hasonlót idéz elő, a médiumításokra nézve különösen ki kell emelnünk. **Senki sem**

fogja a rossz befolyásolást akarata ellenére követni, a saját motor mindig erősebb, mint az idegen, ha ugyan van akarata. A somnambulizmusról azt mondtuk, hogy a fluidikus szalag tágitása a szervezetre nézve egészségtelen állapot, amelyet gyógyítani kell. Itt pedig azt mondjuk, hogy a gépies *médiunitás tehetség, amely az embert nem szakítja ki rendes állapotából, hanem számára szükséges* gyakorlatot képez, ha ehhez az idegek hajlíthatósága és a tehetség megvan.

Ezzel ennek az egész műnek létrejöttét természeti törvénye szerint akartuk megmagyarázni. Ez ugyanis *tökéletes motorikus helyettesítés útján* és akképp jött létre, hogy a saját motor egészen gépiesen követte a mi motorikus irányításunkat.

Minthogy szellemek vannak és ezek minden körben élnek, tehát ha az emberek számára láthatókká akarnak válni, idegszellemük útján motorikusán kell megnyilatkozniuk; erre az emberi szervezetet használják. Itt a médiunitást a somnambulizmustól elválasztva kívánjuk szemléltetni, az előbbit, mint az emberi egészséget nem zavaró képességet, a másodikat, mint diszharmóniát vagy gyógyítható hisztériát. A testüket levetett szellemek a testet öltöttektől csak az érzékek által, tehát nem teljesen vannak elválasztva.

XXVI. FEJEZET

A föld delejessége és villamossága.

Ismerve a delejesség tiszta eredetét és a föld mélységes lefokozottságát, tudnotok kell, hogy minden, amit a földön delejességnek neveztek, csak *villany delejesség*. Itt csak arról lehet szó, hogy a delejességben több vagy kevesebb villamosság van, de fogalmaink és tudásunk szerint *sohasem egészen tiszta delejességről*.

Azt mondtuk, hogy a delejesség fluid, melynek legmagasabb foka az ősnapokban és az egészen tiszta szellemek burkolatában van. A delejesség minden lefokozódásában fluidikusan szellemi, de nem fluidikusan anyagi természetű; úgy hogy a földön mint fluid

az emberi szem számára láthatatlan és előtte csak erőként ismeretes. Legdurvább lefokozódásában tehát a delejesség az emberek előtt láthatatlan, csak attrakciós ereje révén ismeretes, miért is egyszerűen erőnek vélik. Azonban a delejesség mégis szellem, erő, anyag; azaz szellemi delejesség a szellemek idegszellemében, anyagi a föld szervezeteiben és erő az attrakció által. Ebben a három tulajdonságban kétféle: villamos és delejes, repulzív és attraktív.

A dolgok fokozatai és változásai az embert gyakran eltérítik az **őseredettől**. Így történik ez a delejesség és a villamosság jelenségeire nézve is a földön, amelyek egyetlen őseredetből származva **lefokozódásaikban ellentétekké válnak**. Ezek az ellentétek a sarkok. Az északi sarkban a delejesség, a déliben a villamosság az uralkodó, amit egy villanydelejes tú is bebizonyíthat. Kétféle villanydelejesség van: állati és szellemi. **Az állati a földben, növényekben, állatokban, az emberben szervileg van jelen; szellemileg pedig a szellemek idegszellemében és az ember fluidikus életszalagjában.** Szervesen az idegekben, az emberek és állatok vérében, a növények és a föld sejtjeiben van meg. Mindenütt kétféle: villamosan adó, delejesen elfogadó. A delejesség kellemesen hűvös, az idegeknek hajlíthatóságot, a vérnek hőmérsékletet ad. A villamosság kellemetlenül langyos, az idegeknek rugalmasságot, a vérnek mozgást ad. Azt mondtuk, hogy a villany delejességet az emberek mint fluidot nem láthatják, de mint ódvilágosságot igen. Tudjátok, hogy a bukó szellemek idegszellemük delejességét lefokozódásukban villamossággá változtatták, így tehát minden szellem villany delejes idegszellemmel jön a testet öltésbe, és ezt a tulajdonságát közli a fluidikus életszalaggal, amely őt az emberi szervezettel összeköti. Magasabb szellemek hatása inkább delejes, az alacsonyabbaké inkább villamos. Az emberben mind a kétféle delejesség tehetséggé és médiumitássá képződik; az előbbi tisztává és igazzá, az utóbbi ellentétevé és valótlanná. Ezért annyiféle

médiumitás és tehetség van, mint szellemi egyéniség és villanydelejes idegszellem. Az emberben tehát kétféle delejességre és villamosságra találunk: a szervire, amely az idegeknek hajlékonyságot és rugalmasságot, a vérnek pedig meleget és mozgást ad. Ez az emberi szervezetben van. Azután van szellemi delejessége és villamossága, amely a fluidikus életszalagban rejlik. A szerves delejesség érzéki hatásokat idéz elő, a szellemi delejesség szellemieket, mint például a médiumitást. Röviden kifejezve: a somnambulizmus a delejesség szervi hatása. Az életszalag meglazítása a szellemi delejesség kivonása, a szervi delejesség egyedül való hátrahagyása, amely aztán a testtel, vagy mint mágnes, a delejesség hatalmában marad. A szellemi delejesség nélküli lelkes szervi élet az erősebb szervi delejesség befolyásának van kitéve. A szellemi delejesség azonban *soha sincsen* a szervinek alávetve, csak a *magasabb szellemi* delejességnek. Ezt tapasztalhatjuk a szellemileg erős médiumoknál, akik szervi delejesség által sohasem eshetnek somnambul állapotba, azonban magasabb szellemi delejesség és helyettesítő motor által extatikus, gépies médiumokká lehetnek.

Meg kell itt emlékeznünk az állatokról, amelyek lelkes szervi villanydelejességgel bírnak, de nincsen szellemi delejességük. Az állat minden tulajdonsága szerves, lelki, gépies és szellemi befolyással kiképezhető. Az emberi civilizációnak és művelődésnek hatása van az állatok szelidítésére, és nevelésére; az ember azokat annyira idomíthatja, amennyire lelki tulajdonságaik megengedik. Mivel a médiumításokról, delejességről és mindenféle lélektani jelenségről külön könyvet akarunk kiadni, e fejezetben csak röviden tárgyaltuk a delejességet és villamosságot, utalva eredetére és kétféleségére szellemben, erőben és anyagban.

HARMADIK KÖNYV.

XXVII. FEJEZET

Első hatványozódás.

Megkezdődik az eggyélevés és hatványozódás folyamata, a logikában a lefokozódott felszívódása útján szellem, erő, anyag átváltozásaiban, a számtörvényben pedig a lefokozódás osztása és kivonása által. Amint az összeadás és szorzás a kifelé haladó spirálmozgással szaporodás és sűrűsödés útján lefokozódást eredményezett, most meg az osztás és kivonás útján a spirálmozgásnak kell belsőleg felemésztődnie az **egyesítő hatványozódás útján, hogy ismét a kiindulási ponthoz, a háromhoz jussunk.** A számalakok átalakulnak, fokozatosan egyesülve vagy kivonva, míg a reálisban, konkrétban és absztraktban a háromhoz nem jutunk. **A legmélyebb lefokozódásban, a hatodik naprendszerben vagyunk..** *Gondoljátok meg, hogy a hatodik napkör minden egyes rendszerének szintén megvannak a maguk lefokozódásai, ugyanazzal a számtörvénnyel és ábrákkal, mint a 15. táblázaton; így azután fogalmatok lehet a fokozatok hálózatáról, amely a mindenséget nagy egészében összetartja*

Szellem, erő, anyag élteti és vezeti a hatványozódást, amint a lefokozódást éltette és vezette. A hatványozódás a szellemnél kezdődik, a motorikus princípiumnál és áterjed az erőre és az anyagra. Isten leküldi elsődeit misszió szellemekül a lefokozódásokba, hogy ott a bukott szellemek számára **újjászületést és az ellentétből való ébredést hozzanak. Ilyen isteni küldetést töltött be Krisztus, mint Isten fia a földön.** Ő, aki valóban szellem volt az ő szelleméből és Isten fia, más lényiségű, mint a ti és a mi paradicsomi szellemeink. **Ilyen küldetés és annak végrehajtója: a Messiás számára nagy kinnal jár, félelmetesen nagy áldozatot jelent,** amelyet Ő csak az Atya és a szellemek iránt való szeretetből és azért hoz meg, hogy az ellentétet legyőzze. Isteni elsődei a maguk szeretetében, erejükben, tudásukban és minden tulajdonságukban eggyé léve,

képezik Isten fiait, szellemi egyesülésükben és hasonlóságukban a kettőt az Eggyel szemben. **Krisztus tehát isteni bölcsességet fejezett ki, amikor azt mondta: „Az Atyától jövök, az Atyához megyek, az Atya és én egy vagyunk.”** Sohasem mondta azt, *hogy ő az Atya*, hanem csak azt, hogy ő az Atyához legközelebb álló fiú és ez így is van.

Krisztus szellemi törvényeket, szellemi szeretetet, testvériséget, önfeláldozást, az önzés megsemmisítését, az érzékiségtől való megtisztulást tanította. Komolyan és hatalmasan, de kegyelemmel telten áll a krisztusi tan előttetek! **Magával hozta a szellem erejét, vagyis a szeretetet, a kegyelmet és a reménységet. Emberek, higgyetek Krisztus szavának, törvényes, isteni igazság van abban, a legdrágább, amit szellemi adományokban kaptatok. Higgyetek Krisztus megváltó erejében. Aki Benne hisz, az üdvözülni fog.** Krisztus nemcsak a földi emberek kis csoportjáért jött, szenvedett és halt meg, hanem **valamennyi bukott szellemért**, aki az ellentétet követte, hogy szellemi újjászületés útján, isteni tanának követése által az általános eredendő bűnből, az ellentétből megváltsa őket. **A bukott szellemek földi testet öltések útján fognak részt venni Krisztus halálának érdemében.** A földön, az ő kerestségét elfogadva, a szeretet és lemondás tanát követve, magukhoz vonzzák **Isten kegyelmét**. A keresztesítés nem pusztán forma, nem képzelődés. Belépés az a krisztus hitbe, a szeretet és a tökéletesedés tanába és törvényébe s előkészítés **Isten kegyelmének szellemi elfogadására.** A keresztesítés Krisztus érdemeinek részesévé tesz. Minden szellem a krisztushit ismeretével ölt testet a földön és kétszeresen nehéz lesz azoknak bűnhődése, akik méltatlanoknak mutatkoznak a keresztesítésben rejlő **isteni kegyelemre.** Az ilyen vezeklésre nem hajlandó emberek nem fogják fel, és nem ismerik meg az Atya kegyelmét és Fiának érdemét. Krisztus az érzékiségtől való szabadulást is hozta. A házasság szent törvénné lett, amelynek szigorú, hű megtartása **még gondolatban is,** krisztusi törvény, mert Krisztus azt mondja,

hogy házasságtörés még egy gondolattal is elkövethető. A házasság szentsége a születést is megszentelte, szent komolyságát, valamint magas felelősséggel való teljességét a megkeresztelés, a kereszténységbe való belépés által kapván meg.

A halál alól való megváltást a Krisztus érdemeiben vetett hit és azon Ígéretében való bizalom adja meg, hogy egyesülni fogunk Vele. Így jutott az érzékiség a kereszténység útján első hatványozódásához, szellemi megszentelődést nyerve a házasságban, a születésben és a halálban. A kereszténység első korában az emberiség lelkesült szent életet élt és igazán szellemi fokozatot küzdött ki magának; míg azután a szellemit ismét elkezdte érzékiesíteni és az Igét elanyagiasítani. **A kereszténység úgy, amint azt a Megváltó és apostolai hirdették, egyesítő, szellemi erő, felfelé Istenhez közelítő hatványozás.**

Hová jutott ma az emberiség? Krisztus megváltó halálát, érdemét és Istenből való tiszta származását a civilizáció előtti időből származó túlélt dologként és meseként kinevetik. A keresztység szükségtelen formává válik, amelynek szellemi ereje csak képzelődés. A házasság felbontható kötelék, az érzékiség törvény, a házasságtörés e kettőnek természetes következése. **A materializmus Krisztus igéjének ellentéte; maga akar alkotni, ami mögött az ellentétes szellemek erős mozgalma rejlik, akik az embert a tudni vágyás gyenge oldalánál ragadják meg,** hogy Isten és a szellemtan ellen támadjanak, amelyet csupán támadni tudnak, de nem megsemmisíteni! Krisztus megjelenése a földön, mint **isteni küldetés,** szellemi hatványozó mozgalom befelé, az Egy, az Isten felé; ez a mozgalom évszázadok óta tart és változatokat kell átélnie. Az ilyen változat gyakran **visszaesésnek** tűnik fel; de **nem az,** mert csupán a törvénnyel való rotálás, vagyis haladás és **megállás** vagy **nemrotálás** lehetséges. Ez az utóbbi gyakran visszaesésnek tetszik, amint az átmenet is annak tűnik fel, mert túlzásba megy és csak az ellentétnek kiforrása útján jut a hatványozódás belső spirális mozgásába. Az ember szellemi kiképzésében is, annak minden fejlődési fázisában úgy

tűnnek fel az átmenetek, mint visszaesések, pedig nem azok, hanem mindig csak ellentétek, amelyek mint túlzások az átmenetnél hatványozódva, taszítva találkoznak egymással. **A világok anyagi tisztulása vagy hatványozódása tűzkarikák kidobása által történik, amint már hallottátok.** Ha a szellemi ellentétek legmagasabb pontjukat elérték, akkor az erő és anyag is megérett a szülésre, ami a tűzkarikák kidobása útján történik. **A szellem-erő- és anyagbeli kiválás és tisztulás e folyamata az utolsó ítélettel hasonlítható össze, amelyről Krisztus szól.** Akkor fognak igazán a juhok a kecskéktől, azaz a hatványozott szellem, erő, anyag a lefokozódott ellentétől kiválás útján elválasztatni. **A Jupiter és Saturnus már átment ilyen hatványozódáson a föld is, amikor réges-régen a holdat kidobta magából.**

Ilyen hatványozódásnál a jobb szellem, erő, anyag a világ magvába, mint magasabb hatványba szívódik fel és különválik a silányabb szellemtől, erőtől és anyagtól. A hatodik fokozat hatványozódása napjain és bolygóin fokozatosan, spirális körökben kezdődik, amennyiben az előbbieket, amelyek az ötödrendű napokhoz csak relatív szolaritásokat képeznek, most valóban ötödrendű szolaritásokká válnak, amazok meg ötödrendűekből negyedrendűekké, a negyedrendűek harmadrendűekké, a harmadrendűek másodrendűekké, a másodrendűek pedig ősnapokká képződnek ki. Ugyanezen törvény által válnak a bolygók napokká.

Számtörvény

Első hatványozás(A. 15. táblázatból a 14.-be.)

A lefokozódásokat le kell vonnunk; a teljes levonásnak a következő táblázat teljes összeadásával kell egyeznie.

Kivonás a 15. táblázatból a 14.-re:

reális	konkrét	absztrakt	teljes összeadás	a levonások összeadása
30	90	180	300	27 reális
-3	-9	-18	-30	81 konkrét
<hr/> 27	<hr/> 81	<hr/> 162	<hr/> 270	<hr/> 162 absztrakt
				<hr/> 270

A lefokozódás osztása a szellem, erő, anyag, vagyis a három által:

reális	konkrét	absztrakt
3 I 3 I 1	3 I 9 I 3	3 I 18 I 6
<hr/> 3	<hr/> 9	<hr/> 18
0	0	0

A logikában a 15 tábla szaporulati lefokozódása átváltozik osztás által a 14. tábla lefokozódásába, ami reális 1-et, vezeklő szellemet jelent.

A konkrétben a 15. táblából a 14.-re való osztás hármat jelent, vagyis

- 1. vezekelő szellemeket,
- 2. félérzékeny életet,
- 3. negyedrendű napokat.

Az absztraktban az osztás hatot jelent, vagyis:

- 1. vezekelő szellemeket,
- 2. háromszoros hatványozódást,
- 3. félérzékeny életet,
- 4. háromszorosan hatványozódott erőt,
- 5. negyedrendű napokat,
- 6. háromszorosan hatványozódott anyagot.

Szellem, erő, anyag ezen a háromszoros hatványozódáson átmenve, vezeklő, javuló szellemi princípiumot képez, háromszorosan hatványozódott és kevésbé anyagi világokat meganyagot, háromszorosan egyszerűsített erőt. A hatodik körbeli anyag- és tulajdonságcsere átment, elfajult szellemeknek az

ötödik körön, az engedetlen, gőgös és érzéki szellemek körén kell javulva áthaladniuk és a kevésbé érzékiek körébe bevonulniuk; amit vezekelő szellemekként tesznek meg, miközben az átmeneti világokban minden átalakuláson és tisztuláson áthaladnak. A hatodik kör tömör testöltései az ötödik és negyedik kör 1., 2., 3. testöltési módjává alakulnak át, amelyeket a lefokozódásban már vázoltunk. *Ezzel ezek a vezeklő szellemek átestek a halál és a születés fájdalmas átmenetén.*

A legérzékibb is félérzékivé alakult át kivonás vagy felszívódás és osztás útján. Így oldódik meg a túltömöttség kérdése magától. Ugyanazok a princípiumok, amelyek lefokozódtak és szaporodtak a kifelé irányuló spirális mozgás következtében, a befelé irányzott körmozgás útján kivonódnak (felszívódnak) és hatványozódnak. Ez a teremtés menete; ebben rejlik az ellentét relatív örökkévalósága, ami a folytonos háromszoros kiválásból következik. Miután a vezeklő szellemek a haladás első fokára léptek, az előbb elhagyott világokra kisebb feladatok és missziók betöltésére visszaküldetnek, hogy oda testvéreiknek haladást, tudást és szellemi szeretetet vigyenek. Amint a napok világosságukat erősítésül árasztják bolygóikra, éppúgy küldi Isten ezeket a javuló szellemeket kisebb feladatok elvégzésére alacsonyabb világokra.

XXVIII. FEJEZET.

Második hatványozódás(A. 14. táblázatról a 13.-ra.)

Ez az ötödik és negyedik napkörből való emelkedés a harmadikba. Az alakokban láthatjátok a nagy ellentétes háromszög törvényessé való átalakulását. Ez az utolsó nehéz átmeneti fokozat, amely a bukott szellemeket hazájukba tereli. Az elhagyott paradicsomok bejárata előtt állanak és addig nem léphetnek be, amíg szellemi, erőbeli és anyagi tekintetben ezekkel a világokkal adequatokká nem lettek.

A megjavult szellemek vágyódással és szellemi szeretettelelve várakoznak hazájuk bejáratánál, amelynek átmeneti

fokozatát a harmadik kör világi képezik. Itt képződik ki igazán intelligenciájuk, duálszeretetük és akaratuk. Ez nagy szellemi megpróbáltatás fokozata és sok feladaté, amelyet el kell végezniük. A bukás fokozatát a felfelé való hatványozódásban mindig kétszeresen nehéz átlépni.

Kivonás a 14. táblázatról a 13.-ra:

reális	konkrét	absztrakt	teljes összeadás	a levonások összeadása
27	81	162	270	24 reális
-3	-9	-18	-30	72 konkrét
<hr/>	<hr/>	<hr/>	<hr/>	<hr/>
24	72	144	240	144 absztrakt
				<hr/>
				240

Osztás:

reális	konkrét	absztrakt
3 I 3 I 1	3 I 9 I 3	3 I 18 I 6
<hr/>	<hr/>	<hr/>
3	9	18
<hr/>	<hr/>	<hr/>
0	0	0

A logikában ez az osztás

- reálisban állhatatos szellemeket jelent;
- a konkrétban: állhatatos szellemeket, érzékietlenítést, harmadrendű napokat.
- Az absztraktban: állhatatos szellemeket, szellemi átmeneti hatványozódást, érzékietlenítést, erő-átmeneti hatványozódást, harmadrendű napokat, anyag-átmeneti hatványozódást.

A szellemek számtörvényéből láthatjátok, hogy azok még két különálló egységet képeznek, de a duál-egyesüléshez minden szám alakzattal közelebb jutnak. A szellemek születésük eme fokozatát elérve, szellemben, erőben és anyagban e körnek megfelelő; haladtak tapasztalásban, értelemben és intelligenciában. Most abban az irányban kellett fejlődniük, amelynek érdekében teremtettek és ami kezdettől fogva céljukat képezte, aminek betöltését azonban bukásuk megakadályozta. Most kellett tehát igazi szellemi műveltségüknek és haladásuknak törvényes

irányba kerülnie éspedig a táblázatok minden alakulásán keresztül egészen az ősnapokig és a messiásokig. A bukott elsődöknök, akik megtérve, erre a fokozatra jutnak, dolgozva és hatványozódva át kell esniük a világalakulások egész folyamatán, amely bukásuk következtében haladt a sűrűsödés irányában. Ezzel teszik jóvá bukásukat és érik el a bejutást hazájukba.

XXIX. FEJEZET.

Harmadik hatványozódás.(A. 13. tábláról a 12.-re.)

Ezen a paradicsomi fokozaton az embriószellemek szétvált duáljai ismét *egyesülnek*, amint ez az alakzatokon látható. Innen haladnak ezután ezek a duálszellemek eredeti fejlődésük irányában, a teremtések minden fejlődési állapotán dolgozva és magukat képezve. Ez képezte fejlődésük eredeti célját, amelyhez közeledniük kellett volna.

A 13. tábla kivonása a 12.-be.

reális	konkrét	absztrakt	teljes összeadás	a levonások összeadása
24	72	144	240	21 reális
-3	-9	-18	-30	63 konkrét
21	63	126	210	126 absztrakt
				210

Osztás:

reális	konkrét	absztrakt
3 I 3 I 1	3 I 9 I 3	3 I 18 I 6
3	9	18
0	0	0

A logikában ez az osztás a

- reálisban: duálszellemeket,
- a konkrétban: duálszellemeket, fejlődést, paradicsomokat,

- az absztraktban pedig: duálszellemeket, összellemi hatványt, fejlődést, őserőt, paradicsomokat, ős-fluidot jelent.

XXX. FEJEZET.

Negyedik hatványozódás.(12. tábláról a 11.-re.)

Ezután az egyesült duálszellemek nyugodtan haladnak felfelé a fejlődés és a tökéletesedés lépcsőfokain. Itt kezdődnek a bukott elsődök számára a legnehezebb fokozatok; örökkévalóságokat kell jóvátenniük, amint kétszeres bukásukon áthaladnak. Míg a paradicsomi szellemek ezeket a fokozatokat duálokként, tehát könnyebben teszik meg, addig a bukott szellemek azokon szétvált duálokként. tehát nehezebben és fáradságosabban haladnak át. A vezeklő elsődök duálegyesülése:

Kivonás a 12. tábláról a 11.-re.

reális	konkrét	absztrakt	teljes összeadás	a levonások összeadása
21	63	126	210	18 reális
-3	-9	-18	-30	54 konkrét
<hr/> 18	<hr/> 54	<hr/> 108	<hr/> 180	<hr/> 108 absztrakt
				<hr/> 180

Osztás:

reális	konkrét	absztrakt
3 I 3 I 1	3 I 9 I 3	3 I 18 I 6
<hr/> 3	<hr/> 9	<hr/> 18
0	0	0

A logikában a negyedik hatványozódás táblázata:

- reális: vezeklő elsődök;
- konkrét: vezeklő elsődök. rotáció, fluidképződés;

- absztrakt: vezeklő elsődök, megbánás, rotáció, engedelmesség, idegképződés, idegszellemi tisztulás.

XXXI. FEJEZET.

Ötödik hatványozódás. (11. táblázatról a 10-re.)

Itt az ellentétes elsődök engedelmesen közelednek az egyesülés felé, haladásuk még nehéz és elkülönített, lépésről-lépésre kell bukásukat jóvátenniök.

Kivonás 11. táblából a 10-re:

reális	konkrét	absztrakt	teljes összeadás	a levonások összeadása
18	54	108	180	15 reális
-3	-9	-18	-30	45 konkrét
<hr/>	<hr/>	<hr/>	<hr/>	<hr/>
15	45	90	150	90 absztrakt
				<hr/>
				150

Osztás:

reális	konkrét	absztrakt
3 I 3 I 1	3 I 9 I 3	3 I 18 I 6
$\frac{3}{0}$	$\frac{9}{0}$	$\frac{18}{0}$

A logikában a bukott elsődökre nézve ez

- a reálisban: vezeklés;
- a konkrétban: vezeklés, attrakció, magnetizmus;
- az absztraktban: vezeklés, javulás, attrakció, vibráció, magnetizmus, asszimiláció.

XXXII. FEJEZET.

Hatodik hatványozódás. (A 10. táblából a 9.-be.)

Ennél a táblánál megszűnik az osztás. Egyenkint kivonva haladunk tovább, amint az ellentétes elsődök is egyenként teszik meg az utat, amelyen egyenként buktak el.

Kivonás a 10. táblából a 9.-be:

reális	konkrét	absztrakt	teljes összeadás	a levonások összeadása
15	45	90	150	12 reális
-3	- 9	-18	-30	36 konkrét
12	36	72	120	72 absztrakt
				<hr/> 120

XXXIII. FEJEZET.

Hetedik és nyolcadik hatványozódás.

(A. 9.-ből a 8. és a 8.-ból a 7. táblázatba.)

A két táblázat kivonását itt egy fejezetbe foglaljuk össze. Ez hármas mozgáshoz hasonlít, amely átmenetekben működik. A 9. táblából a 7.-be hármas mozgást láttok, amely egy átmenetbe foglalva, a legközelebbi táblákra vagy a következő hármas mozgásba megy át. Az átmenetet képező 7. tábla logikájában, ezzel összhangban feltűnnek az üstökösök, amelyek szintén átmeneti világok és amelyekben a duálszellemek és a vezeklő elsődök rotálva dolgoznak. E táblázatok két átmenetében hármas mozgást láttok.

Kivonás a 9. táblából a 8.-ba:

reális	konkrét	absztrakt	teljes összeadás	a levonások összeadása
12	36	72	120	11 reális
-1	- 3	- 6	-10	33 konkrét
11	33	66	110	66 absztrakt
				<hr/> 110

Kivonás a 8. táblából a 7.-be:

reális	konkrét	absztrakt	teljes összeadás	a levonások összeadása
11	33	66	110	10 reális
-1	- 3	- 6	-10	30 konkrét
10	30	60	100	60 absztrakt
				<hr/> 100

XXXIV. FEJEZET.**Kilencedik és tizedik hatványozódás.****(A 7. táblából a 6.-ba és a 6-ból az 5.-be)**

A két átmenet magában foglalja itt a vezekelő elsődök és a duálszellemek közreműködését bukásuk jóvátételéül a világok alkotásánál. Itt képződnek ki a duálszellemek a törvényes elsődökhöz hasonlókká. Ezekbe az átmenetekbe árad be a hatványozódott életprincípium is.

Kivonás a 7. táblából a 6.-ba:

reális	konkrét	absztrakt	teljes összeadás	a levonások összeadása
10	30	60	100	9 reális
-1	- 3	- 6	-10	27 konkrét
9	27	54	90	54 absztrakt
				<hr/> 90

Kivonás a 6. táblából a 5.-be:

reális	konkrét	absztrakt	teljes összeadás	a levonások összeadása
9	27	54	90	8 reális
-1	- 3	- 6	-10	24 konkrét
8	24	48	80	48 absztrakt
				<hr/> 80

XXXV. FEJEZET.

**Tizenegyedik és tizenkettedik hatványozódás.
(Az 5-ös. táblából a 4.-be és a 4.-ből a 3.-ba.)**

A három mozgás a két átmenetben itt a következő:

- *először* a hatványozódott életprincípium, amely az ősvilágossággal való összeolvadáshoz közeledik;
- *másodszor* az elsődök, akik a duál-egyesülésre várnak;
- *harmadszor* a duálszellemek, akik várják a törvényes elsődökkel való egyesülést. Ez az a háromszoros mozgás, amely a két átmenetben megy végbe

Kivonás az 5 táblából a 4.-be.

reális	konkrét	absztrakt	teljes összeadás	a levonások összeadása
8	24	48	80	7 reális
-1	-3	-6	-10	21 konkrét
7	21	42	70	42 absztrakt
				<hr/> 70

Kivonás a 4 táblából a 3.-ba.

reális	konkrét	absztrakt	teljes összeadás	a levonások összeadása
7	21	42	70	6 reális
-1	-3	-6	-10	18 konkrét
6	18	36	60	36 absztrakt
				<hr/> 60

XXXVI. FEJEZET.

Tizenharmadik és tizennegyedik hatványozódás.

(A. 3. táblából a 2.-ba és a 2.-ből az 1.-be.)

Ebben a két átmenetben, ebben a háromszoros mozgásban történik az utolsó hatványozódás: a bukott elsődök duálegyesülése, és az összes szellemek egyesülése.

Kivonás a 3. táblából a 2.-be.

reális	konkrét	absztrakt	teljes összeadás	a levonások összeadása
6	18	36	60	4 reális
-2	-6	-12	-20	12 konkrét
4	12	24	40	24 absztrakt
				<hr/> 40

Kivonás a 2. táblából az 1.-be.

reális	konkrét	absztrakt	teljes összeadás	a levonások összeadása
4	12	24	40	3 reális
-1	-3	-6	-10	9 konkrét
3	9	18	30	18 absztrakt
				<hr/> 30

A bukott elsődök egyesülése az ábrákban is kifejezést nyer. A logikában

- a reális: a duálok egyesülése;
- a konkrét: a duálok egyesülése, az erő egyesülése, a fluid egyesülése;
- az absztraktban: a duálok egyesülése, szellemi egygyélevés, az erő egyesülése, erő-egygyélevés, a fluidok egyesülése, anyagi egygyélevés.

Íme eljutottunk az egygyélevéshez. A bukott elsődök, részben mint vezeklők, ismét hasonlókká lettek eredetükhöz; az

embriószellemek pedig pályafutásuk minden fokozatát befejezve, közelednek a tiszta elsődökhöz. A bukott elsődök hazájuk bejáratánál ismét duálszellemekké válnak. Itt minden összhang, az egyesülések és kivonások örökkévalóságokon át folytatott munkája után.

A teremtés történetét befejezván és eljutván az egygélevéshez, három szellemi princípiumot látunk:

- a változatlan „Egyet” Istent,
- a Hozzá relatív elsődöket,
- az elsődökhöz relatív szellemeket.

Ez a szellemi szentháromság !

Isten a pozitív: **az elsődök az Ő fiai**, akik belőle és a mindenségből származnak, vele szellemi egységükben és szeretetükben, meg törvényes akaratukban egyet képezvén, **összességükben a Fiú képét mutatván.** A szellemek, akik az elsődök bukása után az engesztelés céljára Istenből és a már ellentétes mindenségből, a megtisztult életprincípiumból származtak, az elsődökhöz relatíve, de eredetüknél fogva tőlük különböző egyéniségűek. Ezek a szellemek is elérték az elsődök fokozatát és így Istenhez relatív, szellemi princípiumot képeznek. Egységükben, szeretetükben, akaratukban **Istennel és a Fiúval, azaz az elsődökkel egységet alkotnak és összességükben „Szentlélek”-nek nevezik őket. Ez az isteni szentháromság.**

Az *Atya*, akiből minden kiárad, aki **változatlan**; a **Fiú**, vagyis az **elsődök**; az ellentét kibékítői, akik az engesztelés munkáját Isten, a mindenség és az ellentét között elvégezik. A **Szentlélek a képe a kibékülteknek és megváltottaknak; az összes szellemek egyesülésének és üdvösségnek; az embereket megvilágosító és sugalmazó szellemeknek; annak a szent szellemi egységnek, amely a maga összességéből egyéniségekben megnyilatkozik.**

A hatványozódás 10. táblája ennek a fejezetnek egész tartalmát ábrákban szemlélteti. Míg az elsődök a megváltást, addig az egyesült szellemek Isten kegyelmének beteljesülését alkotják. Isten a középpont, akihez minden fohász eljut. Ennek a

fohásznak a meghallgatása a kegyelem. Ennek a kegyelemnek betöltése a Fiúban, az ő szeretetének érdemében fekszik. A kegyelem ténye a szellemé, illetőleg a szellemeké. Így megy minden hármás útján. És itt összehasonlíthatjuk ezt a három egyéni, szellemi princípiumot a szellem, erő, anyaggal.

Isten az örökös motor, az éltető; az elsődök a mozgatók, megváltók, az erő; az egyesült szellemek, akik összeségükben Szentléleknek neveztetnek: a beteljesedés, a tett vagy az anyag. Így küldte Isten az ő Fiát a szellemek közreműködése mellett testetöltésre a földre. Íme: az éltetés, mozgatás és kivitel ténye.

A három szellemi princípium kölcsönös viszonylagosságban egységképpen szerepel. Az egyesült szellemek a médiumok, közvetítők Isten között és köztetek. Fohászokdotok Istenhez, a mindenség motorához, Krisztusba, a mozgatóba vetett hittel és meghallgatásra fogtok találni a tett, vagyis a szellemek közvetítése útján. Aki el van telve a leszármazás igazságába vetett hittel és hisz ennek logikus törvényében, az az egyesülést is logikusnak és törvényesnek fogja találni.

XXXVII. FEJEZET.

Szellemi küldetések a földön.

Keressétek a szellemi küldetéseket a földön minden isteni megvilágosításban és sugalmazásban. De vannak alacsonyabb rendű megvilágosítások és sugalmazások is. Ha az egyesült szellemek összességükből, mint Szentlélek, az embereket sugalmazhatják, akkor alacsonyabb és ellentétes szellemek is nyilatkozhatnak emberek útján. A tiszta, isteni sugalmazás felemeli és megjavítja az embert, alázatossá és hívővé teszi őt.

Csodálatraméltó javulás észlelhető azokon az embereken, akik a megvilágosító hangot követik. A csekélyebb sugalmazások mindenféle, más szellemek részéről történnek, mint ahogy a gonosz sugalmazás, a hazugság és a bűnre való ösztönzés az ellentétből származik és a sugalmazottnak nagy szellemi

küzdelmet, sőt gyakran még görcsöket is okoz. A testnélküliek e befolyása a testet öltöttekre törvényes igazság, ami az egész mindenségben és a földön is naponkint, percenként és pillanatonként érvényesül. A külső szellemi befolyás az ember belseje felé, tehát minden fokozatban megvan, annak a **hatásából** következtesetek a szellemre. Az emberek azt mondják, hogy nézeteik tudásukkal változnak; helyesebben mondanák, hogy nemismerésük, keresésük, kutatásuk szerint. Amint a legmagasabb befolyás lehetséges, úgy áll ez a legalacsonyabbra nézve is. Az ember mindig a jó és a rossz között áll, szabad akaratánál és értelménél fogva az utóbbit ellentétül kell felismernie és elutasítania, az előbbihez csatlakozván és azt teljes erővel megragadván. A médiumitás gyakorlásánál nem kell azon csodálkoznotok, ha ugyanaz a szellem különféle emberek által különféleképpen nyilatkozik; ha csak elveiben ugyanaz marad, akkor a nyilatkozás módja különböző lehet. A szellemnek az emberek különböző szervezetéhez és nyilatkozási képességéhez, a motor hajlíthatóságához kell alkalmazkodnia. És mivel ez az embereknél különböző, azért ugyanaz a szellem különböző emberek útján többé-kevésbé egyénileg és többé vagy kevésbé világosan nyilatkozik meg. Ha kürtbe fújsz, másképpen hangzik, mintha fuvolába vagy trombitába fújsz, pedig mindig ugyanaz a tüdő, ugyanaz a princípium hat. A szellemi állásponton kívül mindent az erő és az anyag szempontja szerint is kell figyelembe venni és e három szerint következtetni, mert ez a három idézi elő a hatást. A szellemi küldetések a földön magukban az emberekből jelennek; minden egyesnek a maga saját küldetését kell a javulás és tökéletesbülés tekintetében betöltenie. Úgy neked is megvan a küldetésed, a szeretet küldetése embertársaiddal szemben, hogy képességedet és tehetségedet, amelyet Isten adott neked, az egész emberiség javára használd fel és azt, amit tanultál és kaptál, tovább add, és mindig fáradhatatlanul gondolkozzál, kutass és dolgozzál. A szellemi küldetések a titeket környező

testnélküliekben is rejlenek, akik vezetnek és sugalmaznak benneteket.

XXXVIII. FEJEZET

Még egy tekintet a földre.

Miután így velünk jöttetek a teremtés fokozatain lefelé és felfelé, lássátok ó emberek származásokat, bukásokat és haladástok fontosságát. Lássátok főképpen a krisztusi tan fontosságát és azt a nagy jelentőséget, amellyel szellemi törvényei és annak az elhívése bír, hogy Krisztus valóban élt és érdemeivel váltotta meg az emberiséget. Az elsődöket, akikhez hasonlókká kell lennetek, sohasem rekeszthetitek ki hitetekből, ha Istenhez közeledni és ha egyesülendő szellemekként teljesen kifejlődni akartok, mert ők vezetnek titeket Istenhez, t.i. Krisztus által az Atyához. **Tehát nemcsak a földön kell az embereknek a megváltás munkájában hinniük, hanem mint szellemeknek is, ha haladni akarnak. E hit nélkül nincsen haladás, mert ez a hit törvény.** Isten elsődjei léteznek, ők a közvetítők Isten között és köztetek, azok megváltó munkájában hinnetek kell, nemcsak mint embereknek a rövid földi élet alatt, hanem az örökkévalóságon át. **Hiszen a számtörvényből láthatjátok, hogy számotokra az üdvösség abban áll, hogy az elsődökhöz hasonlókká legyetek. Isten a változatlan Egy, szellemének elsődéi képezik a hozzá relatív kettői, a hármat pedig az elsődökhöz hasonló, szellemek.** Mit jelent egy földi élet az örökkévalóságban? Rövidke percet csupán, amelynek azonban minden pillanata értéket jelent. Mi a halál? Az érzéki test levetése és a szellem továbbélése az idegszellemben. Az egyéniség megmarad, a test levetése csupán érzéki változás; a szellem tulajdonságai szintén megmaradnak, nevelésének és kiképzésének mindig ismét működésbe kell jönnie. Csak a tiszta szeretet és a hit szellemi tulajdonságai a képző erők, ezek támogatják leginkább a szellem haladását. Minél kevésbé alkalmazzák az emberek az isteni

igazságot, amelyet kaptak, annál inkább alárendelik magukat az érzékiség elsatnyító bilincseinek.

Az emberek szellemi haladását a tanulmányok és a természet kutatása is elősegítik. Boldog az, aki ebből a háromra következtet. Sok tudományos szellem életcélja és feladata, hogy tudását a földön terjessze. Minden kutatónak csak azt a tanácsot szeretnők adni, hogy a motort, az Egyet ne hagyja ki a számításból és ne következtessen konokul csupán a kettőből: az erőből és az anyagból. A három képezi a megdönthetetlen természeti törvényt, a kettőből való következtetésnek soha sincsen alapja.

Isten adta az értelmet az embernek, hogy képezze magát és a tudásvágyat, hogy tanuljon. **Ez a tudásvágy tanújele a motornak vagy szellemnek.** Az állatokban, dacára hogy mozgatójuk van, e váagnak nyoma sincs. Az ember azonban tudni akarja, hogy mi ő, honnan jön és hová megy? **Ez a szomjazás az igazság után a szellem tanújele. Ezért, ó ember, kövesd ezt a vágyódást, tanulj, kutass; de tekints fel eközben a változatlan Istenre, aki azt, amit látsz, teremtette, élteti és fejleszti.** Értsd meg az egészet hármias mivoltában; ilyképpen a mikrokozmoszban változhatatlan törvényekre és tényekre fogsz bukkani, amelyekről a makrokozmoszra következtethetsz. Fenséges nagyszerűségében és halhatatlanságban áll majd akkor a mindenség előtted.

XXXIX. FEJEZET.

Záró szavunk.

Melyik szellem mondta mindezt? A név mellékes, a szellem a fő. Hogy milyen fajta szellem az, aki ezt írta, azt a jövő fogja megmutatni.

Elég, ha azt mondjuk, hogy a médium ennél a munkánál teljesen gépies volt, hogy egész szervezete, érzése és gondolkozási képessége vezetésünk alatt állott, hogy szellemét motorikusán mi pótoltuk. Az volt a küldetésünk, hogy mindezt elmondjuk és a Szentháromságból, - Istenből, **a Fiúból és a szellemből szólunk**

hozzátok; az ő befolyásolásukat, szellemi rendelkezésüket és nekünk történt kinyilatkoztatásukat ennek a médiumnak továbbadván, a médiumot gyermekkorra óta készítettük elő erre a feladatra, amennyiben őt magnetizmusunkkal fluidikusan és befolyásolásunkkal szellemileg állandóan környeztük. Mivel jóakarattal engedelmeskedett, nem volt nehéz ezt a gépies médiumitást benne kifejleszteni.

Ő maga ezzel egyik feladatát teljesítette, a benső hivatás érzését öntudatlanul hordozván magában. Közvetítőként szolgált nekünk és önként átengedte gondolkozási és érzési szerveit befolyásolásunk számára. Segített nekünk imáival, Istenhez intézett tiszta fohászaival. Nem mondunk nevet, mert mit jelent egy név a mindenségben? **Hogy a szellem tiszta vagy tisztátalan, volt-e, azt magatok fogjátok megítélni. Hogy Krisztus követője volt-e vagy Antikrisztus, azt meg kell éreznetek.**

Ezzel küldetésünk feladatát befejeztük; most, amikor itt és amott hamis Krisztusok fognak feltűnni. Amikor a keresztények nagy része Krisztust meg fogja tagadni; a zavarnak ebben az időszakában, amikor az Istenhez és a szellemhez vezető utat csak harc és háborúság mellett fogjátok megtalálni. Most az Isten és minden szellemi ellen irányzott mozgalom idejében azt kiáltjuk nektek: **Higgyetek a szellemben, erőben és anyagban, e három hatásában! Higgyetek a szent háromságban: a változatlan és pozitív Istenben, Fiának megváltó erejében és a szellem befolyásolásában. Amen**

Vay Adelma médiumi nyilatkozata

Alulírott igazolom, hogy az itt következő fejezeteket médiumilag írtam le, vagyis korábban fogalmam sem volt valamilyen számtörvényről vagy bármilyen tudományos fogalmakról. Olyan

nevelést kaptam, mint a többi társadalmi állási leány, viszont buzgó keresztény szellemben, de minden külön tudományos tanulmányok nélkül. A szóban lévő médium munka közben olyan dolgokról szereztem tudomást, amelyek azelőtt idegenek voltak számomra. A gondolkozó szerveimet három éven keresztül szellemi befolyás alatt fokozatosan nevelték és fejlesztették, majd azután írtam meg ezt a könyvet. Ez alatt az idő alatt nem tehettem egyebet, mint megnyugodtam Isten akaratában és szakadatlanul imádkoztam. Amit tehát ezen az úton kaptam, mint szent, isteni ajándékot adom tovább embertársaimnak, illetve az egész emberiségnek, mégpedig azzal a biztos érzéssel, hogy az Isteni akarata és kívánsága szerint cselekszem, Akinek mindig hála adok azért a kegyelemért, amiben engem részesített.

Vay Adelma

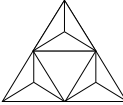
Nyilatkozat a mű keletkezési körülményeiről

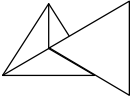
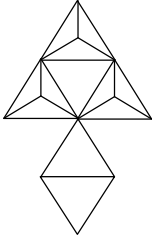
Alulírott igazolom, hogy három éven át szemtanúja voltam e könyv keletkezésének. Nejem: a médium hirtelen kényszerérzet hatására kezdte el a gépies médiumi írást. A szellemi vezetők szép és felemelő szavai áhítatot keltettek a lelkében; a sok beteg embertestvérén végzett sikeres gyógyítás pedig felbátorította őt. Így folytatta tovább a médiumi írást, amíg létrejött ez a könyv. A szellemi közlemények olyan hirtelen és gyorsan történtek, hogy a médiumnak is hasonló sebességgel kellett leírni azokat, ennek következtében lehetetlenné vált az egyéni gondolkozás. Alulírott azt az írásmennyiséget, amit a médium egy félóra alatt írt le, két óra alatt másoltam le. Hiszek a leírt szavak tartalmának valódiságában, valamint a forrás tisztaságában. Hiszek továbbá a gépies médiumításban és a sugalmazásban, mivel kétségtelen bizonyítékaim vannak ezek létezéséről. Magam is szent hivatást vélek teljesíteni, amikor ezt a könyvet kiadom.

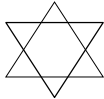
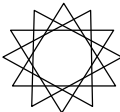
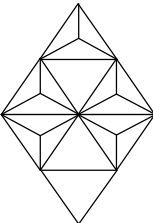
Vay Ödön

1. táblázat

Az őshárom

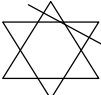
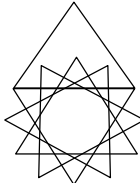
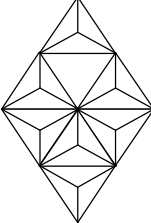
Számítás módja	Számábrák	Logika	Számítás	Összead.
Reális egy		Isten	1	1
Konkrét egy		szellem erő ősvilágosság	1, 2, 3	3
Absztrakt egy		szellem, szeretet, erő, vibráció, ősvilágosság, assimiláció	1, 2, 3, 4, 5, 6	6
				10
Reális kettő		Isten, életprincípium	2	2
Konkrét kettő		szellem, erő, ősvilágosság; életprincípium, attrakció, ódvilágosság	1, 2, 3 4, 5, 6	6
Absztrakt kettő		szellem, szeretet, erő, vibráció, ősvilágosság, assimiláció, élet- princípium, teremtés, attrakció, befogadás, ód, szülés	1, 2, 3, 4, 5, 6 7, 8, 9, 10, 11, 12	12
				20
Reális három		Isten, életprincípium, elsődök	3	3
Konkrét három		szellem, erő, ősvilágosság élet- princípium, attrakció, odvilágos- ság, elsődök, rotáció, fluid	1, 2, 3 4, 5, 6 7, 8, 9	9
Absztrakt három		szellem, szeretet, erő, vibráció, világosság, assimiláció, élet- princípium, teremtés, attrakció, befogadás, ód, szülés, elsődök, duálszeretet, rotáció szabadakarát, fluid, delei	1, 2, 3, 4, 5, 6 7, 8, 9, 10, 11, 12 13, 14, 15, 16, 17, 18	18
				30

2. táblázat		1. bukás		
Megnevezés mód	Számábrák	Össze- adás	Szorzás	Logika
Reális bukás		4	2 2 4	4. ellentét
Konkrét bukás		12	6 2 12	10. ellentétes szellem 11. repulziós erő 12. villamos fluid
Absztrakt bukás		24 40	12 2 24	19. ellentétes szellem 20. gög 21. repulzió 22. derotálás 23. villamosság 24. sűrűsödés

3. táblázat		Engesztelés		
Megnevezés mód	Számábrák	Összeadás	Szorzás	Logika
Reális engesztelés		6	3 2 6	5.ellentétes szellem 6.engesztelés
Konkrét engesztelés		18	6 3 18	13.ellentétes szellem 14.rotáció 15.delejes fluid 16.engesztelés 17.kegyelem 18.ősnapok
Absztrakt engesztelés		36 60	9 4 36	25.ellentétes szellem 26.bölcsesség 27.rotáció 28.solaritás 29.delejes fluid 30.éltetés 31.engesztelés 32.hatványozás 33.kegyelem 34.bűnbánat 35.ősnapok 36.világcsírák

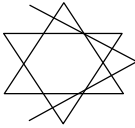
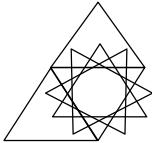
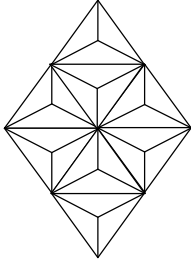
4. táblázat

Újjáalkotás 1.világfokozat

Megnevezés mód	Foko- zat	Számábrák	Össze- adás	Logika
Reális újjáalkotás	1		7	embrióvilágok
Konkrét újjáalkotás	1		21	19.embrióvilágok 20.telluris fény 21.delej-villamosság
Absztrakt újjáalkotás	1		42 70	37.embrióvilágok 38.ellipszis 39.telluris fény 40.terjeszkedés 41.delej-villamosság 42.súly

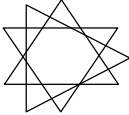
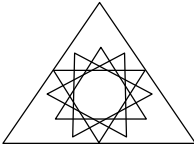
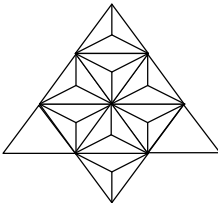
5. táblázat

Újjáalkotás 2.világfokozat

Megnevezés mód	Foko- zat	Számábrák	Össze- adás	Logika
Reális újjáalkotás	2		8	életprincípium
Konkrét újjáalkotás	2		24	22.életprincípium 23.fényállatkák 24.természettörvény
Absztrakt újjáalkotás	2		48 80	43.életprincípium 44.kétneműség 45.fényállatkák 46.gépies akarás 47.természettörvény 48.továbbképzés

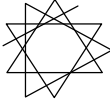
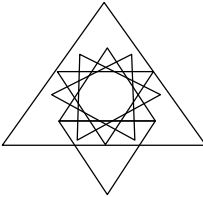
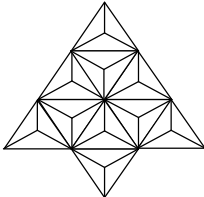
6. táblázat

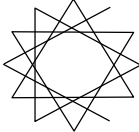
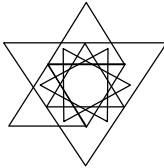
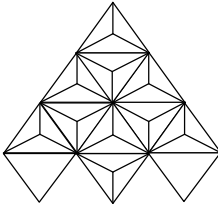
Újjáalkotás 3.világfokozat

Megnevezés mód	Foko- zat	Számábrák	Össze- adás	Logika
Reális újjáalkotás	3		9	átváltozás
Konkrét újjáalkotás	3		27	25.átváltozás 26.polarizáció 27.feszítő erő
Absztrakt újjáalkotás	3		54 90	49.átváltozás 50.üstökösök 51.polarizáció 52.centrifugális erő 53.feszítő erő 54.gravitáció

7. táblázat

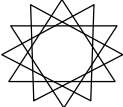
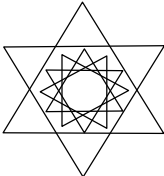
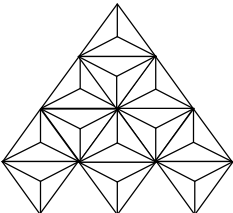
Újjáalkotás 4.világfokozat

Megnevezés mód	Foko- zat	Számábrák	Össze- adás	Logika
Reális újjáalkotás	4		10	üstökös
Konkrét újjáalkotás	4		30	28.üstökös 29.sejtélet 30.növényélet
Absztrakt újjáalkotás	4		60 100	55.üstökös 56.háromszoros mozgás 57.sejtélet 58.fénybehatás 59.növényélet 60.konzolidálódás

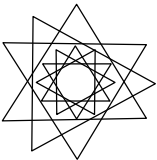
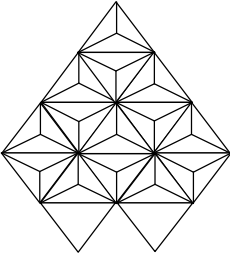
8. táblázat		5.világfokozat		
Megnevezés mód	Fokozat	Számábrák	Összeadás	Logika
Reális újképződés	5		11	fluidikus elkülönülés
Konkrét újképződés	5		33	31.fluidikus elkülönülés 32.anyag-ös 33.víz-ös
Absztrakt újképződés	5		66 110	61.fluidikus elkülönülés 62.gördülő mozgás 63.anyag-ös 64.növény átalakulások 65.víz-ös 66.galvanikus szervezetek

9. táblázat

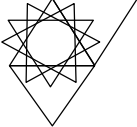
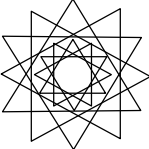
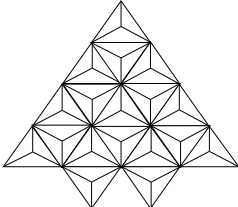
6.világfokozat

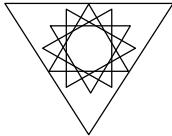
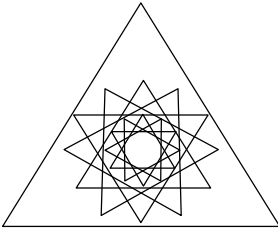
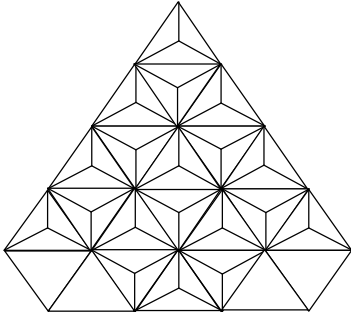
Megnevezés mód	Foko- zat	Számábrák	Össze- adás	Logika
Reális újképződés	6		12	egyszerű rotálás
Konkrét újképződés	6		36	34.egyszerű rotálás 35.kiegyenlítődés 36.kéregképződés
Absztrakt újképződés	6		72 120	67.egyszerű rotálás 68.kristályolvadás 69.kiegyenlítődés 70.elszenesedés 71.kéregképződés 72.déli pólus belépulása

10. táblázat 7.világfokozat

Megnevezés mód	Foko- zat	Számábrák	Össze- adás	Logika
Reális bukás az új- képződésből	7		15	13.bukó ellentétes szellemek 14.bukó világok 15.bukó rotáció
Konkrét bukás az új- képződésből	7		45	37.bukó szellemek 38.töredelmetlenség 39.kettős sűrűsödés 40.bukó világok 41.tűzkarikák 42.tapadás 43.ellenrotáció 44.a bukott világok solaritása 45.világcsírák
Absztrakt bukás az új- képződésből	7		90 150	73.bukó szellemek 74.gonosz intelligencia 75.töredelmetlenség 76.ellenszegülő akarat 77.kettős sűrűsödés 78.idegszellem átváltozás 79.bukó világok 80.vulkanikus forradalmak 81.tűzkarikák 82.robbanás 83.tapadás 84.fluidikus életszalag 85.ellenrotáció 86.molekuláris erő 87.a bukott világok szolaritása 88.szoláris kiképződés 89.világcsírák 90.embrió-világok

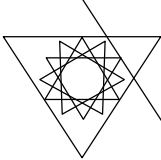
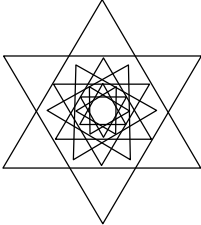
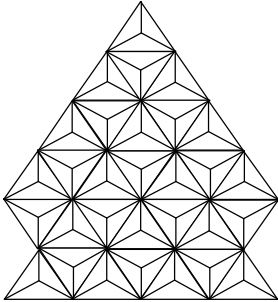
11. táblázat Az ellentét kettős befoglalását

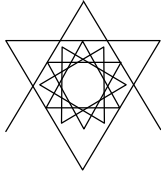
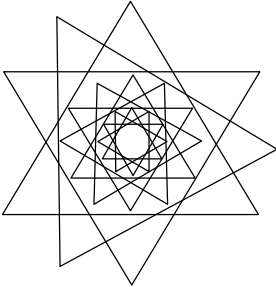
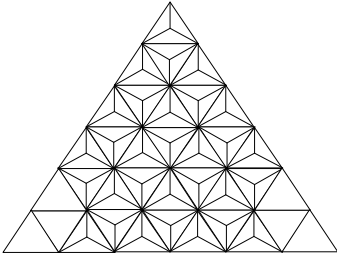
Megnevezés mód	Fokozat	Számábrák	Összeadás	Logika
Reális továbbképződés	8		18	16.érzékiesség 17.idegszellem sűrűsödés 18.érzékiess szervek
Konkrét továbbképződés	8		54	46.érzékiesség 47.idegszellem sűrűsödés 48.érzékiess szervek 49.életprincípium 50.halmazódás 51.négy lábúak 52.fehérje fluid 53.képző rotáció 54.eleven szülöttek
Absztrakt továbbképződés	8		108 180	91.érzékiesség 92.szerves kiképződés 93.életprincípium 94.fluidok életetése 95.fehérje fluid 96.sejtállatkák 97.idegszellem sűrűsödés 98.általános sűrűsödés 99.halmazódás 100.születési csíráképz. 101.képző rotáció 102.az életprincípium megtestesülése 103.érzékiess szellemek 104.fluidban való embriónális képződés 105.négy lábúak 106.érzékiess fogamzás 107.eleven szülöttek 108.érzéki születés

12. táblázat Engesztelő továbbképződés				
Megn. mód	Foko- zat	Számábrák	Össze- adás	Logika
Reális továbbképz.	9 és 10		21	19.embrió szellemek 20.paradicsomok 21.alsó világok
Konkrét továbbképződés	9 és 10		63	55.embrió szellemek 56.szabad akarat 57.intelligencia 58.paradicsomok 59.felső világok 60.messiások 61.alsó világok 62.démonok 63.ellentétes szellemek
Absztrakt továbbképződés	9 és 10		126 210	109.embrió szellemek 110.engesztelés 111.szabad akarat 112.megpróbáltatás 113.intelligencia 114.képzés 115.paradicsomok 116.hallhatatlanság 117.felső világok 118.oktatás 119.messiások 120.örszellemek 121.alsó világok 122.kísértés. 123.démonok 124.érzékiség 125.ellentétes szellemek 126.közvetítés

13. táblázat

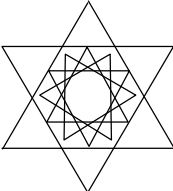
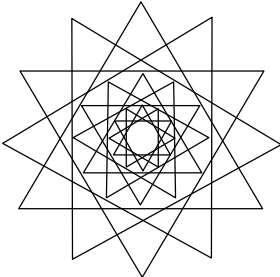
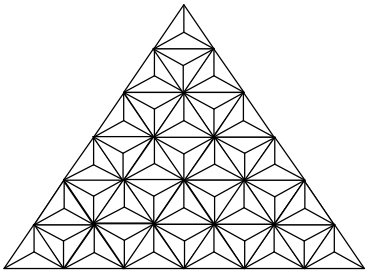
3. bukás

Megn. mód	Fokozat	Számábrák	Szorz	Össz. adás	Logika
Reális 3. bukás.	11 12 13		1 3 3	24	22. szellemek bukása 23. tűzkarikák bukása 24. szellemek állhatatossága
Konkrét 3. bukás	11 12 13		3 3 9	72	64. szellemek bukása 65. duálok szétválása 66. szellemi bénulás 67. tűzkarikák bukása 68. negyedik napok képz. 69. tapadás az alsó világokhoz 70. szellemek állhatatossága 71. duálok vonzódása 72. második napok solaritása
Absztrakt 3. bukás	11 12 13		3 6 18	144 240	127. szellemek bukása 128. engedtlenség 129. duálok szétválása 130. érzéki szeretet 131. szellemi bénulás 132. erőtlenség 133. tűzkarikák bukása 134. ellenrotáció 135. negyedik napok képz. 136. harmadik napok kiterjeszkedése 137. tapadás az alsó világokhoz 138. chaos 139. állhatatosság 140. értelmi fejlődés 141. duálok vonzódása 142. szellemi házasság 143. solaritás 144. centripetális erő

14. táblázat Háromszoros kibontakozás az ellentétből				
Megn. mód	Fokozat	Számábrák	Össz. adás	Logika
Reális 3.kibontakozás	11 12 13		27	25. engedetlen szellemek 26. érzéki szellemek 27. gögös szellemek
Konkrét 3. kibontakozás	11 12 13		81	73. engedetlen szellemek 74. a harmadik napok kiterjeszkedése 75. első testöltésmód 76. érzéki szellemek 77. negyedik napok képződ. 78. második testöltésmód 79. gögös szellemek 80. az ötödik napok képződ. 81. harmadik testöltésmód
Absztrakt 3. kibontakozás	11 12 13		162 <hr/> 270	145. engedetlenség 146. első bukás 147. a harmadik napok kiterjeszkedése 148. a harmadik napok megnagyobbodása 149. első testöltésmód 150. hosszú élettornus 151. érzékiség 152. második bukás 153. a negyedik napok képz. 154. tűzkarikák kidobása 155. második testöltésmód 156. rövidebb élettornus 157. gög 158. harmadik bukás 159. az ötödik napok képz. 160. tűzkarikák kidobása 161. harmadik testöltésmód 162. átmeneti tornus

15. táblázat

6. Naprendszer

Megn. mód	Fokozat	Számábrák	Össz. adás	Logika
Reális 6.napok képződ.			30	28.elkorcsosult szellemek 29.hatodik napok 30.anyag- és tulajdonság
Konkrét 3. kibontakozás			90	82.elkorcsosult szellemek 83.bénító testöltés 84.fájdalmas halál 85.hatodik napok 86.bolygók 87.az érzéki világ hatása 88.anyag- és tulajdonság cs. 89.állatemberek 90.az állatok tulajdonságokkal való felruházása
Absztrakt 3. kibontakozás			180 300	163.elkorcsosult szellemek 164.szellemi bénultság 165.bénító testöltés 166.az emlékezet elvesztés 167.fájdalmas halál 168.fájdalmas születés 169.hatodik napok 170.utolsó spirálkör 171.bolygók 172.mellékbolygók 173.az érzéki világ határa 174.az ellentét határa 175.anyag- és tulajdonságcsere 176.emberfajok 177.állatemberek 179.az állatok tulajdonságokkal való felruházása 180.állatfajok

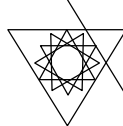

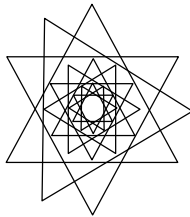
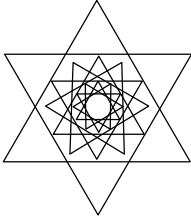

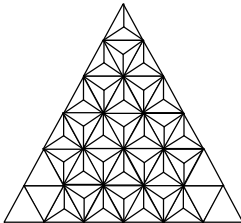
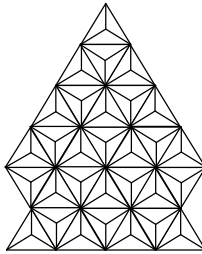
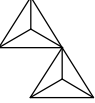
1. hatványozási táblázat

A 15. táblázat ábrái	A 14. táblázat ábrái	A szellemeket jelző alakzatok
		<p>Reális </p> <p>1. vezeklő szellemek</p>
		<p>Konkrét </p> <p>1. vezeklő szellemek 2. félérzéki élet 3. negyedik napok</p>
		<p>Absztrakt </p> <p>1. vezeklő szellemek 2. háromszoros hatványozódás 3. félérzéki élet 4. háromszoros erőhatványozás 5. negyedik napok 6. háromszoros anyaghatványozódás</p>

Levonás	reális 30 -3 27	konkrét 90 -9 81	absztrakt 180 -18 162	teljes levonás 300 -30 270
---------	--------------------------	---------------------------	--------------------------------	--

Osztas	reális 3 I 3 I 1 3 0	konkrét 3 I 9 I 3 9 0	absztrakt 3 I 18 I 6 18 0
--------	---------------------------------	----------------------------------	------------------------------------

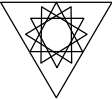

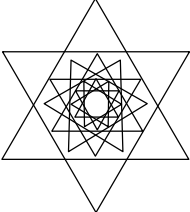
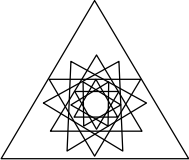

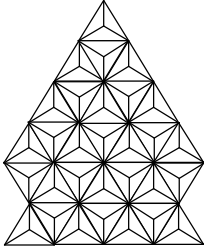
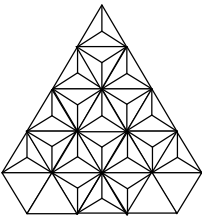
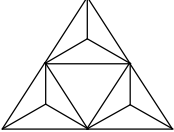
2. hatványozási táblázat

A 14. táblázat ábrái	A 13. táblázat ábrái	A szellemeket jelző alakzatok
		<p>Reális </p> <p>2.állhatatos szellemek</p>
		<p>Konkrét </p> <p>4.állhatatos szellemek 5.megszabadulás az érzékiségtől 6.harmadik napok</p>
		<p>Absztrakt </p> <p>7.állhatos szellemek 8.szellemi átmeneti hatványozódás 9.megszabadulás az érzékiségtől 10.erő átmeneti hatványozódás 11.harmadik napok 12.anyag átmeneti hatványozódás</p>

	reális	konkrét	absztrakt	teljes levonás
Levonás	27	81	162	270
	-3	-9	-18	-30
	24	72	144	240

	reális	konkrét	absztrakt
Osztás	3 I 3 I 1 I	3 I 9 I 3 I	3 I 18 I 6 I
	3	9	18
	0	0	0

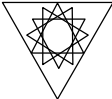
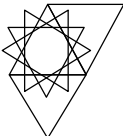

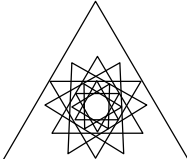
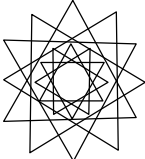

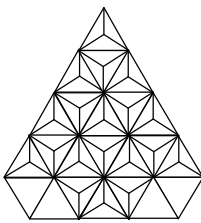
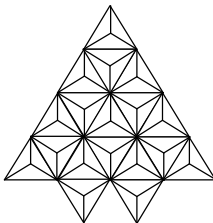

3. hatványozási táblázat

A 13. táblázat ábrái	A 12. táblázat ábrái	A szellemeket jelző alakzatok
		<p>Reális</p> <p>3. duálszellemek</p>
		<p>Konkrét</p> <p>7. duálszellemek 8. továbbképződés 9. paradicsomok</p>
		<p>Absztrakt</p> <p>13. duálszellemek 14. ős szellemi hatvány 15. továbbképződés 16. őserő 17. paradicsomok 18. ősfliuid</p>

Levonás	reális	konkrét	absztrakt	teljes levonás
24	24	72	144	240
-3	-3	-9	-18	-30
21	21	62	126	210

Oszttás	reális	konkrét	absztrakt
3	3	9	18
0	0	0	0

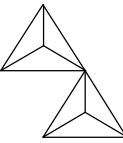
4. hatványozási táblázat

A 12. táblázat ábrái	A 11. táblázat ábrái	A szellemeket jelző alakzatok
		<p>Reális </p> <p>1. vezeklő elsődök</p>
		<p>Konkrét </p> <p>1. vezeklő elsődök 2.rotáció 3.fluidképződés</p>
		<p>Absztrakt </p> <p>4.engedelmesség 5.fluidképződés 6.idegzsellem tisztulás</p>

	reális	konkrét	absztrakt	teljes levonás
Levonás	21	63	126	210
	-3	-9	-18	-30
	18	54	108	180

	reális	konkrét	absztrakt
Osztás	3 I 3 I 1	3 I 9 I 3	3 I 18 I 6
	3	9	18
	0	0	0

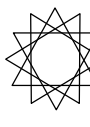

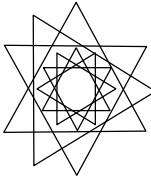
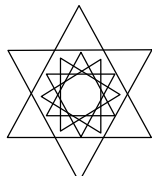

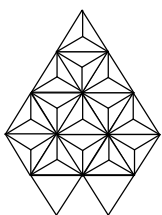
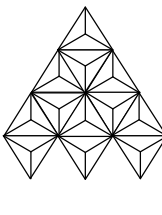
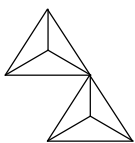
5. hatványozási táblázat

A 11. táblázat ábrái	A 10. táblázat ábrái	Az elsődök alakzatai
		Reális 2. bűnhődés
		Konkrét 4. bűnhődés 5. attrakció 6. delej
		Absztrakt 7. bűnhődés 8. javulás 9. attrakció 10. vibráció 11. delej 12. asszimiláció

	reális	konkrét	absztrakt	teljes levonás
Levonás	18 -3	54 -9	108 -18	180 -30
	15	45	90	150

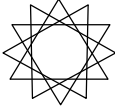
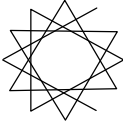
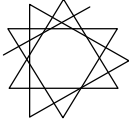
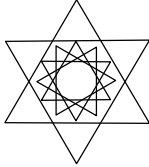
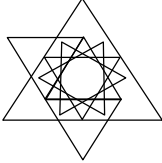
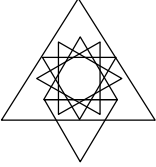
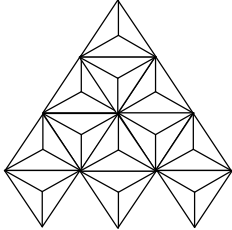
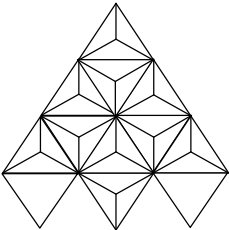
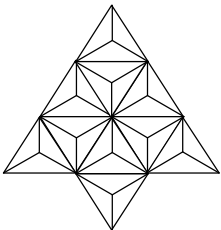
	reális	konkrét	absztrakt
Oszttás	3 I 3 I 1	3 I 9 I 3	3 I 18 I 6
	3	9	18
	0	0	0

6. hatványozási táblázat

A 10. táblázat ábrái	A 9. táblázat ábrái	Az elsődök alakzatai
		<p>Reális</p> <p>2. bűnhődés</p>
		<p>Konkrét</p> <p>4. bűnhődés 5. attrakció 6. delej</p>
		<p>Absztrakt</p> <p>7. bűnhődés 8. javulás 9. attrakció 10. vibráció 11. delej 12. asszimiláció</p>

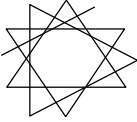
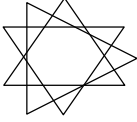
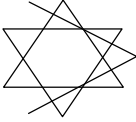
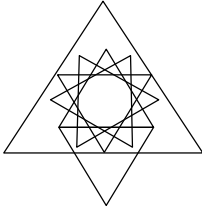
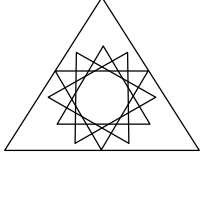
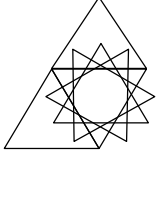
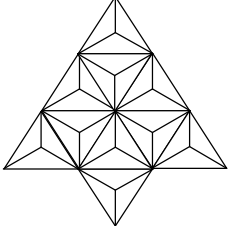
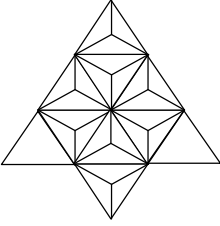
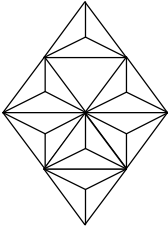
Levonás	reális	konkrét	absztrakt	teljes levonás
	15	45	90	150
	-3	-9	-18	-30
	12	36	72	120

7. hatványozási táblázat

A 9. táblázat ábrái	A 8. táblázat ábrái	A 7. táblázat ábrái
		
		
		

	reális	konkrét	absztrakt	teljes levonás
Levonás 9->8	12	36	72	120
	-1	-3	-6	-10
	11	33	66	110
	reális	konkrét	absztr.	teljes levonás
Levonás 8->7	11	33	66	110
	-1	-3	-6	-10
	10	30	60	100

8. hatványozási táblázat

A 7. táblázat ábrái	A 6. táblázat ábrái	A 5. táblázat ábrái
		
		
		

Levonás 7->6	reális	konkrét	absztrakt	teljes levonás
Levonás 6->5	10	30	60	100
	-1	-3	-6	-10
	9	27	54	90

Levonás 6->5	reális	konkrét	absztr.	teljes levonás
Levonás 6->5	9	27	54	90
	-1	-3	-6	-10
	8	24	48	80

9. hatványozási táblázat

A 5. táblázat ábrái	A 4. táblázat ábrái	A 3. táblázat ábrái

	reális	konkrét	absztrakt	teljes levonás
Levonás 5->4	8	24	48	<hr/> 80
	-1	-3	-6	-10
	7	21	42	70
Levonás 4->3	7	21	42	<hr/> 70
	-1	-3	-6	-10
	6	18	36	60

10. hatványozási táblázat

A 3. táblázat ábrái	A 2. táblázat ábrái	A 1. táblázat ábrái	Az elsődök alakzatai		
		 	Reális 3. a duál elsődök egyesülése		
		 	Konkrét 7. a duál elsődök egyesülése 8. az erők egyesülése 9. a fluid egyesülése		
		 	Absztrakt 13. duálok egyesülése 14. szellemi egygyélevés		
Levonás 3->2	reális	konkr.	absztr.	teljes levonás	15. erők egyesülése 17. a fluid egyesülése 18. anyagi egygyélevés
	6	18	36	60	
	-2	-6	-12	-20	
	4	12	24	40	
Levonás 2->1	reális	konkr.	absztr.	teljes levonás	
	4	12	24	40	
	-1	-3	-6	-10	
	3	9	18	30	